

ESMASPÄEV, 14. SEPTEMBER 2009

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

(Istung algas kell 17.00.)

1. Istungjärgu jätkamine

President. – Kuulutan neljapäeval, 16. juulil 2009 katkestatud Euroopa Parlamendi istungjärgu taasalanuks.

2. Presidentuuri avaldused

President. – Veidi üle kahe nädala eest osalesin Westerplattes Teise maailmasõja alguse 70. aastapäeva mälestustseremoonial. See sõda kukutas Euroopa terrori meeleva, nõudis miljoneid inimesi ja lõhestas meie kontinendi peaaegu pooleks sajandiks. Me ei tohiks ealeski unustada, et sõda ja vägivald võivad taas kord meie Euroopasse naasta.

Pean rääkima ka ühest teisest vägivaldsest sündmusest, mis sel suvel aset leidis. ETA tappis kaks Hispaania tsiviilkaardiohvrit, kes oma ametikohuseid täitsid.

Mul on ka väga kahju teavitada parlamenti meie Belgia kolleegi Ernest Gline'i surmast, kes 10. augustil 78-aastasena meie seast lahkus. Härra Gline oli Euroopa Parlamendi liige aastatel 1968 kuni 1994. Ajavahemikus 1979 kuni 1984 oli ta ka Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni esimees.

Suure kurbusega teatan teile ka endise Briti parlamendiliikme Christopher Prouti surmast, kes 12. juulil 67-aastasena meie seast lahkus. Söör Christopher Prout, kellest sai lord Kingsland, oli Euroopa Parlamendi liige aastatel 1979 kuni 1994. Ning ajavahemikus 1987 kuni 1994 oli ta ka Euroopa Demokraatide fraktsiooni esimees.

Enne aruteluga jätkamist palun siinolijaid, et mälestaksite koos minuga kõiki neid, kes Euroopat kaitstes oma elu andsid ning ka kõiki neid kes pühendasid oma elu sellele, et muuta Euroopa selliseks, nagu ta tänapäeval on.

(Täiskogu tõusis ja pidas minutilise leinaseisaku)

3. Parlamendi koosseis (vt protokoll)

4. Fraktsioonide koosseis (vt protokoll)

5. Parlamendi komisjonide koosseis (vt protokoll)

6. Parlamendiliikme puutumatus eestvõtmise taotlus (vt protokoll)

7. Eelmise istungi protokoll kinnitamine (vt protokoll)

8. Parandus (kodukorra artikkel 216) (vt protokoll)

9. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

10. Suuliselt vastatavad küsimused (esitamine) (vt protokoll)

11. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

12. Petitsioonid (vt protokoll)

13. Nõukogu edastatud kokkulepete tekstid (vt protokoll)

14. Rakendusmeetmed (kodukorra artikkel 88) (vt protokoll)

15. Tööplaan

President. – Neljapäeval, 2009. aasta 10. septembril esimeeste konverentsil kodukorra artikli 137 kohaselt koostatud osaistungjärgu lõplik päevakorra projekt on välja jagatud.

Esmaspäev ja teisipäev

Muudatusteta.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud president! Minu sõnavõtt tuleb väga lühike.

Sooviksin tugineda siinkohal kodukorra artiklitele seoses esimeeste konverentsiga mis, nagu te juba mainisite, määrab päevakorra.

Meie kodukorras on sätestatud, et esimeeste konverents koosneb loomulikult teist endast, fraktsioonide esimeestest ja fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete esindajast.

Kuid praeguseks ei ole fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete esindajat veel nimetatud. Mitmed fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmed on teile juba seoses selle küsimusega kirjutanud ja on igati valmis teiega kohtuma.

Oleks väga hea, austatud president, kui te kutsuksite kokku kuuluvuseta parlamendiliikmete koosoleku, et nad kodukorra kohaselt esimeeste konverentsile oma esindaja nimetaksid, et konverents siis täies koosseisus saaks otsuseid langetada.

President. – Tänan teie kommentaari eest. Ma teavitan teid ja teisi parlamendiliikmeid veel praeguse osaistungjärgu ajal, et siis kõige vajaliku asjus kokku leppida.

Kolmapäev

Olen saanud ühe taotluse Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonilt seoses kolmapäevaga.

Daniel Cohn-Bendit, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (FR) Austatud kolleegid! Esimeeste konverentsil hääletati, et Euroopa Komisjoni presidendi valimine – nimetamine – võetakse kolmapäevasesse päevakorda.

Teisipäeva pärastlõunal toimub arutelu seoses komisjoni presidendi ettepanekutega. Teeme ettepaneku lükata komisjoni presidendi valimine edasi sellel lihtsalt põhjusel, et 22 päeva pärast toimub lirimaal rahvahääletus. Nimetatud rahvahääletus on Lissaboni lepingu vastuvõtmise või tagasilükkamise jaoks ülioluline. Täna avaldatud arvamuste küsitlus ütleb, et 62% iirlastest on valmis lepingu poolt hääletama.

Arvan, et me peame iirlaste otsust austama, sõltumata sellest, kas oleme Lissaboni lepingu poolt või selle vastu. Kuid see tundub nii absurdne, et 21 päeva ootamise asemel tahame hääletada ja valida presidendi nüüd Nice'i lepingu raames, kui – vähemalt neil, kes on Lissaboni lepingu poolt – on võimalus nimetada komisjon ja selle president juba Lissaboni lepingu raames.

Oktoobris saame teada, millisest lepingust lähtuda. Poola president kinnitas pühalikult, et kavatseb pärast lirimaal rahvahääletust Lissaboni lepingu allkirjastada.

Ka Tšehhi konstitutsioonikohus teatas kindlameelselt, et kiirendab otsuste langetamist seoses kahe Lissaboni lepingu vastu esitatud kaebusega, kuna viimane kord ütles kohus üksmeelselt, et Lissaboni leping on põhiseadusega kooskõlas.

Seega ei ole Tšehhi presidendil võimalik öelda „ei”, kui leping kord Poolas ja lirimaal kinnitatud on.

Olen kohe lõpetamas, kuid tahan veel midagi tähtsat lisada, austatud president. Selle küsimusega on kaalul ka parlamendi identiteet ja kui me ei leia paari minutit selle üle järele mõtlemiseks, siis ei ole me teinud oma tööd Euroopa Parlamendi liikmetena. See on väga tähtis küsimus. Seepärast palun teil mitte hääletada ei

härra Barroso poolt ega tema vastu, vaid hääletada alles pärast iirlaste rahvahääletust ja lükata vajadusel praegune hääletus edasi järgmisesse kuusse.

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Austatud president! Daniel Cohn-Bendit rääkis äsja taotlusest, mille minu fraktsioon möödunud nädala esimeeste konverentsil esitas. Kõne all oleva taotluse tegime seepärast, et meie arvates ei ole hetkel valitseva segaduse eest vastutav mitte iirlaste rahvahääletus ega konstitutsioonikohus Prahas, vaid hoopis puudulik sidusus nõukogu arvamuste vahel. On piisavalt selge, et õigustel põhinev ühendus – ja just see Euroopa Liit end olevat väidabki – peab tegutsema kooskõlas kohaldatava õigusega. See kohaldatav õigus on Nice'i leping. Seega ei ole mingit alternatiivi peale Nice'i lepingu järgimise ja see tähendab, et tuleb teha koostööd komisjoni presidendi ja kõikide volinikega.

Nõukogu tahab valida presidendi Nice'i lepingu alusel, kuid teha siis seda, millest Daniel Cohn-Bendit rääkis – nimelt valida volinikud Lissaboni lepingu alusel. See tähendaks, et komisjoni president oleks, võrreldes tema volinikega, valitud erineval õiguslikul alusel, mis on muide komisjoni presidendi enda arvates väga kahetsusväärne. Seepärast ta räägibki kogu aeg Lissaboni enamusest, mida ta vajab, kuid mida ta ei saa.

Juba see iseenesest näitab segadust, mille nõukogu tekitanud on ja mis ei ole üldsegi kasulik ei Euroopa Liidule ega ka komisjoni presidendile endale. Sel põhjusel olime arvamusel, et hääletamine tuleks lükata edasi seni, kuni nõukogu on oma eesmärkide suhtes üksmeele saavutanud. Sel põhjusel toetamegi seda ...

(President katkestas sõnavõtu)

Usume, et seda edasilükkamist on vaja põhjustel, mis sarnanevad väga Daniel Cohn-Benditi sõnastatud põhjustega ja nendel põhjustel me nimetatud taotlust ka toetame.

President. – Nüüd võtab sõna parlamendiliige, kes on taotluse vastu. Sõna palus Joseph Daul. Härra Daul, võite sõna võtta.

Joseph Daul, *fraktsiooni PPE nimel*. – (FR) Austatud president! Nagu teate, pean ma alati oma sõnavõtuajast kinni.

Kõigepealt soovin öelda, et ma ei saa Daniel Cohn-Benditist aru, ta oleks pidanud juba paluma, et Euroopa Parlamendi hääletus lükataks edasi, kuni Lissaboni leping on jõustunud.

Kuna praegu kehtib Euroopa Parlamendis Nice'i leping, nõuame, et seda lepingut ka Lissaboni lepingu jõustumiseni rakendatakse. Palun ka, et peaksime eeskirjadest kinni senikaua, kuni saame jälle härra Barroso üle hääletada. Parlament peab olema valmis töötamiseks Lissaboni lepingu raames ja siis saame hääletada ka härra Barroso ja Lissaboni lepingu üle, härra Cohn-Bendit. Vastasel juhul puudub meie töös järjekindlus. Seda tahtsingi teile öelda.

Et me komisjoni valitud saaksime – ja seda ma ka homme palun – paluksin ma, et me nimetame komisjoni pärast 2. oktoobril toimuvat rahvahääletust olemasoleva, Nice'i lepingu alusel. Lissaboni lepingu üle arutleme siis, kui õige aeg käes on, kui härra Cohn-Bendit on veennud härra Klausit alla kirjutama. Ja kuna ta on sellega nõus, teeb ta seda väga kähku. Me paneme parlamendi tööle Lissaboni lepingu raames ja seejärel valime oma komisjoni presidendi Lissaboni lepingu raames, sest kui me tahame olla järjepidevad, peame seda olema algusest lõpuni. Praegu vajame komisjoni, mis toimib majanduslanguse tingimustes, komisjoni, mis toimib Kopenhaageni raames. Aga nagu te teate, on veel palju teha, enne kui kõik volinikud ja komisjon täies hoos tööle hakkavad.

Seepärast palun ma koos oma sama pädevate fraktsioonikolleegidega kolmapäeval komisjoni presidendi nimetamise üle hääletada.

(Aplaus)

(Parlament lükkas taotluse tagasi)

Neljapäev

Muudatusteta.

(Tööplaan kinnitati)

ISTUNGI JUHATAJA: Gianni PITTELLA*asepresident***16. Hääletused****16.1. Parlamentidevaheliste delegatsioonide arvuline koosseis (hääletus)****16.2. Algirdas Šemeta Euroopa Komisjoni liikmeks nimetamise heakskiitmine (B7-0037/2009)****16.3. Paweł Samecki Euroopa Komisjoni liikmeks nimetamise heakskiitmine (B7-0035/2009)****16.4. Karel De Gucht Euroopa Komisjoni liikmeks nimetamise heakskiitmine (B7-0036/2009)****17. Selgitused hääletuse kohta**

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

- Algirdas Šemeta Euroopa Komisjoni liikmeks nimetamise heakskiitmine (B7-0037/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt kiita heaks Algirdas Šemeta Euroopa komisjoni liikmeks nimetamine. Kuid mul on kahtlusi seoses selle otsuse seadusliku vaatenurgaga. Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 215 lõikest 3 lähtuvalt, milles kehtestatakse eeskirjad tegutsemiseks voliniku tagasiastumise korral, on nõukogu see, kes kvalifitseeritud hääleteenamuse alusel toimides nimetab asendava voliniku. Nagu mina aru saan, ei ole Euroopa Parlamendil antud juhul mingit õigust ja parlamendi kodukorra XVII lisa teise punkti teine lõik, millega on sätestatud valimine salajase hääletusega, ei ole asutamislepinguga kooskõlas. Selline kodukorra rakendamine on kindlasti kohustuslik Euroopa Parlamendile, kuid mitte nõuetekohaselt ametisse nimetatud volinikule. Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 214 lõige 2, mida huvitaval kombel resolutsiooni õigusliku alusena mainitakse, ei puuduta voliniku ametissenimetamist tagasiastumise korral, vaid hääletust terve komisjoni kolleegiumi heakskiitmise üle. Imelik on ka näha selle resolutsiooni vastuvõtmist kodukorra artikli 106 lõike 4 alusel, mis puudutab terve komisjoni valimist, mitte ühe ainsa voliniku asendamist.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Algirdas Šemeta poolt ning soovin õnnitleda teda komisjoni liikmeks nimetamise puhul ja soovida talle edu. Kuid ma ei saa taas jätta mainimata oma muret – muret, mida avaldasin ka Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonis – seoses tema ettepanekuga, et osa Euroopa majanduse taastamiskava rahastamiseks vajaminevatest rahalistest vahenditest tuleks saada põllumajandussektori eriotstarbeliselt otseseks toetuseks eraldatud rahasid vähendades. Loodan, et see oli kõigest eksitus ja et selliseid vastuvõetamatuid meetmeid ei rakendata.

- Paweł Samecki Euroopa Komisjoni liikmeks nimetamise heakskiitmine (B7-0035/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt kiita heaks Paweł Samecki Euroopa komisjoni liikmeks nimetamine. Kuid mul on kahtlusi seoses selle otsuse seadusliku vaatenurgaga. Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 215 lõikest 3 lähtuvalt, milles kehtestatakse eeskirjad tegutsemiseks voliniku tagasiastumise korral, on nõukogu see, kes kvalifitseeritud hääleteenamuse alusel toimides nimetab asendava voliniku. Nagu mina aru saan, ei ole Euroopa Parlamendil antud juhul mingit õigust ja parlamendi kodukorra XVII lisa teise punkti teine lõik, millega on sätestatud valimine salajase hääletusega, ei ole asutamislepinguga kooskõlas. Selline kodukorra rakendamine on kindlasti kohustuslik Euroopa Parlamendile, kuid mitte nõuetekohaselt ametisse nimetatud volinikule. Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 214 lõige 2, mida huvitaval kombel resolutsiooni õigusliku alusena mainitakse, ei puuduta voliniku ametissenimetamist tagasiastumise korral, vaid hääletust terve komisjoni kolleegiumi heakskiitmise üle. Imelik on ka näha selle resolutsiooni vastuvõtmist kodukorra artikli 106 lõike 4 alusel, mis puudutab terve komisjoni valimist, mitte ühe ainsa voliniku asendamist.

- Karel De Gucht Euroopa Komisjoni liikmeks nimetamise heakskiitmine (B7-0036/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt kiita heaks Karel De Gucht Euroopa komisjoni liikmeks nimetamine. Kuid mul on kahtlusi seoses selle otsuse seadusliku vaatenurgaga. Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 215 lõikest 3 lähtuvalt, milles kehtestatakse eeskirjad tegutsemiseks voliniku tagasiastumise korral, on nõukogu see, kes kvalifitseeritud hääletenamuse alusel toimides nimetab asendava voliniku. Nagu mina aru saan, ei ole Euroopa Parlamendil antud juhul mingit õigust ja parlamendi kodukorra XVII lisa teise punkti teine lõik, millega on sätestatud valimine salajase hääletusega, ei ole asutamislepinguga kooskõlas. Selline kodukorra rakendamine on kindlasti kohustuslik Euroopa Parlamendile, kuid mitte nõuetekohaselt ametisse nimetatud volinikule. Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 214 lõige 2, mida huvitaval kombel resolutsiooni õigusliku alusena mainitakse, ei puuduta voliniku ametissenimetamist tagasiastumise korral, vaid hääletust terve komisjoni kolleegiumi heakskiitmise üle. Imelik on ka näha selle resolutsiooni vastuvõtmist kodukorra artikli 106 lõike 4 alusel, mis puudutab terve komisjoni valimist, mitte ühe ainsa voliniku asendamist.

18. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)**19. Üheminutilised sõnavõttud poliitiliselt olulistel teemadel**

Juhataja. – Jätkame nüüd üheminutiliste sõnavõttudega. Sõnavõtjate nimekiri on väga pikk. See näitab, et soov osaleda on väga suur, mis räägib selle täiskogu kasuks. Kuid ma ei saa anda sõna kõikidele soovijatele, sest sada sõnavõttu kestaks poolteist tundi aga paraku on meil aega ainult kolmkümmend minutit.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Kuna see on minu esimene sõnavõtt parlamendi ees, siis sooviksin alustada oma emakeeles. Nagu teate, on Lissaboni lepingu rahvahääletuse kampaania lirimaal täies hoos ja loodame, et 2. oktoobril saavutatakse positiivne tulemus. Üks tähtis faktor, mis seekord olulise muutuse kaasa toob, on Euroopa Liidu antud garantiid liri valitsusele seoses maksude, abordi ja kaitsealaste küsimustega. Väga oluline on ka spordi tunnustamine Lissaboni lepingu raames, mida viimane kord üldsegi ei mainitud.

Olles ise kogu oma elu spordiga erinevatel osavõtmise ja administreerimise tasemetel seotud olnud, usun, et liri spordiarvestajatele oli kindlasti meeltemööda võimalus, et Euroopa Liit Lissaboni lepingu raames sporti tõsisemalt võtab ja nii kohalikke kui ka rahvusvahelisi spordialasid toetab. Sellel ja palju arusaadavamatel põhjustel, nagu näiteks spordi tervislikud, sotsiaalsed ja füüsilised eelised, on vaja pärast Lissaboni lepingu jõustumist eraldada mahukaid vahendeid ...

(Juhataja katkestas sõnavõtu)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Austatud juhataja! Minu arvates on Rumeenia põllumajandussektoris võrreldes teiste liikmesriikidega teatud ebavõrdsusi seoses struktuuriprobleemidega. Pean rõhutama, et Euroopa Liit peaks kasutama oma poliitilist ja majanduslikku mõjujõudu, et suunata suuremat tähelepanu põllumajandusele eraldatud rahade haldamisel just hiljem liitunud liikmesriikidele.

Soovin väljendada oma seisukohta, et selle probleemi lahendamaks jätkusuutliku põllumajandussektori toetamine vastava eelarvega ka pärast aastat 2013, mis annaks põllumajandustootjatele rohkem väljavaateid keskmises ja pikemas perspektiivis ning piisavalt rahalisi vahendeid, et viia Rumeenia põllumajandus rohkem kooskõlla Euroopa standarditega ja luua võimalus ühendatud Euroopale.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Austatud kolleegid! Ungari ja Ungaris elavad rahvusvähemused tõstatavad pidevalt neisse puutuvaid küsimusi. Tuginedes pooltõdedele ning vahetevahel isegi valedele, üritavad nad manipuleerida Euroopa avaliku arvamusega ja seda endale soosivaks muuta. Milline on tõde?

Viimase kaheksakümne aasta jooksul on Ungari rahvusvähemused peaaegu hävitatud. Samal ajal on Euroopa kõike vaikides pealt vaadanud. Ka slovaki rahvusvähemuse esindajate arv on langenud 300 000 liikmelt 10 000 peale. Ungari rahvusvähemuste arv naaberriikides, kaasa arvatud Slovakkias, on aga püsivaks jäänud.

Viimase kahe aasta jooksul on Ungaris mõrvatud kuus romi ning tosinaid on tõsiselt vigastatud. Kardetakse ka rünnakuid juutide vastu ning kerkimas on uued ekstremismi liigid, mis levivad ka väljapoole Ungari piire. Ungari ei tegele sellise agressiooniga õigesti ja seda tuleb hukka mõista. Euroopa institutsioonid peavad võtma tugevama hoiaku selliste agressiooni ilmingute vastu.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Hondurases 28. juunil toimunud riigipööre oli suur ülekohus Hondurase rahva vabaduse, poliitilise vabaduse ja kõikide demokraatlike põhiõiguste vastu.

Sellest ajast alates on sealne *de facto* valitsus võtnud kasutusele represseerivad meetmed rohujuurte taseme liikumiste vastu, mis on korraldanud tänavatel meelevaldusi. *De facto* valitsus on viinud sisse režiimi, mida iseloomustavad meedia infosulg, vabaduste piiramine, tagakiusamised, seadusevastased arestid, inimeste kadumised ja isegi riigipöörde vastase organiseeritud vastupanu liikmete mõrvad.

Nägime kõike seda pealt Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni delegatsiooni hiljutisel külaskäigul Hondurasesse ja Nicaraguasse, et kohtuda riigi seadusliku presidendi Manuel Zelayaga. Euroopa institutsioonide reaktsioon nendele tingimustele on enam kui ebaselge. Sel ajal kui mõned on liiga vaiksed, paluvad teised mõlemat poolt, et need teeksid kõik, mis nende võimuses, poliitilise lahenduse kiireks leidmiseks. Nad kohtlevad erinevusi ühesugustena ning ei süüdistata kumbagi osapoolt, nagu ei olekski ühel poolel demokraatlikult valitud president ning teisel ebaseaduslik valitsus, mis presidenti vahi all hoidis ja ta riigist välja saatis, kui seal õiguse vastaselt võimu haaras.

Kõige põhilisem austus demokraatia vastu tähendaks seda, et Euroopa Liidu institutsioonid mõistaksid toimunud riigipöörde rangelt ja jõuliselt hukka ning võtaksid rahvusvahelisel tasandil kasutusele meetmed võimul olevale seadusevastasele valitsusele surve avaldamiseks ja selle isoleerimiseks. Nad ei tohi ka tunnistada ega toetada valimisi, mis korraldatakse enne seda, kui riigis on taastatud demokraatlik seaduslikkus.

John Bufton (EFD). – Austatud juhataja! Uue parlamendiliikmena arvan, et suurimaks probleemiks Walesi ja kogu Ühendkuningriigi põllumajandustootjate jaoks on lammaste elektroonilise märgistamisega seotud ettepanekud, mis jõustuvad 1. jaanuaril 2010. Põhjuseks on see, et kasutatavad skaneerimisseadmed ei ole täpsed. Nagu mina aru saan, on need täpsed vaid 79% ulatuses, mis tekitab suuri probleeme kogu Ühendkuningriigi põllumajandustootjatele.

Palun komisjonil selle poliitika üle veel järele mõelda ja see vaid vabatahtlikul alusel sisse viia. Kardan, et paljud põllumajandustootjad hakkavad saama trahve ebatäpsete seadmete tõttu ning et vähendatakse põllumajanduse otsetoetusi. Halvimal juhul võib vähendus olla kuni 100%. Seni tehtud järeleandmised on küll head, kuid nendest ei piisa.

Minu arvates on hämmastav, et komisjon tahab võtta kasutusele elektroonilise identifitseerimissüsteemi, mille seadmetes on sellised suured vead. Mõistlik tegevusviis oleks võtta elektrooniline identifitseerimissüsteem alates jaanuarist kasutusele ainult vabatahtlikul alusel. Palun parlamendiliikmeid mind selles kogu Euroopa põllumajandustootjate jaoks üliolulises küsimuses toetada.

Krisztina Morvai (NI). – Austatud juhataja! Palun parlamendil võtta kohe ette tulemuslikud sammud väikeste põllumajandustootjate ja väiketalunike abistamiseks uutes liikmesriikides, eriti Ida- ja Kesk-Euroopa liikmesriikides, ning minu oma riigis Ungaris.

Mis on nende põllumajandustootjatega juhtunud? Euroopa Liiduga ühinemise tulemusena pidime nii-öelda „pakkuma“ 100% oma turgudest, saades vastu ainult 25% toetustest. See on nii ebaõiglane kui ka seadusevastane, kuna rikutakse selgelt EÜ asutamislepingut. Sellal kui põllumajandustootjad peavad konkureerima nendes ebaõiglastes ja seadusevastastes tingimustes, pidid nad võtma enda kanda ka suured laenud, et olla konkurentsivõimelised. Nüüd on nad läinud pankrotti ja peavad müüma oma maad kolonialismi tingimustes, kus peame andma juurdepääsu oma maadele sellistele riikidele, mille SKT on kümme korda suurem meie enda omast. Nõuan Kopenhaageni kokkuleppe viivitamatut uuesti läbivaatamist.

(Juhataja katkestas sõnavõtu)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Nagu teised sõnavõtjad enne mind, soovin ka mina tõstatada probleemi põllumajandussektorist. Kuid eriti kõitis mu tähelepanu hiljutine artikkel ajalehes *The Wall Street Journal* ning seepärast võtsin endale kohustuse nimetatud artikkel ning selle autorite palved parlamendi ees esitada.

Artikli pealkiri, millest peaks piisama artikli sisu mõistmiseks, oli järgmine: „Mr Barroso, Take Down Small Business Walls“ („Härä Barroso, rebige maha see väikeettevõtete takistav müür“). Artikli puhul ei ole tegemist millegi muuga kui palvega tulevasele Euroopa Komisjonile, et see keskenduks oma tegevustes alati ka väikese ja keskmise suurusega ettevõtete toetamisele, mis on kriisi ajal väga haavatavad, ning ei seaks ohtu 2008. aasta väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act“ rakendamist. Euroopa Parlamendi kohuseks on tagada nende meetmete õige ja tõhus rakendamine, sest seda vajab enam kui 20 miljonit Euroopa Liidu väikese ja keskmise suurusega ettevõtet.

Evgeni Kirilov (S&D). – (BG) Austatud juhataja! Augusti alguses leidis Makedoonia Vabariigis aset uskumatult draamatiline sündmus, mis šokeeris Bulgaaria avalikku arvamust. Spaska Mitrova, 23-aastane Makedoonia kodanik ja väikese imiku ema, viidi sunniviisil politseijaoskonda ning seejärel kurikuulsasse Idrizovo vanglasse. Tema laps võeti talt ära. Politsei pidi teda juukseidpidi maja ülemiselt korruselt alla tirima, sest ta ei tahtnud oma lapsest lahkuda. Talle määrati kolmekuune valglakaristus, kuna ta ei saanud oma endisele abikaasale nende lapse magamistoas magamisaseta anda. Suudate kindlasti ette kujutada, mida see tähendab. Proua Mitrova anti aasta alguses ka Bulgaaria kodakondsus. See paistab olevat tema ebainimliku kohtlemise peamiseks põhjuseks ja see ei ole ainus selline juhtum. Umbes kahe aasta eest küsisin praeguselt Makedoonia välisministrit, et miks vihatakse makedoonlasi, kes Bulgaaria kodakondsuse võtavad, nii väga? Selle peale ta vastas, et need makedoonlased on jäänud minevikust. Kuna Bulgaaria presidendi ja valitsuse jõupingutused on olnud seni tulutud, palun volinik Olli Rehnil isiklikult tutvuda selle jultunud ebaõiglusega riigis, mis soovib alustada ühinemisläbirääkimisi.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Itaalia soovib ilma konsulteerimata rajada Itaalia-Sloveenia piirile rannikul paiknevat maagaasi terminali. Kuid Euroopa Liit rajati tuginedes vastastikusele usaldusele ja headele naabrussuhetele. Keskkonnale kahjulike energiaallikate kasutuselevõtmine vajab erilisi keskkonna säästmise meetmeid, kuid põhimõtteliselt vajab see ka lihtsat ausust.

Soovides varjata Sloveenia eest oma tegude kahjulikke tagajärgi piiriülesele keskkonnale, tekitab Itaalia kahju kõikidele osalistele, kaasa arvatud iseendale, aga eriti nendele inimestele, kes selle vaidluse all oleva rajatise läheduses elavad. Sloveenia avalikkus ja valitsus on kindlameelselt terminali rajamise vastu.

Kaamerate ees valetamine võib küll olla härra Berlusconi poliitilise ellujäämise võte Itaalias, kuid säärast käitumist ei tohi taluda tahtliku käitumisena Euroopa Liidus. See ei ole vastuvõetav.

Tegemist on Euroopa Liidu põhimõtete jultunud rikkumisega ning selline Itaalia-poolne manipuleerimine kahjustab inimesi ja keskkonda. Itaalia kasutab rahvusvahelist pettust, et rajada rannikupealne terminal juba praegu väga kitsasse Trieste lahte Aquilina (Žavlj) linna lähedal. Selline tegutsemine vähendab keskkonna väärtust, hävitab ühise koostelu väljavaated piiri lähedal ning oleks väga halvaks eeskujuks tulevastele liikmesriikidele.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Sündmused Santa Maria da Feiras asuvas Saksamaa endises Rhode nimelises jalatsivabrikus, mida nimetatakse nüüd Sociedade Luso-Alemã de Calçadoks, on väga murettekitavad.

Kunagi oli ettevõttel 3000 töölisi, kuid pärast probleeme Saksamaal vähendati töökohti umbes 1000 töötajani. Suurem osa neist on naised, paljude palkasid ja töötunde kärbiti. Nüüd kardetakse, et pärast valimisi Portugalis pannakse ettevõtte kinni.

Omavalitsusüksuse töötuse tase tõuseb pidevalt ja mõjutab juba tuhandeid töötajaid, eriti jalatsi- ja korgitööstuse töölisi. Selle raames palume abistavate sekkumismeetmete kasutuselevõtmist, et hoida ära järgmist hoopitootmisele ja töökohtadele piirkonnas, millele töötus on juba niigi hävitavat mõju avaldanud.

Nicole Sinclair (EFD). – Austatud juhataja! Ma ei nõustu sellega, et siinsel parlamendil või ühelgi teisel ELi institutsioonil on õigus teha seadusi Ühendkuningriigi jaoks.

Minu valijad saatsid mind siia, et öelda teile, et nad ei taha, et Euroopa Liit kulutaks iga päev 45 miljonit naela nende raha. Me tahame, et see raha kulutatakse Ühendkuningriigis koolidele, haiglatele ja infrastruktuurile, mitte korruptsioonile, mis teie raamatupidamise kontrollimises juba 14 aastat on valitsenud.

Mul on mind komisjoni valinud inimestelt järgmine lihtne sõnum: minge tagasi oma bürokraatia juurde ning valmistuge Ühendkuningriigi koheseks tagasiastumiseks sellest korrumpeerunud ja hukatusele määratud segadusest nimega Euroopa Liit.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Siinne parlament ühines hiljuti, kui seisis silmitsi üleilmse terroriohuga. Minu valimisringkonnas Põhja-Iirimaal tunneme hästi terrorismi piina. Jah, viimastel aastatel oleme tunnistanud muutust Põhja-Iirimaal, kuid ikka on veel neid, kes tahavad veretõid toime panna.

Möödunud nädalal avastati Lõuna-Armaghis 600-naelane pomm, mille dissidentidest vabariiklased sinna paigaldasid. See on olnud vaid üks säärastest vahejuhtumitest viimasel ajal. Kui pommi ei oleks avastatud, oleks olnud tagajärjeks arvutatud surmad. Me ei ole Põhja-Iirimaal unustanud oma mineviku ja terrorismi ohvreid ning seepärast palun ma parlamendil toetada kampaaniat Liibüalt kompensatsiooni saamiseks.

Liibüa varustas IRAd relvadega. Nende relvadega lõpetati ja hävitati palju elusid. Liibüalased peavad selle eest vastutama.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Uue ametiaja alguses ei tohi me unustada oma ühist vastutust Euroopa kontinendi rahuarmastava arengu ees, et tagada meie kodanikele turvaline ja õitsev elu. Peame näitama oma kodanikele ka, et hoolitseme nende eest ja teenime nende huve.

Seda ei tohi me unustada isegi siis, kui meie pere kahe liikme vahel probleemid tekivad. Euroopas lahendame oma probleeme korraliku vastastikuse dialoogi teel, et saavutada mõistlik lahendus, mitte teist poolt eirates ja probleeme esitades otse Euroopa institutsioonidele, nagu näiteks siinne parlament.

Ratsionaalne vastastikune dialoog püsival alusel aitab hoida vaos äärmuslasi mõlemas leiris ja seega lämmatada või piirata oluliselt potentsiaalselt ohtlikke tegevusi, mida nad tulevikus ette võtta võivad.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Rassismi vastu võideldakse tugevate Euroopa poliitikatega, kuid vähem kui nädalaga on Saksamaa ja Briti poliitikud hakanud kritiseerima Rumeenia töötajaid kas siis võhiklusest või seepärast, et neid motiveerib rahvalt kaastunde ja hääle võitmine. Suurt muret tekitavad sünged lausungid nagu *“rumeenlased pistaksid sulle noa selga sama kiiresti, kui nad sulle otsa vaatavad”*, mida ühel avalikul kohtumisel Ühendkuningriigis öeldi, või ühe Saksamaa poliitiku kommentaar, milles ta ütles, et rumeenlased ei tule tööle kell 7.00 ja ei tea, mida nad tegema peavad. Koostame siin Euroopa poliitikaid rassismi vastu võitlemiseks. See on meie ühine eesmärk. Aga mida teha, kui sellised lausungid tulevad meie poliitikutest kolleegidelt suurtest Euroopa Liidu liikmesriikidest?

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Austatud juhataja! Möödunud nädalal ähvardasid Somaalia piraadid taas kolme baski tuunipüügilaeva. Meile valmistavad muret selles piirkonnas korduvad rünnakud kalalaevadele, fakt, et ohvrid end kindlalt ei tunne ja et Hispaania valitsus ei ole siiani midagi ette võtnud. Kalurite sõnul võivad need rünnakud mussoonide saabudes veelgi halvemaks minna.

Seepärast soovin öelda täiskogule, et vajame nendele laevadele kiiresti relvastatud sõjaväeeskorte enne, kui on liiga hilja. Teised Euroopa valitsused nagu Prantsusmaa ja Itaalia toimisid juba nii ja seda väga edukate tulemustega.

Seepärast peaks komisjon soovitama kõikidel liikmesriikidel seoses eelmainituga viivitamatult säärased tõhusad meetmed kasutusele võtta. Peame kiiresti laiendama kaubalaevastiku mereteede kaitse kriteeriume ka kalapüügialadele.

Täiskogul on probleem, mida see esimest korda möödunud aasta 23. oktoobril oma resolutsioonis merepiraatluse kohta sõnastas.

Lõpetuseks soovin korrata meie veendumust, et Euroopa vajab ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, mis teeks Euroopa institutsioonid tõhusamaks ja usutavamaks sellistele olukordadele reageerides.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja! Koos Ameerika Ühendriikide, Euroopa Liidu ja NATOga Afganistani okupeerivate sõjaväe jõudude hulka kuuluvate Saksamaa vägede surmavad rünnakud Kondozi regioonis 4. septembril 2009 kujunesid tapatalguteks, mille ohvrite arv ulatub 135 tapetud ja kümnete vigastatud tsiviilelanikeni, kelle hulgas oli ka palju lapsi. Need on sõjakuriteod Afganistani rahva vastu.

Loomulikult ei olnud see rünnak suunatud Talibani, vaid 500 tsiviilelaniku vastu. Igapäevased veresaunad, vägivaldsete ja korrumpeerunud valimiste korraldamine Afganistanis okupatsiooni toetavate marionettide võimule panemiseks ning vaesus ja kannatused, mis Afganistani rahvast piinavad, näitavad, kui hävitavad tagajärjed on sealsele rahvale Ameerika Ühendriikide, Euroopa Liidu ja NATO imperialistlikel rünnakutel, mida need terrorismi vastu võitlemise ettekäändel selles okupeeritud riigis – ja paljudes teistes riikides – toime panevad.

Nii NATO peasekretäri Anders Fogh Rasmussen kui ka Euroopa Liidu välisministrite seisukohavõttudel on vaid üks eesmärk: jätkata inimestevastast sõjaväelist tegevust. Iga riigi ja iga Euroopa Liidu liikmesriigi rahvas peab nõudma, et väed nende riikidest lahkuvad ja kodumaale naasevad.

Gerard Batten (EFD). – Austatud juhataja! 2. oktoobril toimub Iirimaa rahvahääletus Lissaboni lepingu üle. Lissaboni leping on peaaegu identne Euroopa põhiseadusega, mille prantslased ja hollandlased viivitamatult tagasi lükkasid. Iirlased juba lükkasid kord Lissaboni lepingu tagasi, aga mis Euroopa Liitu ja

edasisse poliitilistesse integratsiooni puutub, siis on „ei” alati vale astus. Ja nii sunnitakse iirlasi korraldama uut rahvahääletust, et nad saaksid anda ainsa vastuse, millega Euroopa Liit rahule jääb – „jah”.

Euroopa Liit hävitab oma liikmesriikides demokraatiat. EL põhineb moonutamisel, pettustel ja valedel. Brittide keelavad meie põlastusväärne valitsus ja poliitiline klass rahvahääletust just sel põhjusel, et nad teavad, et tulemus oleks kõlav „ei”. Aga olenemata sellest, milline saab olema tulemus Irimaal, ühel päeval lahkub Inglismaa Euroopa Liidust ja taastab oma riikliku sõltumatuse. Olen uhke selle üle, et saan kasutada oma ametikohta selleks, et võidelda Inglismaa Euroopa Liidust tingimusteta taganemise eest.

Juhataja. – Tänan teid, lugupeetud kolleeg! Andsin teile lisaks 14 sekundit kõneajaga vaatamata sellele, et ütlesite midagi valesti, nimelt et Lissaboni leping on sama asi, mis Euroopa põhiseadus.

George Becali (NI). – (RO) Austatud juhataja! Soovin rääkida täna ühest Euroopa projektist „Voices of Youth” („Noorsoo hääl”), mille patrooniks mul saada palutakse. Selle projekti eesmärk on tuvastada ja leida lahendusi sotsiaalsetele probleemidele, millega selles osalevad noored kõikidest liikmesriikidest silmitsi seisavad. Palun nii teil, austatud juhataja, kui ka Euroopa Komisjoni presidendil tagada, et pöörame suuremat tähelepanu nende soovitudele. Praegusel raskel ajal on meie kohuseks garanteerida Euroopale ja ennekõike Euroopa noortele selge võimalus. Minu põlvkonnal on olnud au osaleda ühinenud Euroopa ülesehitamisel. Noortel inimestel, kes esindavad tänapäeva Euroopat, kuid veel enam tulevast Euroopat, on õigus muuta see selliseks, nagu nemad seda ette kujutavad. Tänan teid ja olgu jumal meiega.

Juhataja. – Tänan teid ja tänan teid ka lühikese sõnavõtu eest.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Äärmusliku parema ja vasema tiiva ideoloogiate spekter, mis kajastab kahte diktatuuri, mis Euroopat 20. sajandil valitsesid, on naasmas 21. sajandi Euroopa Liitu vaevama. Euroopa Liidu kodanikule keelatakse reisimist teise riiki. Selle inimese liikumisvabadust piiratakse. Üks riik vangistab 15 kodanikku, süüdistab neid riigireetmises ja keelab neil riigist lahkuda, sest nad arutaksid nendega ühel meelel olevate kaasmaalastega Karpaatide basseini ungarlastest parlamendisadikute foorumist rahvusvähemustega seotud küsimusi. Kõne all olevas riigis karistatakse inimesi selle eest, et nad ei kõnele haiglates, politseijaoskondades, vanadekodudes ja sünnitusosakondades ametlikku riigikeelt. Euroopa Liidus ei kohelda sel viisil isegi mitte immigrante, rääkimata inimestest, kes on elanud juba tuhat aastat territooriumil, kus uus riik alles 17 aasta eest asutati. Seepärast on tähtis rakendada Euroopa Liidus ühine iga riigi jaoks siduv õigus rahvusvähemuste kaitsmiseks.

Arlene McCarthy (S&D). – Austatud juhataja! Soovin öelda parlamendile, et möödunud nädalal andis Ühendkuningriigi justiitsminister armu Michael Shieldsile, ühele minu valimisringkonna liikmele, kes vabastati vanglast pärast nelja ja poole aastast vabadusekaotust kuritöö eest, mida ta toime ei pannud.

Michaelile anti armu tõendite alusel, mis tõestasid, et ta oli süütu, kuna ei saanud kuritegu ei moraalselt ega tehniliselt toime panna. Ta vahistati, süüdistati ja mõisteti süüdi vägivaldse rünnaku eest Martin Georgievi, ühe bulgaarlase kelneri vastu aastal 2005. Kohtuprotsess kestis vähem kui kaheksa nädalat, seda vaatamata kohtulike tõendite puudumisele, puudulikule tuvastamisprotsessile ja teise mehe, Graham Sankey allkirjastatud tunnistusele rünnaku kohta.

Täna soovin tänada president Borrelli ja Pötteringi ning parlamendi petitsioonikomisjoni Michaeli õigeksmõistmise kampaania toetamise eest. Kuid sellega ei ole protsess veel lõppenud ning ma palun presidendil ja petitsioonikomisjonil jätkata Michaeli õigeksmõistmise kampaania toetamist ning sekkuda koos Bulgaaria ametivõimudega viivitamatult, et tõendite toimik läbi vaadata. Kui tahame anda kõigile oma kodanikele usku ja kindlust Euroopa kohtute ja politsei koostöösse, on see hädavajalik.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Pangandus vajab järelevalvet. See on ka Euroopa Nõukogu ja Euroopa Komisjoni seisukoht. Veebruaris avalikustatud Euroopa Komisjoni tarbijakaitse uuring tõi esile mitmeid negatiivseid trende panganduses. Eestist valitud saadikuna esitan näited just Eesti kohta, mis puudutasid kahte Rootsi panka, kes tegutsevad Eestis. Probleem on selles, et nimelt need pangad kohtlevad tarbijaid Eestis teisiti kui tarbijaid oma koduriigis. Nii pangateenuste hinnad kui ka intressimäärad on Eesti tarbijale tunduvalt kõrgemad. Näiteks intressimäär varieerub 0,21 protsendist Rootsis 12,2 protsendini Eestis – seega vahe on kuuesajakordne.

Kasutada finantskriisi erineva kohtlemise põhjendusena ei ole kooskõlas Euroopa Liidu väärtustega. Ja ma tahaks küsida, mida ütleb eesistujariik Rootsi ja kui kaua see olukord nende pankadega Eestis kehtib.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Austatud juhataja! Ütlesin, et vajame demokraatlikku revolutsiooni. Nüüd seisavad kõik need parlamendiliikmed, kes ei ole omast vabast soovist ühinenud ühegi parlamendi fraktsiooniga, silmitsi võimatu olukorraga.

Palun juhatusel leida koordinaatorite küsimusele rahumeelne lahendus. Selles suhtes diskrimineeritakse meid, kuna meil ei lubata osaleda koordinaatorite koosolekutel erinevates komisjonides ning aktiivselt oma osa anda. Mul oleks hea meel, kui saaksin aidata vältida olukorda, kus Euroopa Kohtu menetlusega – nagu see juhtus 2001. aasta diskrimineerimise juhtumi tagajärjel – otsustatakse, et kõik selle hetkeni tehtud koordineerimisotsused on ebaseaduslikud. See ei teeks ainult suurt kahju parlamendile, vaid on ka poliitilisest vaatenurgast mittevajalik.

Seepärast palun juhatusel võtta kiiresti kasutusele vastavad meetmed, et lõpetada fraktsioonilise kuuluvusega parlamendiliikmete diskrimineerimine ja pöörduda tagasi viimase kümne aasta heade töötavade juurde.

Carlos Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Sel suvel mõrvas terrorirühmitus ETA Hispaanias kolm inimest, kes seisis õiguse ja vabaduse eest. Nendeks olid üks politseiohvitser ja kaks tsiviilkaardi politseinikku. Soovin avaldada nende peredele meie kaastunnet, näidata toetust ja hoolimist.

ETA on kuritegelik rühmitus, mis ei kuulu Euroopasse, kuna Euroopa Liidus ei ole kohta äärmuslikkusele, totalitaarsusele ega terroristide toimepandud mõrvadele.

Seepärast peavad Euroopa Parlament ja kõik Euroopa institutsioonid mõistma hukka ETA terroriste ja töötama jätkuvalt selle nimel, et kõrvaldada ja hävitada see vähkkasvaja, mida ETA terrorirünnakud ja nende kaasosalised meie kontinendil endast kujutavad.

Sellel põhjusel tahan oma esimese sõnavõtuga selle ametiaja esimesel Euroopa Parlamendi täiskogu istungil meenutada ja avaldada au kõikidele ETA terrori ohvritele, mõista siin saalis hukka terrorirühmitus ETA ning paluda, et me eurooplastena, kelle poolel on ka seadus, kõik koostööd teeksime, et ETA ja selle toetajad välja tõrjuda ja seda kõike Baskimaa, Hispaania ja Euroopa hüvanguks.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Austatud juhataja! Ma isiklikult arvan, et on aeg muuta meie lähenemist energiaprobleemidele. Nimelt peame viima rõhu „energiaturvalisuselt”, mis tähendab ebausaldusväärsetelt tarnijatelt energiavarustuse kindlustada püüdmist, „turvalisele energiale”, ehk siis rangelt ELi kontrolli all olevate energiaallikate ekspluateerimisele.

Loomulikult on selleks vaja mõneks ajaks paralleelset tegutsemist mõlemas suunas, kuni kaal viimase poole kaldub, sest kui Euroopa tahab tõesti rahvusvaheliselt tooni anda, peame saama esmalt oma energiavarustuse enda kontrolli alla. Vastasel juhul kontrollib energiavarustust edasi hulk riigisisesid ettevõtteid, kellest igaüks lähtub oma huvidest ning on sellega haavatav halastamatute välistarnijate jaga-ja-kontrolli-taktikatele.

Chris Davies (ALDE). – Austatud juhataja! Kuue kuu eest šokeeris maailma surm ja häving, mille Iisrael Gazas vallandas. Nüüd on kaamerad lahkunud, kuid majanduslik piiramine jätkub ikka veel. Alla veerandi materjalist ja varudest, mida sealne rahvas vajab, pääseb läbi kontrollpunktide – kokku vaid 18 ühikut. Mitte midagi ülesehitamiseks, mitte midagi ettevõtetele, mitte midagi uute töökohtade loomiseks või lootuse tekitamiseks. Tegelikult hoiab Iisrael poolttest miljonit inimest nagu vangilaagris, mida ümbritsevad müürid ja valvavad relvastatud valvurid.

Austatud juhataja, palun teil toimetada presidendile palve, et ta Gazat esimesel võimalusel külastaks ja olukorda ise hindaks. Kui ta arvab, et sellise kollektiivse karistamisega ei saa leppida, siis peaks ta süütute nimel sõna võtma.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Majanduskriis andis põllumajandustootmisele tugeva hoobi. Viimase 20 kuu jooksul on eriti kiiresti halvenenud olukord piimakarjakasvatuse sektoris. Põllumajandustootjad peavad müüma piima liitrihinnaga alla 21 eurosendi. See jääb allapoole nende tootmiskulusid. Ohus on paljude väiketalunike püsijäämine ELis ja hetkel suudavad neist paljud jääda ellu vaid tänu oma isiklikele säästudele. See ei ole kindlasti jätkusuutlik.

Komisjoni andmed annavad dramaatilise pildi piima ja piimatoodete hinna langemisest. Põllumajanduse kokkuvarisemise ärahoidmiseks on vaja kasutusele võtta toetusmeetmed piimakarjakasvatavate jaoks. Kvaliteedil on oma hind, kuid põllumajandussektoris see põhimõte justkui ei kehtiks. Hetkel ei ole tootjahinnal enam mingit seost tarbijahinnaga.

Meie väiketalud vajavad kiireimas korras turutoetuse meetmete kasutuselevõtmist. Asi on Euroopa toiduainetega kindlustatuse tagamises. Ennekõike ei tohi me unustada, et toimivast põllumajandusest sõltuvad sadad tuhanded Euroopa töökohad.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Homme palub José Manuel Barroso meie toetust oma teise ametiaja saamiseks. Soovin täiskogule meelde tuletada, et Poola laevatehase töölised on esitanud komisjonile korduvalt palveid, milles nad palusid võtta vastu otsuse nende töökohtade päästmiseks. Kuid abi nad ei saanud, sest härra Barroso juhtimisel on komisjon näidanud töönimesi puudutavate probleemide suhtes üles täielikku ükskõiksust. Tuhanded Poola laevatehaste töölised kannatavad siiani valusate tagajärgede all, mida komisjoni ühiskonnavaenulik poliitika nende kogukondadele tekitab. Oleks hea, kui meenutaksime, et meid valiti siia parlamenti kodanikke esindama, kuid meie valijad ei soovi ei sellist poliitikat ega sellist Euroopa Liitu.

Härra Barrosot toetades ei muutu midagi. Komisjoni tegevused ja õigusloomega seotud algatused eemalduvad üha enam Euroopa vajadustest. Peame nimetama presidendi ja volinikud, kes garanteerivad, et sotsiaalsed eesmärgid oleksid majanduslikest tähtsamad. Peame valima sotsiaalse Euroopa, kus töönimeste saatust hinnatakse sama kõrgelt kui kasumit. Austatud kolleegid, me ei tohi lasta võrgutada end mesijuttudega, millega varjatakse halastamatuid ja ebainimlikke parempoolseid poliitikaid.

Bill Newton Dunn (ALDE). – Austatud juhataja! Soovin rääkida Kreekas vangis viibiva härra John Zafiropoulouse juhtumist. Tema perekond, kes minu valimisringkonda kuulub, on veendunud tema süütes. Käesoleva aasta alguses kirjutasin selle juhtumi asjus Ateenasse justiitsministrile. Vastust ma ei saanud ja seega tõstasin mais sama küsimuse siin täiskogu istungite saalis. Kohe pärast mu sõnavõttu tormas minu kabinetti Kreeka alaline esindus ning lubas mulle, et justiitsminister isiklikult vastab mulle viivitamatult. Neli kuud hiljem ei ole midagi toimunud.

Kui Kreeka alaline esindus meid nüüd siin täiskogu istungil kuulab, siis soovin avaldada oma üllatust ja lootuse kaotust selle üle, et mitte midagi ei ole ette võetud. Kas nad võiksid mulle justiitsministrilt vastuse hankida ja härra John Zafiropoulouse juhtumi uuesti üle vaadata?

Ioannis Kasoulides (PPE). – Austatud juhataja! Kui Türgi väed 1974. aastal Küprosele tungisid, pildistas üks Türgi fotograaf 14 Küprose sõdurit, kes Türgi sõjaväele alistusid. Sellest fotost sai nende kadunud inimeste saatuse väljaselgitamise sümbol. Paari nädala eest tuvastati DNA-analüüsiga nende sõdurite surnukehad. Nad tapeti 35 aastat tagasi ning nende surnukehad visati kaevu saare okupeeritud põhjaosas. See näitab, et Türgi sõjavägi, mis oli vastutav neile alistunud vangide eest, rikkus jultunult Genfi konventsiooni.

Palun tungivalt, et parlament nõuaks, et Türgi teeks koostööd kadunud isikute küsimusega tegeleva ÜRO komiteega ning annaks neile juurdepääsu oma kirjetele ja kahele hiljuti Läptas määratud maatükile, mida nimetatakse „piiratud juurdepääsuga sõjaväeladeks”, kuhu on usutavasti maetud veel 800 vangi.

Derek Vaughan (S&D). – Austatud juhataja! Parlament peab seoses eelarveküsimustega pidama mitmeid olulisi arutelusid ja langetama mitmeid tähtsaid otsuseid. Hetkel vaatame loomulikult 2010. aasta eelarvet ja enne selle kinnitamist on vaja lahendada veel palju küsimusi. Varsti hakkab parlament arutama ka uut finantsperspektiivi perioodiks pärast aastat 2013.

Kuid ees seisab ka eelarve vahekokkuvõtte ja mulle tundub, et oleme selle peaaegu unustanud. Me ei tohiks seda aga unustada, sest tulevikus annab see meile häid võimalusi. Saame uuesti vaadata, mis on meie prioriteetideks. Näiteks saame suurendada uue Euroopa majanduse taastamiskava rahalisi vahendeid. Ehk annab see meile ka võimaluse aasta lõpus Kopenhaagenist tulevate meetmete jaoks täiendavaid rahalisi vahendeid eraldada.

Arvan, et parlament ei tohi oma eesmärki silmist kaotada. Peame edasi nõukogule ja komisjonile survet avaldama, et need selle vahekokkuvõtte uuesti üle vaataksid ja annaksid meile võimaluse oma prioriteete edendada.

Pál Schmitt (PPE). – (HU) Sõnavabadus, austatud juhataja, ja samuti vabadus valida keel, mida rääkida, on üks põhilisi inimõigusi. Keel on selle kõnelejate jaoks kõige olulisem, see on nende identiteedi aluseks. Igauks, kes seda oma enda keelest arvab, peab austama ka iga teise kogukonna keelt. Kuid ühte Euroopa Liidu ametlikest keeltest, ungari keelt, rünnati hiljuti Slovakkias viisil, mis on täiesti vastuolus Euroopa mõttelaadiga. Riigi keeleseadus diskrimineerib häbitult poole miljoni elaniku suuruse ungari kogukonna õigust rääkida oma emakeelt. Mõnedel juhtudel võidakse isegi määrata 5000 euro suurune trahv.

Euroopa Liit on pühendunud kultuurilisele ja keelelisele mitmekesisusele ning seda silmas pidades nimetati ametisse ka keelelise mitmekesisuse volinik. Euroopa regionaal- ja vähemuskeelte harta, mille ka Slovakkia ratifitseeris, garanteerib kodanikele õiguse kasutada oma emakeelt igal haridustasemel, haldusküsimustes, avalikes asutustes ja ametlikes dokumentides. ELi institutsioonide ainus tugisammas ei saa sekkumata lubada, et üks liikmesriik rikub jultunult ELi norme ja ründab vähemuste õigusi.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Paari kuu eest arutati parlamendis Poola laevaehitustööstuse olukorda. Jõuti ka üksmeelele. Meie fraktsiooni esimees Martin Schulz kinnitas fraktsiooni nimel, et parlament ei nõustunud sellega, et kaotada kümned tuhanded töökohad laevatehastes ja neid varustavates ettevõtetes. Härra Schulz kinnitas, et parlament ei ole nõus Poola laevatööstuse sulgemisega ega sellest tuleneva Euroopa tööstusvõime kahanemisega.

Sellest on möödunud kuus kuud ja olukord on järgmine. Valitsus ei ole suutnud laevatehaseid erastada, komisjon ei ole parlamendi seisukohta üldse arvesse võtnud, tehased ei tooda, tulevik on ebakindel, inimesed kaotasid oma töökohad ja seisavad nüüd silmitsi ebakindla tulevikuga. Kindlasti tuleb nõustuda, et praegusel komisjonil ei ole mitte mingisugust Euroopa tööstuspoliitika kontseptsiooni ja komisjon ei ole saanud aru, et laevu oli vaja minevikus, neid on vaja praegu ja neid läheb kindlasti vaja ka edaspidi.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja! 23. augustil 2009 möödus 70 aastat kurikuulsa Molotovi-Ribbentropi pakti sõlmimisest, mis Euroopa lõhestas. Arvan, et see on šokeeriv näide sellest, kui lähedaseks näiliselt vastandlikud poliitilised äärmused saada võivad. Tookord leppisid nii Moskva kui ka Berliin kokku, et esimeseks ülesandeks oli kukutada Euroopa demokraatlik poliitiline kord. Nii Moskva kui ka Berliin tahtsid saada maailmavalitsejaks. Seepärast ei tohi me kunagi unustada, et Teise maailmasõja alustasid kaks diktaatorit.

Neli päeva enne pakti allkirjastamist selgitas Stalin selle eesmärgi oma seltsimeestele: „NSV Liidu huvides on, et sõda puhkeks Reichi ja kapitalistliku inglise-prantsuse bloki vahel. On vaja teha kõik, et see sõda kestaks võimalikult kauem, kurnamaks mõlemaid pooli. Meil saab olema lai tegevusväli ülemaailmse revolutsiooni edendamiseks.”

Soovin tuletada parlamendiliikmetele meelde Euroopa Parlamendi möödunud aprillis vastu võetud resolutsiooni kuulutada 23. august kõikide totalitaarsete režiimide ohvrite mälestamise päevaks.

Boris Zala (S&D). – (SK) Nii parlamendi viimasel kui ka praegusel istungjärgul oleme kuulnud paljude Ungari Euroopa Parlamendi liikmete sõnavõtte, milles nad kritiseerivad Slovakkia keeleseadust. Soovin samas mainida, et teile kõigile on saadetud dokumente erinevate argumentidega, millest suurem osa on lihtsalt öeldes valearusaamad, väljamõeldised ja isegi tahtlikud valed.

Slovakkia keeleseadus on täielikult kooskõlas kõikide inimõigustega seotud probleemidega ja vähemuste keeli kaitsvate õigustega. Minu arvates kasutavad Ungari Euroopa Parlamendi liikmed väga ohtlikku poliitikat, millega nad provotseerivad osutavalt ja sihilikult ekstremismi nii Ungaris kui ka naaberriikides. Minu arvates peaksid nad mõistma, et selline poliitika on väga ohtlik ja nagu oleme täna juba kuulnud, peaksid nad oma väljamõeldiste levitamise lõpetama.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Olen saanud paljudelt Sloveenia ja Itaalia kodanikelt palveid juhtida täiskogu tähelepanu Itaalia kavatsusele ehitada gaasiterminal Trieste lahte.

Jagan Sloveenia ja Itaalia keskkonnaorganisatsioonide muret, et nimetatud gaasiterminal oleks väga suureks koormuseks juba praegu keskkondlikult väga tundlikule piirkonnale. Selle all mõtlen merd Trieste lahe piirkonnas ja sealset suurt linnastatud sisemaad. Need organisatsioonid on väljendanud ka kahtlusi keskkonnamõjude hinnangus kasutatud dokumentide täpsuse suhtes.

Kutsun ka Itaalia ja Sloveenia valitsusi üles koostööle selle projekti juures vastavalt sellekohasele möödunud aasta septembris allkirjastatud memorandumile. Seega ma palun, et nad koostaksid üheskoos keskkonnamõjude hinnangud Aadria mere põhjaosa ja Trieste lahe jaoks. Ootan ka, et selliste hinnangute koostamise tulemusena suudavad mõlemad valitsused leppida gaasiterminali rajamiseks kokku palju sobivama asukoha, kui seda on Trieste laht.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Austatud juhataja! Olen oma Eesti kolleegi Siiri Oviiriga ühel arvamusel selle suhtes, et majanduskriis ei ole veel kaugeltki möödas. Igal pool Euroopas kerkib mingi kummaline optimism. Vaatamata sellele, et töötus tõuseb, riikide majandused on võlgades, rahvastik vananeb ja Euroopa kohal ripuks nagu mingi kolmetersiline giljotiin, on kuulutatud majanduslangus lõppenuks. Plaanitakse väljumisstrateegiat, nagu ei peaks me enam taastamise strateegiaga vaeva nägema. Euroopa alustas taastumise

strateegiaga ja majanduskriisi lahendamiseks väga eeskujulikult, lausa nii hästi, et isegi Ameerika Ühendriigid õppisid midagi Euroopalt ja võtsid meist eeskju, kuid seejärel jäi Euroopa täiesti seisma. Lisaks viiakse selle võltsoptimismi alusel sisse valesid lahendusi. Majanduskriisist ei ole veel üle saadud.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Eurointegratsiooni Liidu moodustamine pärast varajasi valimisi 2009. aasta juulis kinnitab Moldova Vabariigi kodanike euroopasuunalist hoiakut. Astuti ülitähtis samm ning Moldova ja Euroopa Liit ei tohi seda nüüd hooletult kohelda.

Kuid poliitiline olukord on ikka veel habras. Seepärast sõltub Eurointegratsiooni Liidu ja sellest tulenevalt ka demokraatliku Moldova edukus väga Moldova partnerite toetusest Euroopas. Moldova on võtnud endale vastutuse euroopapoolse suuna sissevõtmiseks. Euroopa Liidu vastutus on Moldovat sellel teel aidata.

Seda, et Moldova rahvas Euroopa poolt otsustas, on nüüd ka poliitilisel tasandil näha. Seepärast peame andma Moldova Vabariigi Eurointegratsiooni Liidule oma tingimusteta toetuse, kuna see on ainus võimalus riik järkjärguliselt, kuid samas kiiresti Euroopa peresse integreerida. Kutsun Euroopa Komisjoni üles sõlmima kiireimas korras uut kokkulepet Moldova Vabariigiga ning kasutama kõiki vajalikke ressursse, et aidata vabariiki välja raskest finantsolukorrast, milles see hetkel on.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) See õnnestab täielikult Euroopa Liidu usaldusväärsust, kui liit astub välja ainult EList väljaspool toimepandud inimõiguste rikkumiste korral, kuid ei protesti üldsegi mitte sellise tõsise inimõiguste rikkumise korral nagu Slovakkias riigi keeleseaduse tagajärjena aset leidnud sündmused, mis tekitasid enneolematuid pingeid rahvusenamuse ja rahvusvähemuste kogukondade vahel.

Rahvusvähemuse keel on täielikult enamuse keelele allutatud, nagu ka OSCE rahvusvähemuste ülemvolinik Knut Vollebaek seda ütles. Soovin kinnitada oma kolleegile Boris Zalale, et oleksime väga õnnelikud, kui ei peaks seda probleemi siin Euroopa Parlamendis tõstatama. Tegin nii vaid seepärast, et Slovakkias jõustus seadus, mis piirab oluliselt rahvusvähemuste keelte kasutamist ja diskrimineerib seal elavat Ungari kogukonda. Seepärast on järgmise komisjoni ja härra Barroso kohuseks seada sisse foorumid, kus neid juhtumeid uurida saab, nagu ka Leonard Orban oma kirjas ütles. Slovakkia peab pidama kinni oma rahvusvahelistest lubadustest, rahvusvähemuste kaitse raamkonventsioonist ning Euroopa regionaal- ja vähemuskeelte hartast.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Soovisin sõna võtta, et rääkida Afganistani missioonist. Nimetatud teema on kõikidele asjaosalistele murettekitav. Mõjutatud on nii NATO kui ka Euroopa Liit. Eriti soovin rõhutada seda, kui vajalik on seada suurem rõhk humanitaar-, sotsiaal- ja majandusabi osutamisele Afganistani rahvale, kes kahjuks on juba 30 aastat sõja tagajärgede all kannatanud. Tõstatan selle küsimuse presidendivalimiste kontekstis üha laienevate rünnakute taustal, mis sõdurite vastu toime pannakse. Nagu me kõik teame, on need rünnakud muutunud valimiste eel üha tihedamaks ja vägivaldsemaks. Selline abi on eriti vajalik usalduse ja riigi uuesti üles ehitamise kontekstis.

Hiljuti hukkus Afganistanis Poola relvajõudude kapten Daniel Ambroziński. Tundub, et tema surma põhjuseks oli põhiliselt Afganistani sõjaväe ja politsei nõrkus, kes altkäemaksuga ära osteti. On teada, et Afganistani sõjavägi ja politsei finantsseisund on raske. Meedia kohaselt on Afganistani sõduritel väga vedanud, kui nad 20 USA dollarit teenivad. On äärmiselt tähtis, et sõjaväeliste jõupingutustega kaasneks ka sotsiaal-, humanitaar- ja majandusabi.

Juhataja. – Seán Kellyl on kakskümmend sekundit väga lühikese vastuse andmiseks.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Soovin vaid lühidalt öelda, et täna õhtul ütles üks meie Briti kolleeg midagi vale ja mõnevõrra alandavat Lissaboni lepingu kohta Iirimaa. Mitte keegi ei sundinud Iirimaa teist korda Lissaboni lepingu üle hääletama. Selle otsuse võttis sõltumatult vastu Iiri parlament ja selle üle otsustab sõltumatult Iiri rahvas. Tegelikult ei ole meid millekski sunnitud pärast seda, kui me 1922. aastal Ühendkuningriigist iseseisvaks saime.

Juhataja. – Austatud kolleegid! Kuulasime 45 minutiga ära 39 sõnavõttu. Minu arvates on see suurepärane tulemus. Arutelu oli väga hea ning soovin kõike head just neile, kes esimest korda siin sõna võtsid. Soovin eriti rõhutada seda, et komisjon peab võtma arvesse aruteludes tehtud kommentaare, vastasel juhul on parlament ainult kohaks, kus oma auru välja lasta. Komisjon on tähelepanelik olnud. Ma märkasin, et meie volinikud olid väga tähelepanelikud ning kahtlemata ei jäta nad meie kolleegide kommentaare käsitlemata.

20. Euroopa autotööstuse ümberstruktureerimine, eelkõige Opel juhtum (arutelu)

Juhataja. Järgmiseks päevakorrapunktiks on komisjoni avaldus Euroopa autotööstuse ümberstruktureerimise ning eelkõige Opel juhtumi kohta.

Vladimír Špidla, komisjoni liige. – (DE) Austatud juhataja, austatud kolleegid! Olen väga tänulik, et andsite mulle võimaluse kommenteerida olukorda Euroopa autotööstuses, et teavitada teid mõnedest meie Euroopa kriisile reageerimise aspektidest ja arengust seoses General Motorsiga. Sellega kommenteerin ma tööstuspoliitikat ja sotsiaalseid aspekte ning minu kolleeg Neelie Kroes räägib riigiabi seadusest.

Kaheteistkümne miljoni töötaja töökohad sõltuvad otseselt või kaudselt Euroopa autotootjatest. Seepärast kohtus komisjon 2008. aasta oktoobris kõikide osapooltega – kaasa arvatud liikmesriikide ja sotsiaalpartneritega – CARS-21 protsessi raames, et arutada ühist viisi kriisiga toimetulemiseks. Kohtumisel diskuteeriti vanametalliks lammutamise hüvitiste ja Euroopa investeerimispanga (EIB) poolt pakutava finantsabi üle, et takistada selle tööhõivepoliitika seisukohalt olulise sektori põhjaminekut majanduskriisi tormis.

Peame tegutsema ka seepärast, et tagada, et kriis ei ohustaks meie saavutusi seoses sõiduautode kohustusliku CO₂ heitkoguste vähendamisega aastaks 2012, millest ma hiljem veel räägin. Murede tõttu General Motorsis toimuvate arengute pärast kutsus komisjon käesoleva aasta jaanuaris kokku poliitilise kohtumise liikmesriikidega, et tagada läbipaistvus ning garanteerida vastavus Euroopa õigusaktidega. Sellest alates on leidnud aset kolm sellist kohtumist. Nendel kohtumistel saavutasid 27 liikmesriiki omavahel ühised poliitilised kokkulepped, mis ka avalikustati.

Esimene kokkulepitud poliitika oli, et kõige õigem lähenemisviis on Saksamaa poolt koordineeritud eestkoste lahendus kaitsmaks General Motors Europe'it Ameerika Ühendriikides paikneva emaettevõtte maksejõuetuse eest. Nüüdseks oleme positsioonis, kus saame öelda, et tänu nimetatud eestkoste lahendusele pääsesid GMi Euroopa autotehased emaettevõtte maksejõuetuse eest.

Järgmine kokkulepitud punkt oli, et eestkoste lahendus ei tähendanud, et on ette otsustatud, milline pakkuja ettevõtte üle võtta saab. Mis pakkujatesse puutub, siis teatas komisjon juba alguses, et toimib neutraalselt, kuna vastasel juhul ei saaks komisjon täita oma rolli asutamislepingu kaitsjana.

Lepiti ka kokku, et riiklikud kaitsemeetmed peavad olema täielikult vastavuses EÜ asutamislepingu riigiabi ja siseturu sätetega. Lisaks ei tohi riigiabi olla sõltuv poliitilistest tingimustest, nagu näiteks investeerimispaik. EÜ asutamislepingus ei ole ruumi majandusliku natsionalismi jaoks. Avaliku sektori raha võib kasutada ainult erakorraliselt ning ainult seal, kus on tulemuseks tulevikku suunatud majandusstruktuurid kaitstud tulevikuga töökohtadega. Kõik otsused tuleb langetada puhtalt majanduslikule loogikale tuginedes, kuid nagu juba varem öeldud, riigiabist räägib hiljem lähemalt volinik Kroes.

Fakt, et GM jätab enda kätte 35% osakutest, näitab selgelt, et ettevõtte arvestab oma endise Euroopa tütarettevõtte majanduslikule lavale naasmisega. Tervitan ka fakti, et 10% osakutest jääb töötajate kätte. Komisjon on rääkinud 2009. aasta jaanuarist alates kõikide osalistega nii töö- kui ka poliitilisel tasandil. Kõik liikmesriigid – ja täna ka Flandria peaminister – tervitavad ja toetavad komisjoni seisukohta seoses General Motors Europe'i tulevikuga. Volinikul on kõik vahendid, et tagada kõikidest kokkulepetest kinni pidamine. Rõhutan veel kord, et me ei luba raisata maksumaksjate raha lühiajaliste poliitiliste kaalutluste alusel, vaid pigem tootmis- ja töökohtade pikaajaliste huvide alusel. Kriisi ajal on loomulik, et paljud inimesed ütlevad, et heategevus algab omast kodust. Sotsiaalküsimuste volinikuna loodan aga, et Magna koos GMi ja New Opeliga leiab euroopaliku lahenduse.

Arutelu General Motors Europe'i tuleviku üle ei tohi takistada meid nägemast, et olukord Euroopa autotootjatele on üldiselt väga drastiline. Ületootmine toimus juba enne kriisi. Kriis on seda olukorda veelgi halvendanud. 2008. aasta viimases kvartalis langes registreerimiste arv peaaegu 20% võrra ja kogu 2009. aastal ootame 11% langust. Vanametalliks lammutamise hüvitised, mille 12 liikmesriiki on vastu võtnud, on vabalanguse peatanud, aga ainult sõiduautode turul.

Terve kaubaautode sektori üliarasket olukorra tõime esile juba 2009. aasta jaanuaris. Müügiarvud on seal katastroofilised. Mitte mingid arvud ei näita lähiajal taastumist. Sellel on tõsised tagajärjed terve varustava tööstuse jaoks. Peamine vastutus kriisiga toimetulemisel on loomulikult autotööstuse enda kanda. Mõjutatud töötajate kaitsmiseks tagasid Euroopa investeerimispank (EIB), liikmesriigid ja komisjon rahalised vahendid sotsiaalsete tagajärgede leevendamiseks selles sektoris.

Komisjoni poolt kaks aastat enne kriisi käima lükatud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on viimase kahe aasta jooksul saanud autotööstuselt kuuest riigist seitse taotlust. Ligikaudu 40 miljoni euroga aitame 7000 töötajal tagasi tööturule tulla. Lõime ka foorumi, et arutada järgmisi vajalikke ümberkujundamissamme, mis tuleb sotsiaalselt vastutustundlikul viisil astuda. Rõõmustame asjaolu üle, et paljud autotootjad on suutnud hoida ära dramaatilisi töökohakärpeid, kehtestades lühendatud tööajad ning muud liiki paindlikud tööajameetmed, mis on suuremalt jaolt sotsiaalpartnerite vahel kokku lepitud.

Kõik asjaosalised on ühel meelel Euroopa autotööstuse pikaajaliste väljavaadete suhtes – nimelt, et peame ehitama Euroopas maailma kõige täiuslikumaid sõidukeid, see tähendab kõige puhtamaid, kõige energiatõhusamaid ja kõige turvalisemaid. See strateegia tähendab, et peame autotehnoloogia suhtes suure sammu edasi tegema. Sellele aitamegi kaasa Euroopa investeerimispanga ja teadusuuringute seitsmenda raamprogrammiga. Komisjon teeb ka edasi kõik võimaliku, et tagada kindlad põhitingimused selle olulisima Euroopa tööstuse ning selle töötajate jaoks.

Neelie Kroes, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Probleemiks, millest räägin, on Opel/Vauxhalli riiklik rahastamine ühe või enama Euroopa valitsuse poolt.

Nagu teate, andis Opel trust, milles on General Motors (GM) ja Saksamaa ametiasutused võrdselt esindatud, möödunud teisipäeval teada, et kiitis heaks, et GM müüb enamusosaluse oma Euroopa Opel/Vauxhalli operatsioonidest Magna Internationali ja Sberbanki konsortsiumile. Saksamaa valitsus toetas Opel omanike otsust ning lubas uuele Opelile riiklikku rahastamist kuni 4,5 miljardi euro ulatuses koos teiste Euroopa valitsuste võimaliku osalemisega.

Austatud juhataja, komisjon on hoidnud end asjaomaste liikmesriikidega kursis terve protsessi käigus kuni tehingu sõlmimiseni. Komisjon on kursis ka teatavate vaidlustega seoses ümberstruktureerimise kava vastavate eelistega, mida erinevad pakkujad esitasid, ja ka kahtlustega, mida teatud Opel trusti liikmed avalikult väljendasid.

Seoses GM/Magna tehingu riikliku rahastamisega öeldi meile, et Saksamaa valitsus kavatseb võtta kasutusele juba olemasoleva heakskiidetud skeemi komisjoni ajutiste riigibimeetmete raamistikus, hõlbustamaks juurdepääsu finantsvahenditele praeguse finants- ja majanduskriisi ajal.

Austatud juhataja, kavatsen hoolikalt kinnitust leida, kas selle skeemi kasutamine on antud juhul võimalik. Mõistate kindlasti, et hetkel ei saa ma seisukohta võtta, kuna tehing ei ole veel lõplikult sõlmitud ja mõnede aspektide üle peetakse veel läbirääkimisi. Siiski on hetkel väga tähtis tuua välja kõige olulisemad kaalutlused. Eriti pean rõhutama, et riigiabi ajutise raamistikuga osutatud abi ei saa sõltuda ei *de jure* ega *de facto* investeringute kohast või ümberstruktureerimise meetmete geograafilisest jagunemisest tulenevatest täiendavatest tingimustest. Ausalt öeldes looksid sellised tingimused siseturgudel mittesoovitavaid moonutusi ja annaksid alust toetuste võidujooksule, mis kahjustaks praegusel väga tundlikul ajal tõsiselt Euroopa majandust. Lisaks sellele – kui mõne Euroopa ettevõtte ümberstruktureerimine oleks määratud riiklikule rahastamisele lisatud mittekaubanduslike tingimustega, oleks oht, et ettevõtte ei suudaks pikemas perspektiivis oma elujõulisust taastada. See oht on veel eriti suur Euroopa autotööstuse praeguse väga nõrga seisundi tõttu. Nagu me kõik teame, kannatab Euroopa autotööstus suure ületootmise all. Seetõttu tooks ebaõnnestunud ümberstruktureerimine kaasa veelgi suuremat kahju ettevõttele ja selle töötajatele, tekitaks negatiivseid kõrvalmõjusid tervele sektorile ning raiskaks maksumaksjate raha. Neid põhimõtteid ma Opel juhtumi puhul arvesse võtangi.

Ma teen kindlaks, kas riikliku rahastamisega kaasnevad *de jure* või *de facto* mittekaubanduslikud proteksionistlikud tingimused. Komisjon omakorda uurib põhjalikult nii õiguslikke tingimusi, mis võivad olla lisatud lõplikule abipaketile, kui ka tervet abi pakkumise konteksti. Eriti huvitab mind, kas Saksamaa ametiasutused on sidunud abi pakkumise sätteid ühe ainsa pakkujaga. Kui see nii on, siis miks nägid nad antud pakkuja äriplaani tööstuslikult ja kaubanduslikult seisukohalt kõige kasulikumana?

Lühemas perspektiivis on väga kurb, et autotööstuse praeguse ületootmise tõttu on Opel/Vauxhalli igasuguse tulususe taastamiseks vaja terves ettevõttes kärpida töökohti ja ette võtta planeeritud sulgemisi. Kõikide erinevate investorite poolt Opel/Vauxhalli päästmiseks esitatud kavade juurde kuuluvad ka töökohakärped ja tehaste sulgemised. Kuid sotsiaalne ümberstruktureerimine on ainus võimalus, kuidas tagada jätkusuutlikud ja stabiilsed töökohad tulevikuks ning komisjon ei saaks ning ei tohiks dikteerida, kus need kärped tehakse. Komisjon ei saa neid ka ära hoida. Aga me uurime protsessi väga hoolikalt tagamaks, et see põhineb kaubanduslikel kaalutlustel, mille aluseks on jätkusuutlike töökohtade säilitamine, mitte proteksionistlikud motiivid.

Werner Langen, *fraktsiooni PPE nimel*. – (DE) Austatud juhataja! Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) fraktsioon tervitab väga asjaolu, et volinik Vladimír Špidla kinnitas, et Euroopa ametiasutused osalesid selle autoettevõtte pikaleveninud omaniku vahetamise protsessi kolmes valdkonnas.

Teiseks soovin öelda, et olen nõus volinik Neelie Kroesiga – tuleb väga hoolikalt kontrollida, kas on mingeid mittekaubanduslikke kaalutlusi. Siiski palun komisjonil vajaliku kiirusega jätkata. See ei pea toimuma sama kiiresti kui Hollandi ja Belgia pankade ülevõtmine 24 tunni jooksul, kuigi sama protsess Saksamaa pankade puhul kestab 24 kuud, aga siiski palun ma teostada kontrolli kiirelt ja eesmärgipäraselt.

Kolmandaks soovin öelda, et tõepoolest toimub antud turul ületootmine ning seda tõepoolest tohutul määral. Aastal 2007 müüdi üleilmselt 58 miljonit autot, kuid toodeti 72 miljonit. See tähendab, et tööstuse ümberstruktureerimine, sealhulgas ka keskkonnasõbralikke sõidukeid silmas pidades, on täies hoos ja kõige rohkem avaldab see mõju raskesõidukite tootjatele.

Opel ei ole kindlasti mitte raskesõidukite tootja, vaid energiatõhusate sõidukite tootja. Opelil on olnud raskusi. Ettevõtte on olnud kahjumis. Opelil autod on kvaliteetsed, need on tehniliselt tasemel ning olen kindel, et käesoleva ümberstruktureerimise kava eduka rakendamise korral on ettevõttel hea võimalus püsima jääda isegi siis, kui sellele iseseisva ettevõtteks ei meeldi suurettevõtete kohalolu samal turul.

Mis ümberstruktureerimisse puutub, siis olen ajakirjandusest lugenud, et see mõjutab vaid ühte tehast. Minu andmete kohaselt ...

(Juhataja katkestas sõnavõtu)

Juhataja. – Härra Langen, vabandan, kuid Íñigo Méndez de Vigo soovib teile sinise kaardi korra kohaselt ühe küsimuse esitada. Teie nõusolekul anname sõna härra Méndez de Vigole, vastasel juhul võite jätkata.

Loomulikult pikeneb teie sõnavõtuaeg 30 sekundi võrra.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Werner Langen ütles, et komisjon peaks Opelil uuringu mõistliku aja jooksul läbi viima. Härra Langen, mis on teie arvates mõistlik aeg?

Werner Langen, *fraktsiooni PPE nimel*. – (DE) Nagu ma ütlesin, peab protsess saama edasi minna. Seda ei tohi takistada. See ongi tegelikult küsimuseks. Kui otsida näiteid pangandussektorist, kus see protsess võttis aastaid, siis oleks kindlasti sobilik lühem periood, kui mõnedel juhtudel Saksamaal.

Lõpetuseks aga soovin ma öelda järgmist: kui minu andmed on õiged, siis näeb kava ette 10 500 töökoha kao 50 000st, neist 4 500 Saksamaal ja ülejäänud teistes Opelil tehastes. Usun, et võime õigusega paluda komisjonil kontrollida, kas see tõele vastab ning et see ei leia aset poliitiliste kriteeriumide alusel. Sellega suuname koos töötajatega oma pilgu loodetavasti helgesse tulevikku.

Juhataja. – Sooviksin tänada härra Langenit ja härra Méndez de Vigot sinise kaardi korra esimese proovilepaneku eest. See on väga hea ja elavdab meie arutelusid, mis võivad vahetevahel väga igavad olla. Sellised katkestused aga teevad arutelu palju huvitavamaks.

Udo Bullmann, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Austatud juhataja, volinikud, austatud kolleegid! Olukorras, kus mitmeid kuid kestnud võitluse järel on loodud kõik tingimused lahenduseks, kus uute investorite sõnade kohaselt enam kui 50 000 töökohast on võimalik päästa umbes 40 000, rääkimata paljudest töökohtadest tarnijate ja sõltuvate kohalike ettevõtete juures, on aeg tegeleda General Motorsi tööjõuga Euroopas. See oli nende vaidlus, nendest – ettevõtte esimehest Klaus Franzist ja kõigist teistest – sai Opel Europe'i, uue tehnoloogiakontserni nägu, mis on oma võimaluse ära teeninud ja sellises olukorras peab meie poliitika neid aitama.

Mida me arutamegi? Arutame seda, kuidas General Motors USAs mitu kuud vaarus. Ettevõtte oli läbikukkumise äärel ja seda teame me kindlasti, austatud kolleegid. Mis oleks siis olnud veel mõistlikum kui haarata initsiatiiv, liikuda edasi ja öelda „Olgu siis, peame siin, pea ees, olukorda sukelduma ja inimestele võimaluse andma. Me peame andma võimaluse nii tehastele kui ka tulevastele tehnoloogiatele, et Euroopa oleks ka edasi hea koht autode tootmiseks.”

Saan täiesti aru väljavaatest, mille volinik Špidla Euroopa autotööstusele andis. Teeme selle ära! Paneme paika maailma juhtivate keskkonnastandarditega tööstuspoliitika raamistiku, et Euroopa töötajad ja autotootjad saavad nende kohaselt siinsamas end arendada. Oleme seda juba varem sõe ja terasega saavutanud. Miks ei peaks me siis nüüd autotööstuse ja tuleviku heaks sama teha saama? Jätkake mängu! Komisjonil on palju mängumaad ja ta saab mitmeid algatusi käiku lasta.

Volinik Kroes, minu andmetel olete saavutatava tehingu 4,5 miljardi suurusest eesmärgist juba 1,5 miljardit heaks kiitnud, et kõik edasi toimiks. Loomulikult peate kontrollima seadusi ja õigusakte – kuidas üldse teisiti saaks? Loomulikult tuleb teha kõik vajalik, et tulevastel läbirääkimistel koormad võrdselt jaotuksid. Palun teid südamest, et te tervikliku tulemuse nimel need kontrollimised kiiresti läbi viiksite, kuid arvestades sellega, mis kaalul on, ei tohi antud võimalust mingil juhul käest lasta. Eesmärk ei tohi triviaalsuste pärast saavutamata jääda, peame hoopis arvestama ka olukorra tähtsusega ning jõudma avaliku huvi nimel euroopaliku lahenduseni, mis on kõigile kasulik.

Guy Verhofstadt, fraktsiooni ALDE nimel. – (NL) Austatud juhataja! Kõigepealt soovin tänada volinikke ja komisjoni nende avalduste eest. See polnud enesestmõistetav. Kirjutasin kirja 3. augustil, kui nüüd tehtud teadaanne juba aimatav oli, ja sain vastuse komisjoni presidendilt. Selles ei olnud midagi uut. Täna kuulsin siin komisjonilt vähemalt midagi mõistetavat tänu volinik Kroesile, kes ütles, et igal juhul viiakse selles asjas läbi väga põhjalik uurimine.

Volinik Kroes, ma palun, et see uurimine viidaks läbi mitte ainult riigiabi alusel vaid ka konkurents-, ühinemiste ja omandamiste eeskirjade alusel. Sest lõppude lõpuks ei ole meil siin ju tegemist ainult Saksamaa valitsuse 4,5 miljardi euro suuruse riigiabiga, vaid põhimõtteliselt ka ühinemise ja omandamisega. Selles valdkonnas on konkurentsieeskirjad rangemad kui riigiabi eeskirjad. Kuna te oma sõnavõttus peamiselt riigiabist rääkisite, paluksin teil oma uurimuses mõlemat aspekti käsitleda. Otse loomulikult mängib ühinemiste ja omandamiste puhul väga tähtsat rolli ka sisekonkurents vastava ettevõtte erinevate tehaste vahel, samas kui riigiabi korral mängib rolli ettevõtetevaheline konkurents.

Austatud juhataja, austatud kolleegid, pean tunnistama, et toimik 4,5 miljardi euro suuruse riigitoetusega ning kõigest 500 miljoni euro suurune erasektori panus avab silmad tõepoolest. Kas on ikka veel tegemist päästeoperatsiooniga, või on see pigem natsionaliseerimisoperatsioon? Olgu kuidas on, märgid – ja selle kohta oleks vaja võimalikult kiiresti teavet koguda – viitavad sellele, et Magna ja Saksamaa valitsuse vahel koostatud kava juures ei olnud otsustavaks mitte ainult majanduslikud, vaid ka poliitilised motiivid. Komisjoni uurimine peaks selle kohta igal juhul selgust tooma. Volinik Kroes, soovin igal juhul, et uuring kiiresti algaks – selles suhtes olen Werner Langeniga täielikult ühel meelel – ja et teavet ei saadaks mitte ainult omandavalt osapoolelt, kuna Magna poolt komisjonile esitatud toimik näitab suure tõenäosusega just seda, mida Magna näidata tahab. On raske ette kujutada, et sellisest toimikust oleks võimalik välja lugeda konkurentsieeskirjade rikkumist. Seepärast arvan, et komisjon peab objektiivsete uurimistulemuste saamiseks rakendama oma pädevusi saamaks vajalik teave erinevatelt asjaomastelt liikmesriikidelt, milleks on Ühendkuningriik, Hispaania, Poola, Belgia ja loomulikult Saksamaa. Usun ka, et teostamist ootav uurimine on väga tähtis, kuna sellest saab pretsedent kõikidele nendele teistele ümberstruktureerimisprojektidele, mis lähiaastatel majandus- ja finantslanguse valguses käiku lastakse ja mis samade tingimuste kohaselt läbi viia tuleb. Seda tahtsin kõigepealt öelda.

Teiseks tahan öelda, et minu arust tegi komisjon vea, kui ei võtnud toimikut koheselt enda valdusesse. Minu arvates oleks seda juba mitu kuud tagasi tegema pidanud. Esimene komisjoni teatis pärineb muide veebruarist. Arvan, et kui tegemist on üleminekulise ümberstruktureerimisega, võib komisjon otseselt sekkuda ja ei olnud hea mõte tegutsemine ainult ühe riigi hooleks jätta. Euroopa lahendusi ei arenda välja ainult üks liikmesriik, neid peavad arendama ühenduse institutsioonid. Seepärast arvan, et tööstuspoliitika valdkonnas oleks komisjon pidanud oma rolli paremini ja palju kiiremini täitma.

Kolmandaks soovin öelda, et komisjon ei tohi üldise autotööstuse ümberstruktureerimise kava esitamisega enam aega raisata, kuna 35% suurust ületootmist ei saa kõrvaldada ilma üleüldist euroopalikku lähenemist kasutusele võtmata.

Rebecca Harms, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (DE) Austatud juhataja, volinik Špidla, volinik Kroes, austatud kolleegid! Kõigepealt soovin öelda, et me ei tohi unustada, et meid kõiki siin Euroopa Parlamendis seob tegelikult ühine mure Euroopa Liidu autotööstuse töökohtade pärast, olgugi et hetkel arutame Opel juhtumit, mis kujutab endast võib-olla laiemat lahkarvamust Euroopa autotööstusega seoses.

Saksamaa tegevust ei tohiks hetkel nii tugevalt rünnata, vaid pigem uurida. Selle asemel peaksid teiste, GMI kriisist mõjutatud Euroopa Liidu liikmesriikide ehk siis Poola, Hispaania, Belgia, Ühendkuningriigi ja teiste riikide valitsused kokku tulema ja arutama koos sakslastega, kuidas selles halvas olukorras kõige paremini toime tulla ja kuidas mõjutatud tehaste töötajate töökohad kindlustada. Arvan, et see oleks palju parem lähenemine.

Nagu ütlesin, usun, et meid kõiki seob mure autotööstuse töökohtade tuleviku pärast. Pean ütlema, et volinik Špidlal on täiesti õigus, kui ta ütleb, et vaatamata mitmeid kuid kestnud aruteludele Brüsselis ning ikka ja

jälle siin Strasbourgis ja ka liikmesriikides ei ole arutelu ikka veel rahuldavas staadiumis. Räägime korduvalt sellest, kuidas tööstuses on suur struktuuriline ületootmine, kuid me ei julge valida tegelikku kurssi ja otsustada, kuidas poliitiliselt toetada selle sektori struktuurilisest ületootmisest eemaldumist. Meil on algus tehtud, mis on minu arvates väga hea.

Räägime mitmes kontekstis, kaasa arvatud riikliku sekkumise kontekstis, tulevikuks valmis autodest ehk siis autodest, mis peaksid olema kliimasõbralikud ja tõhusad ning millel peaksid olema teistsugused, tulevikuks kõlblikud mootorid. Aga kui aus olla, siis ei arva ma praegustele turutrendidele tuginedes, et sellest piisab tulevikus nii paljude autotööstuse töökohtade tagamiseks, kui neid praegu on. Sel põhjusel tuleb tulevikust rääkida vähemalt liikuvuse sektori tuleviku kontekstis. Peame olema piisavalt julged, et arutada nüüd, praeguse kriisi ajal, muutusi ja tegutsema palju järjekindlamalt.

On aga väga õige tuua esile fakt, et Saksamaal ei ole Opel'i toetamise juures mõeldud üldsegi sektori tegemisele tulevikukindlaks. Teoreetiliselt tähendaks see kaasaegseid tulevikuks sobivaid autosid. Aga kuidas on avaliku transpordi sektoriga? Kuidas jõuda positsioonile, kus meil on tulevikus paremad ja kliimasõbralikumad avaliku transpordi süsteemid? Kes ehitab tulevikus paremaid busse, paremaid ronge ja paremaid veoautosid? Kes kannab hoolt selle eest, et selle sektori ja infotehnoloogia ning taastuvenergiasektori vahel on kontseptsiooniline side? Neid küsimusi on üha uuesti tõstatatud, kuid neid pole kunagi lõpuni läbi mõeldud ega poliitilisteks kontseptsioonideks vormitud.

Sooviksin kasutada käesolevat arutelu siin uue parlamendi ametiaja alguses, et öelda, et peame selle tõsiselt käsile võtma. Peame selles suhtes tõesti oluliselt julgemad olema või muidu oleme kõik koos vastutavad enneolematute töökohtade kaotuste eest, mida me hiljem avaliku sektori vahenditega täielikult parandada ei suuda.

Brüssel ei saa lihtsalt Saksamaad või teisi valitsusi kritiseerida. Peame olema nüüd piisavalt julged, et anda hinnang oma enda investeerimispoliitikatele. Viimastel kuudel on autotööstusesse suunatud vähemalt 4,4 miljardit eurot Euroopa Investeerimispanka (EIB) soodsate laenude kaudu. Mitte üks euro, mis siit autotööstusesse süstiti, volinik Špidla, ei olnud seotud selliste nõuetega muuta autotööstust või liikuvuse sektorit tulevikule sobivaks.

ISTUNGI JUHATAJA: Silvana KOCH-MEHRIN

asepresident

Evžen Tošenovský, fraktsiooni ECR nimel. – (CS) Austatud juhataja, volinik Kroes, volinik Špidla! Fraktsiooni ECR liikmena sooviksin rääkida siin parlamendi ees lühidalt praegusest olukorrast autotööstuses, eriti just Euroopa autotootjate konkurentsivõimest tulevikus. Täna volinik Kroesi tema lähenemise eest täna arutlusel olevale ülimalt keeruliselt probleemile, millega luuakse väga kompleksne keskkond selliste majandusolukordade lahendamiseks edaspidi. Üleilmne majanduskriis on avaldanud mõju paljudele majandusvaldkondadele. Autotootmine on neist üks raskemini kannatanuid. Selle põhjuseks võib olla asjaolu, et autotööstus viib kokku mitmed erinevad valdkonnad, esitab suuri nõudmisi kvaliteedile ja avaldab usumatut rõhku konkurentsile ning tehnoloogilisele arengule ja innovatsioonile. Kõik, kes ei suuda kaasaegse tehnoloogia peadpööritava kiirusega sammu pidada, satuvad tõsisesse raskustesse, mis siin juhtunud ongi. USA autotootjad on selle tõestuseks.

Läheksin isegi nii kaugele, et öelda, et kriis tõi välja kõik need, kes ei suutnud ennustada autode arengut ning samuti ka need, kes õigel ajal arukalt uute konkurentsivõimeliste mudelite väljatöötamisse investeerisid. Olen kategooriliselt sihiliku valitsuse sekkumise vastu, mis lahendaks kõigest üksikute kohalike tootjate lühiajalised finantsprobleemid. Saan aru poliitikute kartustest seoses tõusvate töötusetasemetega teatud valdkondades, kuid olen kindel, et ei ole arukas tugineda ainult ühe sektori rahastamisele, kuna sellega lükkame tasumise tundi kõigest edasi ning seda tihti just nende arvelt, kes arukalt tegutsevad. Üleilmne kriis võib olla ka heaks stiimuliks uute tehnoloogiate rajamiseks ning uute kütuste, nagu näiteks surugaasi, vesiniku või elektri kasutuselevõtmiseks. Kui EL tahab Euroopa tootjaid stimuleerida ja toetada, tuleb toetada teadusuuringuid ja lihtsustada innovatsiooni menetlusi, mis on, kui aus olla, Euroopas väga pikaldased.

Mul on hea meel, et ELi liikmesriigid on praeguseks protektsionistlikest tendentsidest loobunud. Finantsprotektsionism omaette ainult pikendaks konkurentsivõimetute tegevuste kestvust. Nii nagu Niiluse katastroofilised üleujutused tõid vanas Egiptuses viljakust, nii peaks olema ka üleilmne kriis impulsiks uute palju keskkonnasõbralikumate ja maailmaturul konkurentsivõimeliste Euroopa autode väljatöötamiseks. Mul on tõesti hea meel, et volinik Kroes teemale nii tõsiselt lähenenud on, kuna sellel on väga oluline mõju meie ühisele tulevikule.

Thomas Händel, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Austatud juhataja, austatud kolleegid! Olen nõus paljude punktidega, mida komisjon siin täna autotööstuse põhjuste ja väljavaadetenä välja tõi – ületootmine, vajadus muuta strateegiat, uued tehnoloogiad. Aga soovin tuua välja ka mõned asjad, mille suhtes me ühel arvamusel ei ole. Opel ei jää arvatavasti viimaseks juhtumiks autotööstuses, mille üleilmne ületootmine on 30%.

Me ei räägi mitte ainult umbes 12 miljonist inimesest, kes otseselt või kaudselt sellest tööstusest elatuvad, vaid umbes 30 miljonist inimesest kogu Euroopas, kes selle tööstuse majandustoodangus osalevad. Selles olukorras vastutab ka komisjon selle eest, et Euroopa autotööstus antud väljakutsega toime tuleks. Komisjon jagab vastutust ka selle eest, et Opelil ei saaks eettur, mis ohverdatakse kriisi ajal vaba turu korrastamiseks. Liidu vaba turu jõudude haldamise vajalik ümberpaigutamine ei tasakaalusta automaatselt ennustatavaid töökohtade kaotusi uute töökohtadega. Hoopis vastupidi, selle eest maksavadki just need Euroopa rahvuslike majanduste töökohad.

Üldine riigiabi tagasihoidmine ei too kaasa mitte ainult konkurentsi moondumise, vaid ka sotsiaalse moondumise. Need oleksid mõjutatud riikidele palju suuremaks rahaliseks koormaks kui nad endale lubada saaksid, ja palju suuremaks koormaks kui praegu pakutav abi, kui arvestada ka sotsiaalteenuste lammutamise

Euroopa autotööstuse ümberstruktureerimine vajab tugevaid algatusi nii komisjonilt kui ka vastavate riikide valitsustelt. Seepärast teeme ettepaneku luua mobiilsuse tulevikuga tegelev Euroopa tööstuse nõukogu, millesse on kaasatud poliitikud, ettevõtted, ametiühingud ja akadeemikud. Nõukogu ülesandeks oleks töötada välja võimalikke tegevuskavasid vajalike tehniliste muutuste rakendamiseks ning määratleda poliitilisi meetmeid ja sellega kaasnevat rahastamist. Ületootmine tuleb muuta uuteks töömetoodikateks ning seda võrdse koormuste jagunemisega. Sama tehti aastate eest terasetööstusega ja nüüd tuleb seda teha Opeliga ja kogu Euroopa autotööstusega.

Riigiabi saab, ja minu arvates tulebki, siduda ka töötajate õigusliku kaasamisega koos suurendatud kaasotsustamisõigusega. Kõik Euroopas mõjutatud töötajad vajavad oma tehaste jaoks turvalisust, nad vajavad uut tööd ja uusi turvalisi tulevikuväljavaateid Euroopa jaoks.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Austatud juhataja! Täna pärastlõunal, just paari tunni eest kinnitas üks Magna juhatase liige seda, mida me juba kartsime või teadsime: Antwerpeni tehas pannakse lõplikult kinni. On küll tõsi, et räägitakse alternatiivide, alternatiivsete töökohtade ja tehasele teistsuguse tuleviku otsimisest, aga keegi ei tea, mida see tegelikult tähendab. Mõnel viisil on tegemist tühja lobisemisega, mille eesmärgiks paistab olevat töötajate ja paljude Antwerpeni üle muretsejate ajutine maharahustamine, et nad vaikiks ja kuuletuksid.

Arvan, et Euroopa Komisjon ei tohiks kõne all oleva toimiku puhul teha nii nagu ütles – veel oodata ja vaadata ning veel veidi kannatada. Arvan, et tegutsema peab nüüd kohe. Komisjon peab ütlema veel palju selgemalt, et selle omastamise toimiku heakskiitmine sõltub sellest, et omandav osapool tugineb ümberkorraldamisoperatsioonide vajaduse ning aja määramisel ainult objektiivsetele majanduslikele kriteeriumidele. Lisaks on vaja täielikku selgust ja avatust seoses konkurentsivõime aruannetega, mis on või ei ole erinevate tehaste jaoks koostatud ning seoses sellega, kas komisjonil on sellistele aruannetele juurdepääs antud.

On ju üldteada fakt, et Antwerpeni tehas on väga konkurentsivõimeline ja minu arvates on vastuvõetamatu, et Saksamaa valitsuse suure toetusega saab hoobi üks kõige konkurentsivõimelisematest tehastest. Seoses kõne all oleva toimikuga on kaalul minu riigi tuhandete töötajate saatused ning ma kardan, et taas jälle ka Euroopa Komisjoni usaldusväärsus, mille suhtes ma üldse optimistlik ei ole. Sest tihti on tegemist ühe ja sama vana looga. Nagu volinik Špidla mainis, kuulutatakse Euroopas palju ja valjusti usaldust, kuid kui asjad tõsiselt lähevad, peavad poliitilised juhid kõigepealt alati oma enda riigi huve silmas. Nii olid lood hiljutise panganduskriisi puhul ja kardan, et ka nüüd Opelil kriisi puhul, kus Saksamaa ametiasutused esmalt Saksamaa huvidest lähtuvad.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Austatud juhataja, volinikud, austatud kolleegid! Opelil uue omaniku Magna teadaanne, et Antwerpeni tehas suure tõenäosusega suletakse, on tegelikult imelik. Teatavasti on nimetatud Opelil tehas ju üks kõige tulusamaid ja tõhusamaid tehaseid General Motorsi kontsernis ja ikkagi tahavad nad selle sulgeda. Seega on piisavalt tõendeid selle kohta, et otsuse tegemisel ei tuginetud puhtalt majanduslikele kriteeriumidele. Seepärast, volinikud Špidla ja Kroes, on meil teile kaks palvet. Kõigepealt see, et võiksite kasutada oma kindlat pädevust konkurentsi vallas, et teha kindlaks, kas mõnede liikmesriikide poolt pakutud riigiabi on kooskõlas Euroopa eeskirjadega. Volinik Kroes, lubasite õigusega uurimise korraldada. Loodan, et saate võimaluse nii selle põhjalikuks läbiviimiseks kui ka lühemas perspektiivis tagamiseks, et meid ei seataks süüdi fakti

ette. Minu arvates ei ole liialdamine, kui öelda, et antud juhul on kaalul Euroopa Komisjoni usaldusväärsus. Majanduslik natsionalism ja proteksionism ei kuulu 21. sajandisse ning kõne all olev toimik demonstreerib seda väga hästi.

Volinik Kroes, teil on tugeva naise maine. Loodame, et te antud toimiku läbivaatamisel jätate oma mainele truuks ning kannate hoolt selle eest, et Euroopa Komisjoni autoriteet ei kannataks. Ütlen seda täiesti ilma irooniata.

Teiseks peab Euroopa leidma autotööstuse jaoks uue tööstusprojekti. Me ei tohi tagasi vaadata ega takerduda kasutamata jäetud võimalustesse, vaid vaatama edasi ja keskenduma uutele elektriautode tehnoloogiatele. Veel pole hilja. Seda nüüd tehes on võimalik tagada, et see uus elektriauto valmistatakse just Euroopa tehnoloogiad kasutades ja et me ei sõida tulevikus kõik Hiinas toodetud elektriautodega. Selle stsenaariumi ärahoidmine on ikka veel täiesti võimalik.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Austatud juhataja, austatud kolleegid! Tegelikult on asi ühise Euroopa lahenduse leidmises, mitte riiklikus egotismis.

Opel Europe mängib olulist rolli Euroopa tööstuspoliitikas. Kaalul ei ole mitte ainult Opeli töökohad, vaid ka autotööstuse tooteid tarnivate ettevõtete töökohad mitmes Euroopa riigis. Otsusega Magna kasuks – ja seda kinnitas mulle Euroopa töönõukogu – saavutati üksmeel ka Euroopa töönõukogus ning selle liikmed töötavad kõigest jõust Euroopa lahenduste väljatöötamise kallal. Töötajad on selle eesmärgi nimel valmis ohvreid tooma ning sama ootame ka kõigilt otsuste tegijatelt. Kõik peavad kiiresti koos töötama. Sellest rääkisid juba eelmised sõnavõtjad.

Töötajate huvides on loomulikult mõttekas ka tuhandete töökohtade ajutiseks stabiliseerimiseks riigiabi kasutada. Me ei pea paikapidavaks ühtegi esitatud konkurentsiaargumenti. Meil on siin tegemist inimeste ja töökohtadega, aga ka tervete regioonidega. Tee, millele meid Saksamaa soosingul suunati, peab viima nüüd parimate võimalike tulemusteni kõikide Euroopa töötajate jaoks kõikides Euroopa tehastes.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Austatud juhataja, mul on hea meel võtta sõna esimesel teie poolt juhataval istungil. Mul on isegi väga hea meel. Elkõige soovin ma siiski tänada volinik Špidlat saksa keeles rääkimise eest. Sooviksin ka kogu südamest õnnitleda volinik Kroesi. Paljud inimesed usuvad, et Opel-Vauxhalli juhtum on Saksamaa probleem. Nii see ei ole. See on Euroopa probleem! See puudutab töökohti üle kogu Euroopa ning Saksamaa erikohtlemine poleks siinkohal õige. Seetõttu on mul eriti hea meel, et komisjon soovib seda juhtumit uurida. Käesolevad probleemid on küsimusteks Euroopa seaduste kohaselt seoses konkurentsiseaduse ja riigiabiga.

Ma soovime säilitada iga töökoha, kuid mille arvelt? Kodanike ja maksumaksjate nõunikuna on mulle Opeli-Magna kokkuleppe puhul ebaselge, millised pikaajalised kohustused maksumaksjatele pannakse. Opeli juhtum on vaieldav ka tööstuspoliitika seisukohalt. Abi saavad alati vaid kõige võimsamad. Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted peavad ise enda eest seisma, vaatamata sellele, et nad on majanduse alustalaks. Ühe investori juurde kindlaks jäämine oli selgelt vale otsus. Parematest ja soodsamatest pakkumistest keelduti juba algusest peale ja seda tegid muuseas poliitikud.

Opeli juhtumil on rohkem pistmist valimiskampaania kui majanduse ja tööstuspoliitikaga, mis on Euroopa Liidu seaduste kohaselt ehtne ja aus. Teiste sõnadega öeldes on oluline, et komisjon võtaks aktiivse hoiaku isegi siis, kui Saksamaa valitsus seda heaks ei kiida. Opeli kokkulepe on pettus. See saab aina selgemaks. See võib olla üks kallimatest valimiskampaaniatest Saksamaa ajaloos.

Soovime, et Opel ellu jääks, soovime, et see oleks terve ning soovime võidelda iga töökoha eest. Samal ajal ei taha me, et see kalliks maksmata läheks, samuti ei soovi me lahendust meie Euroopa partnerite kulul, kellest Saksamaa on sõltuv maailma suurima eksportijana.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Austatud juhataja, volinikud, austatud kolleegid! Täna olen ma mõnevõrra haaratud rahuldusest ja hirmust. Rahuldust pakkusid volinike Špidla ja Kroesi kinnitused, mis siiski annavad vähe julgustust. Hirmu tekitasid kinnitused omandava osapoole Magna poolt, sest need ei loo mingisugust hingerahu. Sooviksin arutada selle arutelu käigus puudutatud mitmeid aspekte.

Volinik Kroes, volinik Špidla, palun teid olla tugevad ja kindlustada, et kõiki eeskirju korralikult järgitaks. Riigiabi asjus pean ma tõepoolest nõustuma Guy Verhofstadtiga, kes ütles, et uurida tuleb kõiki konkurentsiseaduse aspekte ning kogu ühinemisi ja omandamisi reguleerivat seadustikku. Ma arvan, et tal on selles suhtes õigus. Samuti nõustun ma Werner Langeniga, kes nõuab, et see peab juhtuma kiiresti. Mida

saab teha kiiresti pankade heaks, seda peab saama kiiresti teha ka selle omandamise toimiku heaks, mis on nii oluline mitmete tuhandete tööliste jaoks.

Sooviksin rääkida ka volinik Špidla poolt mainitud ületootmisest autotootmise sektoris, mis on muidugi tõsi. Ta ütles, et asjade korda ajamiseks on kasutatud paljusid meetodeid. Ta mainis globaliseerumise fondi, millele on esitatud seitse taotlust. Siiski peaksime mõistma, et globaliseerumise fond ei toimi väga hästi. Homme käsitleme toimikut, Reimer Böge raportit, mis näitab selgelt, et 500 miljonist eurost, mis oli meie käsutuses aastaks 2009, on ära kasutatud vaevalt 8 miljonit. Peaksime kasutama antud ressursse nende tööliste abistamiseks koolitamise, ümberkorralduste ja tõelise uue ja rohelise majanduse loomise abil, mis on madala süsinikusaldusega ning ei sõltu nii palju fossiilkütustest

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Austatud juhataja! Teie fraktsiooni juht, Guido Westerwelle ütles, et üheks Opeli abipaketi eesmärgiks oli, et see moodustaks osa valimiskampaaniast. Loomulikult loodan, et asi ei ole selles ja et Opeli ümberkorraldamine on allutatud tavalistele ärireeglitele, et me ei leiaks ennast lõpuks olukorrast, kus igaüks paneb oma autotehase esikohale. Usaldan täielikult volinik Kroesi, kes hakkab uurima selle kokkuleppe igat aspekti. Ta on tuntud oma kindlameelsuse poolest, mille olemasolu on ta korduvalt Hollandis tõestanud. Ta ei karda selgeid otsuseid teha.

Mul on talle küsimus seoses Sberbanki, Vene hoiupanga rolliga. Tahaksin teada, milline see roll on ning kas see viib lõpuks mõnede Opeli tootmisteggevuste ümberpaigutamisele Venemaa Föderatsiooni, sest Sberbank on tegelikult Vene valitsuse majanduspoliitiline pikendus.

Lõpuks sooviksin öelda Bart Staesile, et ta on ettevõtte ohus olemise tõttu üllatunud, samal ajal kui ta kirglikult pooldab autovastaseid poliitikaid. Autod muutuvad turvalisemaks ja puhtamaks, kuid neid süüdistatakse ikkagi kõiges. Autosid nähakse kollidena ning autojuhid kui maksumaksjad väänatakse kuivaks. See juhtub sageli nende poliitike tõttu, mille eest siin täiskogus võideldakse. Austatud kolleegid! Autod on vabaduse sümboliks. Paljudele tagasihoidlike rahaliste vahenditega inimestele on Opel kaubamärgiks, mida nad endale lubada saavad. On õnnetu tõsiasi, et hetkel on nende inimeste jaoks aina raskem endale Opelit lubada ning selle tagajärjel kukub autotootmine kokku. Seetõttu arvan ma, et meid ei peaks need arengud üllatama, sest see täiskogu on autovastaste poliitike esirinnas. Minu fraktsioon pooldab autosid ja sellest on teadlik ka Guy Verhofstadt.

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Austatud juhataja, volinikud, austatud kolleegid! Soovin rääkida kolmest asjast.

Esiteks – autotööstus on Euroopa jaoks võtmetööstus ning seda on juba varem öeldud, et kui liita kõik autotööstusega seotud ja sellest sõltuvad tööstused ning tarnijad, sõltuvad autotööstusest 12 000 töökohta. Soovin seda veel kord rõhutada, kuna minu ees istub Jorgo Chatzimarkakis, kes just ütles, et Saksamaa valitsuse pingutused olid vaid valimiskampaania osaks. Saan seda väidet vaid kindlalt tagasi lükata. See väide mõnitab kõiki Euroopa autosektoris töötajaid, kes kardavad iga päev oma töökohtade pärast.

Teiseks – Opeli päästmine on Euroopa kui terviku huvides. Usun, et seda on eriti oluline rõhutada, hoolimata tänasest arutelust. Tehaseid on Ühendkuningriigis, Belgias, Poolas, Hispaanias, Saksamaal ja teistes Euroopa riikides. Kui Opel päästetakse seeläbi, et olemas on investor, nimelt Magna, et on sildlaenu, mille eest Saksamaa valitsus võitles, siis see ei ole ainult Saksamaa, vaid kogu Euroopa huvides. Peame kõik koos astuma samme töökohtade säilitamiseks oma koduriikides. Mul on hea meel. Kus oleksime täna, kui me poleks astunud samme eeskoste lahenduse kasutuselevõtuks? Meil poleks sellel teemal täna vaja mingit edasist arutelu, kuna arutelu oleks juba ära olnud ning igal juhul unustatud, kui General Motors oleks GM Europe'i endaga koos oma maksejõuetust ümbritsevasse segadusse kaasa tõmmanud.

Kolmandaks – riigiabi saamiseks kehtivad ranged eeskirjad. Olen kindel, et komisjon uurib seda kõigi asjaomaste osapoolte suhtes õiglaselt. Oluline küsimus siinkohal on, kas Opel Europe hakkab keskpikas perspektiivis jälle kasumit tootma. Olen kindel, et käiku saab panna lahenduse, mis on nüüdseks välja töötatud, mille kallal tegutseb ka Magna ja mis hõlmab paljusid Euroopa riike. Palun komisjonilt ka vastava loa. Soovin lõpetada rõhutades, et praegusel juhul oleme saavutanud kogu Euroopa autotööstuse jaoks midagi positiivset.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Austatud juhataja, austatud kolleegid! Täna komisjoni avalduste eest. Kahjuks ma ei jaga oma paljude kolleegide optimismi ning see kehtib ka komisjoni avalduse osas. On tõsi, et oleme täna saanud halbu uudiseid Antwerpeni tehase kohta. Fakt, et kõrge tootlikkusega tehas, kus on eriti oskuslik tööjõud, on määratud sulgemisele, peaks tekitama palju küsimusi ja seda loodetavasti ka

komisjonis. Kallid kolleegid, kas võib eelpool nimetatud olla kuidagi seotud tõsiasjaga, et tehas asub ühes väiksematest liikmesriikidest ja regioonis, mis on küll majanduslikult tugev, kuid eriti väike?

Komisjon õnnitleb ennast möödunud kuudel tehtud töö eest. Kahjus ei ole ma nõus. Teie, komisjon, täidate olulist ja formaalset rolli, mida ma toetan, kaistates Euroopa Liidu huvisid selle lepete ja konkurentsi ning riigiabi eeskirjade suhtes. Ma rõhutan selle olulisust ning kinnitan oma toetust teile uurimistöös, mida peate läbi viima, kuna see on ülima tähtsusega. Kuid miks te rohkemat ei teinud? Miks ei võtnud te tugevat poliitilist rolli näiteks liikmesriikidega peetud kõneluste jooksul ümberkorralduste ideede suhtes koostööd tehes? Euroopa ametiühingud on näiteks töötanud selliste ümberkorralduste kallal ja ikka veel toetavad selliseid ümberkorraldusi, mis kaasavad solidaarsuse põhimõtte, mille kohaselt raskused jagatakse erinevate tehaste vahel.

Praegu soovin esitada oma kõige olulisema küsimuse komisjonile: mida te teete Opel Antwerpeni tehast saabunud kõige halvemate võimalike uudiste valguses? Milliseid samme te astute kindlustamiseks, et Antwerpeni töötajatel oleks samuti tulevikku?

Chris Davies (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Kõik need, kelle riikides või regioonides on autotehased, soovivad näha nende edu, kuid see ei tohiks meist kedagi pimestada probleemide ja tegelikkuse suhtes, milleks on kasumlikkust ja investeringuid kärpiv ületootmine. Mulle on tohutult muljet avaldanud meisterlikkus minu regiooni, Ellesmere Porti ja Halewoodi tehastes. Vaid sellele toetudes peaksid need tehased edukad olema, kuid mind kurvastab väga autotööstuse kui terviku hoiakud viimase 10 aasta jooksul, mil ma olen siin parlamendis olnud.

Keskkonna parandamise potentsiaali seisukohalt vaadatuna on nende saavutused olnud häbiväärsed. Loomulikult on olnud ka positiivseid juhtumeid. Loeme iga päev ajalehtedest näiteid innovatsiooni kohta, kuid tööstus kui tervik võitles katalüüsmuundurite kasutuselevõtmise vastu ning ajas nende hinna liiga kõrgeks. Autotööstus lubas meile vähendada oma süsinikdioksiidi heitkoguseid, kuid siis taganes sellest lubadusest. Hetkel üritab tööstus välja vingerdada juriidilistest nõuetest, mille kohaselt peaks kasutama oluliselt väiksema globaalse soojenemise potentsiaaliga kliimaseadmete jahutusaineid kui need, mis on praegu kasutusel. Juba praegu teevad huvigrupid tööd, et nõrgendada komisjoni ettepanekuid kaubikute ja väikeste tarbesõidukite süsinikdioksiidi heitkoguste kohta.

Selle tööstuse toetamisele on pandud tohutuid summasid. Ma arvan, et meie, avalikkus, oleme veidi enamat ära teeninud. Kuuleme komponentide tootjatelt, et autode kokkupanijail on liiga vähe ambitsioone. Meil on praegu vaja, et autotööstus ja eriti tööstust esindav Euroopa autotootjate ühendus (ACEA) võtaks uue hoiaku. Meil on vaja, et tööstus tunnistaks, et tal on ühiskonna kui terviku ees kohustused ning et tema tulevik on lahutamatult seotud keskkonna parandamisega.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud, austatud kolleegid! Minu arvates on selge, et isegi Euroopa autotööstus ei saa end tõe eest varjata ning see tuleb kiireimas korras ületootmise kõrvaldamiseks ümber korraldada. Kuid loomulikult kerkib küsimusi Opelii säästlikkuse usutavuse kohta, kui ettevõtte lubas oma kõige kulukama tehase Saksamaal alles jätta ning samas sulgeda Opel Antwerpeni tehase, mis on majanduslikult hästi toimiv. Nagu oligi oodata, kinnitas seda ametlikult täna pärastlõunal Frankfurti autonäitusel ka Magna kaasjuht Siegfried Wolf. Nagu eelnenud sõnavõtjad juba ütlesid, on tõsiseid näitajaid, et vastutasuks riigiabi eest tegi Magna Saksamaa Ametiasutustele mõõndusi, mis ei ole tingimata tootmiskava huvides. Arvan, et Euroopa Komisjon peab sellele lõpu tegema enne, kui on hilja. Volinik Kroes juba avaldas muret, kuid arvan, et on vaja veel palju enam. Eriti ei tohi komisjon raisata aega kinnitamaks, kuidas tagada, et ka Saksamaa antud toimiku puhul Euroopa konkurentsieeskirjadest kinni peab. Minu arusaamise järgi oleks komisjoni läbikukkumine sellel alal halvaks pretsedendiks kõikide piiriüleste ümberkorraldamise projektide jaoks, kus väiksemaid liikmesriike hakataksegi korduvalt välja suruma. Miks ei osale ka komisjon ise GMi ja Magna vaheliste läbirääkimiste juhtimisel, vaid ainult Saksamaa? Kuulsin ka, et homme hakkab Saksamaa valitsus koos teiste Euroopa riikidega riigiabi koordineerimise üle arutlema. Flandria seisukohalt paistab see ka väga küünilisena ning on kindlasti liiga hiljaks jäänud ning soovin ühtlasi teada, kas ka komisjon on kaasatud.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja! Esmalt soovin väljendada Euroopa Parlamendi nimel meie solidaarsust ja toetust kõikidele Euroopa Opel tehaste töötajatele, eriti Figueruelase tehase töötajatele ja nende peredele ning kõigi ettevõtete töötajatele, kes neist sõltusid. Tahan neile kinnitada, et oleme neile toeks sellel seiklusel, mis algab sõltumatu Euroopa autotootja GM Europe'i loomisega.

Kuid selleks, et saaksime Ameerika Ühendriikide GMi kokkuvarisemisest alguse saanud seiklusest luua maksevõimeline, kaasaegne, konkurentsivõimeline ettevõtte, millel on selge tulevik ettevõtlikust,

majanduslikust ja tehnoloogilisest seisukohast, peavad komisjon ja volinikud läbirääkimiste ohjad taas enda kätte haarama, et oleks võimalik saavutada tõeliselt euroopalik lahendus koos kõikide vajalike garantiidega.

Oleme kritiseerinud komisjoni puudumist eelläbirääkimistelt ning seda, kuidas komisjon andis järgi kahepoolsetele läbirääkimistele samal ajal, kui iga Opeli tehasega liikmesriik nõudis ühepoolseid lahendusi. Selles suhtes tuleb mainida, et mõned regionaalsed valitsused rajasid juba aasta eest sel alal teed, nagu minu Aragóni valitsus, mis tegi ettepaneku anda garantii Figueruelase tehasele.

Kuid tänu sellele, et komisjon loobus oma vastutustest, on tekkinud nüüd segane ja riskantne olukord, kus valimistulemused, millel ei ole mingisugust kaalu tööstusliku elujõulisuse kriteeriumidele, juhivad ühe uue Euroopa ettevõtte tupikusse, milles konkurentsikriteeriumid ei ole enam esmatähtsad ning suuri töökohakaotusi ei ole võimalik vältida. Selle ärahoidmiseks peab lahendus olema euroopalik, mis on majanduslikult elujõuline nii nüüd kui ka keskpikas ja pikemas perspektiivis. See peab olema lahendus, kus esmatähtsaks on tööhõive, mis väljendub Figueruelase tehase moodi silmapaistvate tehaste konkurentsivõimes ja tootlikkuses.

Me ei luba komisjonil enam edasi neutraalseks jääda. Komisjon peab tegutsema ning garanteerima nii tööhõive kui ka GM Europe'i tuleviku. Seda nõuab parlament kõigi Opel Europe'i töötajate nimel.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Austatud juhataja! Suur tänu volinikele nende antud selgituste eest.

Terve käesoleva arutelu jooksul on valmistanud mulle muret seos Saksamaal toimuvate valimiste ja kõne all oleva ettevõtte olukorraga, mis mõjutab paljusid Euroopa tehaseid.

Keskendun kolmele aspektile, millest lugupeetud volinik rääkis. Usun, et käesolev olukord vajab täielikku ja absoluutset läbipaistvust kõikide peetavate läbirääkimiste juures. Olen nõus, et kõik aspektid vajavad järelevalvet, nii õiguslikust kui ka abi osutamise seisukohast. Aga proua volinik ütles, et tema arvates on ümberkorraldamine koos töökohtade kaotamise ja tehaste sulgemisega möödapääsematu.

Vastuseks sellele, mis tuleneb minu arvates seni kasutatud ärimudelist ja Euroopas valitsevast suurest ahnusest, arvan, et sellist tulevikku silmas pidades peame inimesed esmatähtsaks tegema. Peame koos komisjoniga kaaluma ning kohaldama innovaatilisi poliitikaid inimeste kaitsmiseks ning tagamaks, et nad saaksid elada väarikat elu ja et neile pakutaks kõikides Euroopa riikides standardset väljaõpet, mis aitaks neil kohaneda tulevikus tööturuga ning uute ettevõtete nõuetega.

Teiseks – seoses ettevõtetele pakutava abiga soovin öelda, et see abi peab allesjäänud tehased elujõuliseks muutma. Vaja on ka kindlat pühendumust innovatsioonile, eriti hübriidtehnoloogiatele, nagu mõned kolleegid juba mainisid, et sõidukid ainult fossiilkütustest sõltuma ei peaks.

Seda me komisjonilt tulevikuks vajamegi.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Soovin paar märkust teha.

Kõigepealt soovin öelda, et siimaani on autotööstusele pakutavat riigiabi ning liikmesriikide ja komisjoni tegevusi iseloomustanud ühelt poolt kaitsev hoiak ning teiselt poolt lühiajaline lähenemine. Näiteks usun, et seni nähtud suured vanametalliks lammutamise hüvitised on nõudlust ennetanud ja kunstlikult suurendanud. Arvan, et nüüd need hüvitised kaovad ja me näeme, kui vale muljet need loovad. Nõudlus ei suuda pakkumisega sammu pidada.

Seepärast tahaksime julgustada komisjoni oma töös palju rohkem ambitsioonikust üles näitama. Eriti seoses riigiabiga arvan, et peame muutma kaks tegevusala esmatähtsaks.

Esimene on, et säästvate mobiilsuslahenduste väljatöötamine Euroopas vajab autotööstuse inseneride ja töötajate talenti ja oskusi. Seega on loomulikult esimene tegevusvaldkond nende oskuste säilitamise ja arendamise toetamine autotööstuses või sellega seotud tööstustes.

Lisaks arvan, et riigiabi tingimused tuleb muuta praegustest rangemateks. Teisisõnu ei piisa sellest, kui ütleme, et jätkame nii nagu enne. Minu arvates tuleb riigiabi teha sõltuvaks kiirendatud muutustest tööstuses. Mis sellesse puutub, siis olen absoluutselt nõus sellega, mida Chris Davies ennist ütles.

Lõpetuseks soovin anda vastuse Derk Jan Eppinkile, kelle sõnul me oleme vabaduse vastu. Tegelik turuolukord näitab, et üha vähem meie kaaskodanikest kuulub lahtrisse „minu auto võrdub minu vabadusega”. Piisab ainult Belgia või Hollandi teedel sõitmisest mõistmaks, et süsteem on oma piirideni jõudnud.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud ja kolleegid! Kui tehti ettepanek pidada täiskoguarutelu Opel Europe'i tuleviku üle, ei olnud me veel teadlikud sellest, et Magna koos oma Vene partneri Sberbankiga ettevõtte neljapäeval ostis.

Pärast kuid kestnud ebakindlust algab Opel Europe'i jaoks uus etapp, mis mõnele toob lootust, mõnele aga muret. Tahame, et lähikuudel allkirjastatava lõpliku lepingu tingimused oleksid ettevõtte tuleviku jaoks positiivsed ning loodan, et Saksamaa valitsus ei eksi, kui arvab, et antud lahendus on ettevõtte allesjäämise jaoks kõige kindlam.

Kuid Tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni liikmena ning Aragóni elanikuna, kus paikneb hetkel üks tootlikumaid tehaseid – Figueruelase tehas –, pean avaldama oma muret seoses tehase töötajatega. Räägitakse sellest, et oma ümberkorraldamise programmi raames kavatseb Magna koondada 10 560 töötajat – neist 1 700 hetkel Aragóni tehast –, millele tuleb lisada veel palju kaudseid koondamisi.

Teame, et ettevõtte päästmiseks on vaja ulatuslikku ümberkorraldamist ning et see mõjutab meie töötajaid, aga loodame, et kava koostatakse majanduslikele ja tootlikkuse kriteeriumidele tuginedes kõigile parima lahenduse leidmiseks.

Usume, et mõjutatud riikide valitsused eelseisvatel kuudel koos Euroopaga asjaga tegelevad. See tähendab, et koos ning majanduslikke kriteeriume kasutades saame toetada Opeli elujõulisust nii, et selle Euroopa tehaste töötajad kõige vähem kannatavad.

Juhataja. – Härra Luhan, teil oli Veronica Lope Fontagné'ile küsimus? Selleks te oma sinise kaardi tõstsitegi?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Arvan, et selle teema üle arutamine on väga tähtis. Aga senini ei ole käsitletud uuritud teemat Euroopa ja regionaalse arengu kontekstis.

(Juhataja katkestas sõnavõtu)

Juhataja. – See ei ole küsimus proua Lope Fontagné'ile. Kui soovite eelneva registreerimiseta sõna võtta, on teil selleks võimalus arutelu lõpus.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Austatud juhataja, austatud kolleegid! Hiljutised sündmused seoses Opeliga panevad mind mõtlema millestki enamast kui ühe ajaloolise Euroopa autotootja omandamisest. Mõtlen, millist majanduspoliitikat me Euroopa jaoks tahame? Oleksin eelistanud, kui mõni Euroopa kontsern oleks Opeli omandanud. See oleks olnud märk koostööst ja solidaarsusest selle sektori tööstuste vahel ning tugevast Euroopa Liidu ühtekuuluvustundest.

2009. aasta jaanuaris toimunud konverentsil „Etats Généraux de l'Automobile” ütles Euroopa tööstusvolinik Günter Verheugen, et autotööstus on ülitähtis majanduse, ühiskonna, tööhõive ja teadusuuringute seisukohalt. Mulle valmistavad muret antud kokkuleppe võimalikud tagajärjed tööhõive jaoks ning loodan, et kärpeid ei toimu. Veelgi enam valmistab mulle muret riigiabi, millega ei tohi moonutada autoturu konkurentsi. Komisjon peab tagama, et abi ei seota tehaste sulgemistega.

On kahju, et Saksamaa valitsus ega Opeli juhatust Fiat'i ettepanekut vastu ei võtnud. Täna on Fiat tehniliselt kõige arenenum autotootja – tasub vaadata vaid ettevõtte saavutusi autode süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamise alal.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Austatud juhataja! Volinik Kroes, antud juhul loodame teie kui vahekohtuniku peale. Kui ma õigesti aru sain, siis suletakse peagi Antwerpeni Opeli tehas. On veel võimalik, et tehas hakatakse ühele või teisele tootjale alltöövõtjana välja rentima, kuid loomulikult on see eriti ebakindel tulevikuväljavaade.

Antwerpeni kodanikuna on mul aga veel eriti raske leppida sellega, et meile on juba kuid kinnitatud, et valiku tegemisel ei tugine ainult majanduslikele argumentidele, vaid ka Saksamaa, Saksamaa valitsuse võimalusele käia välja suur hulk maksumaksjate raha. Seepärast usaldame teid kui vahekohtunikku saamaks teada, kas see vastab tõele ning uurima välja, kas sel juhul tugineti tõepoolest majanduslikele ja kaubanduslikele argumentidele või põhines kõik majanduslikult või poliitiliselt tugevate ellujäämisel.

Kui olete oma uurimise lõpetanud, siis palun esitage tulemused ka siin täiskogus. Seni ei ole me asjaomastelt ettevõtetelt eriti midagi või midagi kindlat kuulnud. Seepärast loodamegi teie peale, et te meid asjasse pühendatute poolt esitatud argumentide suhtes valgustaksite. Palun öelge mulle, miks sai minu kodulinn Antwerpen nii raske hoobi, sest paljud sealsed inimesed näevad selle järgi, kui palju nad Euroopa Komisjoni ja Euroopa Liitu usaldada saavad.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud, austatud kolleegid! Jagan paljude täiskoguliikmete suurt muret seoses Opeliga saatuses ja inimestega, kes teenivad ettevõtte tehastes töötamisega elatist. Põhimõtteliselt võeti nüüd vastu otsus Opeliga omandamise kohta, kuid viimaste päevade, isegi tundide jooksul on tehtud avaldusi, mis on mitme asja puhul segadust tekitanud. See kurnab töötajaid ja tarnivas sektoris töötavaid inimesi ning viivitamatult on vaja selgust, kuid ennekõike tõsiselt, ausat lähenemist.

Mis mulle antud toimiku juures Euroopa seisukohalt kõige enam muret tekitab, on Magna teadaanne, et suletakse ainult Antwerpeni tehas, olgugi et uurimuste kohaselt on antud tehas majanduslikult teistest ees. Seepärast ei saa ma loobuda muljest, et riikidevahelised ettevõtted mängivad liikmesriike üksteise vastu välja või vastupidi, hoopis liikmesriigid kasutavad riigiabi, et mõjutada sulgemisele määratud või allesjätavate tehaste valikut konkurentsi moonutamiseks. Kui nii peaks olema, siis leiame end lisaks majanduskriisile ja selle muretekitavatele sotsiaalsetele tagajärgedele seismas silmitsi ka institutsioonide kriisiga – institutsioonid kaotavad usaldusväarsust – mis ei jäta inimestele ühtegi tugipunkti.

Sel põhjusel palun kiireimas korras seda, mida ma juba veebruaris kirjalikult palusin – et komisjon kasutaks kõiki oma käsutuses olevaid vahendeid, millega oleks võimalik tagada, et Opeliga ponnistuste all kannatajad ei jäeta saatuses hooleks ning millega saab alutada ametliku uurimise riigiabi kasutamise kohta. See on iga tehase ning nendest sõltuvate inimeste objektiivse ja läbipaistva kohtlemise huvides. Inimesed peavad siiski olema kindlad, et Euroopa Liit suudab täita oma põhiülesandeid ka sellistes rasketes tingimustes nagu praegusel juhul. Nad peavad olema kindlad, et liit suudab asju tõsiselt võtta ja et Euroopas ei ole kohta kaksikmoraalile. Sellest saab institutsioonide ja volinike usaldusväarsuse otsustav katse. Me loodame teie peale.

Arlene McCarthy (S&D). – Austatud juhataja! Usun, et jagame kõik sama eesmärgi – kindlustada Euroopa Liidu autotööstuse pikaajaline elujõulisus ja konkurentsivõime.

Juulis kirjutasin ma volinik Verheugenile ning mind julgustas tema pühendumus kindlustada ühtne alus kõigis ümberkorraldusplaanides GMi Euroopa haru jaoks. Minu regioon on Vauxhalli tehas Ellesmere Portis kohaliku majanduse oluline osa ning pakub otsest tööd 2200 inimesele. Tehas on põhjalikult ümber korraldatud ning seda peetakse tõhusaks ja konkurentsivõimeliseks ettevõtteks, nagu seda on ka Lutoni tehas Kagu-Inglismaal.

Keegi ei soovi, et töökohad kaoks, kuid iga otsus peab põhinema tehaste elujõulisusel ja tõhususel. Otsused peavad põhinema ka aususel, mitte eelistustel, mitte sellel, et üks liikmesriik on lubanud rohkem finantstuge kui paljud teised. Mul on hea meel, et volinik Kroes tunnustab seda ning riigiabi saamisel ei mängi rolli enam poliitiline kokkumäng või poliitilised tingimused.

Kutsun komisjoni üles olema valvas kindlustades, et igasugune rahaline toetus põhineks riigiabi eeskirjadel ja et Euroopa tehased oleksid tulevikuks kaubanduslikult elujõulised ning majanduslikult heas vormis. Euroopa tugeva autotööstuse säilitamine tähendab, et võtta tuleb üleeuroopaline hoiak säilitamiseks elutähtsaid ja tõhusaid infrastruktuure kõikides liikmesriikides ja kõigis regioonides.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Tõstatatud on küsimus, kas 4,5 miljoni euro andmine Opeliga ümberkorraldamiseks Saksamaa valitsuse poolt, mida tervitati kui edu, oli poliitiline või majanduslik tegu. Sellele küsimusele vastasid kõige paremini Saksamaa valitsuse esindajad siis, kui oli aeg valida Magna Opeliga üle võtmiseks. Üks esindaja ei võtnud otsustavast hääletusest osa ning teine, härra Wennemer, hääletas vastu, sest tema arvates oli see poliitiline otsus.

Euroopa Komisjon peaks hindama Opelile antud riigiabi iseloomu ning teavitama täiskogu, kas polnud mitte tegemist kohaliku turu kaitsmisega teiste Euroopa Liidu liikmesriikide tehaste ja töökohtade arvelt. Mulle mõjus eriti Euroopa Komisjoni hinnangute tõsidus, sest Szczecini ja Gdynia laevatehaste töötajatele ei antud võimalust laevu edasi toota. Kas volinik Kroesi hinnang riigiabi kohta selles osas on sama karm ja usaldusväärne kui see oli Poola laevatehaste puhul? Euroopa kodanikud kahtlustavad, et siin juhul kasutatakse topektstandardeid.

Sooviksin ka rõhutada, et üleilmne finantskriis on nüüd aastavanune. Rasketel aegadel peab Euroopa Komisjon olema valmis aitama, hindama, nõustama ja pakkuma lahendusi, mis ei ole määratud kahtlustest, nagu need oleksid innustatud üksikute liikmesriikide poliitilistest või proteksionistlikest huvidest. Kahjuks on mulle jäänud mulje, et komisjon on selles osas passiivse rolli võtnud.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Võime järeldada, et kriis, millest end leidnud oleme, on pretsedenditu. Seetõttu on oluline, et meil oleks sidus ja aktiivne poliitika mitte ainult töökohtade päästmiseks, vaid ka selleks, et aidata töötuks jäänutel tööturule tagasi pääseda. Koolitus on äärmiselt oluline.

Autotööstus on Euroopa majanduse mootor. Seetõttu on oluline, et otsuseid võetaks vastu pikaajalisi eesmärgesid silmas pidades, milleks on Euroopa jätkusuutliku autotööstuse areng. Esitatud on erinevaid ideid, kuidas jaotada töökohtade kaotusi ja koondamisteateid. Kui asi on selles, et Opel kontsernist kaob iga viies töökoht, siis see paneb uskumatu pinget nii inimestele kui ka mõjutatud ühiskondadele, seda hoolimata riigist. Seetõttu ma loodan, et protsess on korrektselt läbi viidud ning riikidevahelised ettevõtted pole pidanud pakkumisprotsessis riike ja seega ka töötajaid üksteise vastu välja mängima. Euroopa pingutused selle kriisiga silmitsi seismisel peavad olema koordineeritud ja tasakaalus.

Oluline on ka, et kaasataks ametiühinguid ning et nad saaksid aktiivselt ja konstruktiivselt protsessis osaleda. Lisaks sellele on oluline, et komisjon ja parlament jälgiksid arenguid lähedalt. Autotööstuse tulevikuks on oluline teadus- ja arendustegevus ning see kehtib nii Opel kui ka kõigi teiste Euroopa autotehaste kohta.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Ma hindan väga fakti, et sellist olulist teemat siin Euroopa Parlamendis arutatakse. Töötasin ise enam kui kolm aastat autotööstuse tooteid tarnivas sektoris. Minu kodumaal anname autotööstuses välisinvesteeringutele suure tähtsuse. Seetõttu leian, et autotööstusel on oluline roll seoses regionaalarenguga.

Lisaks innovatsiooni toetamisele peaksime looma autotööstuse toodete tarnijatele ja autotootjatele üle kogu Euroopa stiimuleid ümberkorraldusteks ja laienemiseks, kuna Euroopa Komisjoni ja Parlamendi üheks olulisemaks eesmärgiks on kindlustada majandusliku ühtekuuluvuse kõrge tase. Komisjon peaks enam tegema, sealhulgas ka autotööstusele rahaeralduste tegemisel. Hetkel peaks seda vaatlema kui meedet, mis on suunatud finants- ja majanduskriisi vastu võitlemisele, kuigi seda tuleks näha ka kui ühte olulist osa autotööstuse innovatsioonis.

Selles kontekstis on Opel vaid üks näide sellest, kuidas autosektor on praegu karile jooksnud, kuid loomulikult on paljud teised autotootjad samas seisus. Just seetõttu soovime, et komisjon kohtleks nimetatud sektorit prioriteetsena.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud ja kolleegid! Praegune kord ei ole loomulikult esimene kord, kui meil on arutelu Opel ja autotööstuse üle. Mul on hea meel, et päästeplaan läks korda. Esitati ka teisi ettepanekuid, nagu näiteks struktureeritud maksejõuetus. Tulin just Baierist, kus külastasin autotööstuse tooteid tarnivat ettevõtet. Autotööstuse tooteid tarniv tööstus on tellimustest eriti sõltuv. Asjad on kontrolli alt väljunud. Kui ka Opel oleks maksejõuetuks muutunud, oleksid asjad väga, väga halvaks muutunud ning tagajärjed oleksid olnud laastavad.

Kuulsime just komisjoni järeldusi. Toimus autotööstuse tippkohtumine, millest komisjon osa võttis, kuid tegelikult me ei kuulnud pärast tippkohtumist midagi. Täna kuulsime, mis ei ole võimalik. See peab tulevikus muutuma. Peame komisjonilt kuulma, mis on võimalik selleks, et ennetada natsionalistlikke arutelusid. Komisjon peab oma vahendustegevuses olema tõhusam nii, et me saaksime püüelda Euroopa ühise tööstuspoliitika poole. Seda ootan ma järgmiselt komisjonilt.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Austatud juhataja! Eelkõige tunnen, et pean märkima, et räägin kahekordselt erapoolikult positsioonilt. Mu abikaasa töötab Saksamaal autoettevõtte juhatuses. Inimestel Austrias on hea meel, et Opel sai nähtavasti sellisel viisil päästetud. Kui aga vaadata sündmusi lähemalt, on mul siiski suured kahtlused, kas me mitte ei toimi täpselt samuti, nagu juhtus Austrias seoses riigistatud tööstuse ilmse päästeplaaniga ja nagu juba juhtus Saksamaal seoses Holzmanni ettevõttega enne pöördelisi valimisi. Ma ei tea, kas täiskogus on parlamendiliikmeid Saksamaalt, kes oleksid valmis minuga kihlvedu sõlmima selles osas, kas eeldatavad maksumaksjad toetaksid Opelit sellisel viisil juhul, kui kümne päeva pärast ei toimuks olulisi valimisi.

Sooviksin, et komisjon kaaluks *sine ira et studio* ja mõtleks, kas see on tõepoolest mõistlik. Kui me räägime pidevalt konkurentsist, siis on just konkurents see, mis meil peaks olema. See ei peaks lõppema allakäigu spiraalis, mis võtab endaga kaasa need, kes on finantsilise poole pealt tegelikult asju paremini korras hoidnud kui Opel.

Theodor Stolojan (PPE). – (RO) Austatud juhataja! Me räägime märkidest, et olukord Euroopas paraneb, kuid kahjuks on olukord autotööstuses ikka veel murettekitav. Seetõttu leian, et peame saatma selge signaali Euroopa riikidele ja julgustama neid jätkama oma programmidega asendamaks vanu, suure kütusekuluga

autosid uute vastu, samal ajal jätkates stiimulprogrammidega asjassepuutuvate riikide eelarvetest. Ilmselt peame suutma nende programmidega siduda ka teatud ümberkorraldustingimused, mis on seotud energiasäästuga.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Austatud juhataja! Opeti toimiku ajutine lahendus on mõnele inimestele heaks uudiseks, kuid palju enam on selles halb uudisid tuhandetele töötajatele, kes oma töökohad kaotavad ning nagu ma täna pärastlõunast teadaandest järeldan, on neid ka Antwerpenist. Sealjuures ei ole veel mainitud tarneahelat, kus samuti palju töökohti kaotsi läheb. Need on kõik sotsiaalsed tragöödiad ning minu arvates tuleb siinkohal kolme tähtsat asja esile tõsta.

Esiteks peab komisjon kasutama kõiki oma pädevusi tagamaks, et väljakuulutatud ümberkorraldamiste tagajärjed on ausad ja objektiivsed. See on vajalik Euroopa usaldusväärsuse säilitamiseks ning et inimestele ei jääks mulje, et kõik töötajad ei ole võrdsed.

Teiseks peab komisjon nüüdsest peale suunama kogu oma energia sellesse, et aidata leida uus tulevik nendele kohtadele, kus töökohad kaotatakse.

Kolmandaks, ja seda pean ma kõige tähtsamaks, vajame ennetavamalt töötavat komisjoni, vajame Euroopa tööstuspoliitikat, head vaatenurka eelseisvatele väljakutsetele, võimalustele ja probleemide lahendamisele Euroopa seisukohalt. Seda kõike on vaja ülemineku seisundis olevatele tööstussektoritele, nagu seda on autotööstus.

Krisztina Morvai (NI). – Austatud juhataja! Vabandan oma võhiklikkuse pärast. Olen inimõiguste jurist ja mul on majandusküsimustes vähe kogemusi. Seega on mul kaks lihtsat küsimust.

Esiteks: kas selline majandussüsteem ei ole põhimõtteliselt vigane, kus kasum on privatiseeritud, aga kulud ja kahjud natsionaliseeritud ning neid kannavad maksumaksjad, kellest suurem osa või vähemalt väga paljud on vaesed inimesed, kes peavad maksma väikese rikka korporatiivse eliidi halbade otsuste eest? Kas selline süsteem ei ole põhimõtteliselt vigane? Kas me ei peaks hoopiski vaatlema täna siin arutatava algpõhjuseid?

Teine küsimus on selline: rääkisime diskrimineerimisest seoses avaliku sektori vahendite jagunemisega geograafiliselt või rahvaste ja riikide vahel, aga kuidas on lood sektoritega? Kas on aus, et need suured ettevõtted saavad kasutada avaliku sektori vahendeid, mida maksumaksjad kinni maksavad, sel ajal kui väikesed ja pereettevõtted ei saa? Kas sellega ei rikota Euroopa Liidu majanduses osalejate vahel valitsevat võrdsete võimaluste aluspõhimõtet?

Richard Howitt (S&D). – Austatud juhataja! Ida-Inglismaal asuvat Lutonit esindava parlamendiliikmena soovin ühineda oma kolleegi Arlene McCarthyga ning paluda, et volinik Špidla ja komisjon kõne all oleva GMi ja Opel'i vahelise kokkuleppe rida rea haaval üle vaataksid ning veenduksid, et ühe Euroopa ettevõtte müümine kogu Euroopa jaoks kasulik oleks.

Paluksin ka härra volinikku, et ta pööraks erilist tähelepanu kaubikute tootmise küsimusele, millega Lutonis tegeldakse. Kõigepealt seepärast, et Magna partner Venemaal on veoautosid tootev ettevõtte ja on kartusi, et nimetatud ettevõtte hakkab olemasoleva tootmise arvelt kasu saama. Teiseks seepärast, et antud kaubikaturule oodatakse uut mudelit aastaks 2012 ja kui Magna ei kinnita, et uus mudel turule tuuakse, jääb Lutoni tehase tulevik väga ebakindlaks. Lõpuks on ka muresid seoses sellega, et kokkulepe ei sobi kokku General Motorsi ja Renault' vahelise ühise ettevõtmisega, mis moodustab poole Lutoni tehase tootmisest. Palun härra volinikul teha kõik, mis tema võimuses, et kindlustada nii tootmine nimetatud tehases kui ka sellega seotud töökohad.

Vladimír Špidla, komisjoni liige. – (CS) Lugupeetud parlamendi liikmed! Nagu arutelust näha, on autotööstus üks Euroopa Liidu majanduse tähtsamaid valdkondi. Leian ka, et väga selgelt tuli välja, et autotööstuse jaoks – nagu ka Opel'i jaoks – saab olla ainult euroopalik lahendus ning et on võimalik ka pikaajalise lahenduse leidmine üksikute riikide raamistikus, mis on majanduslikult ja sotsiaalselt vastupidav. Minu arvates pandi selgelt ka rõhku sellele, kui tähtis on, et komisjon tagaks kõikide eeskirjade täiesti järjekindla ja erapooletu kohaldamise. Palju arutleti majanduskonkurentsi eeskirjade üle, kuid soovin rõhutada, et Euroopas on olemas ka palju mahukaid direktiive, mis keskenduvad sotsiaalsetele probleemidele ja ümberkorraldamise reguleerimisele ning samuti töötajate teavitamisele ja erinevatele probleemidele, millega tuleb põhimõtteliselt arvestada, kuna iga majanduslik operatsioon kujutab endast inimestevahelist seost. Seega peame arvestama täielikult kõikide otsuste sotsiaalsete tagajärgedega. Soovin rõhutada, et Opel'i juhtum näitab selgelt kõiki autotööstuse jaoks vajalikke komponente ja minu arvates saame ennustada Euroopa autotööstuse tuleviku selle järgi, kuidas erinevad Euroopa tasandid probleemi lahendamiseks koos töötavad.

Lugupeetud kolleegid, väga kaudselt viidati arutelus sellele, et komisjon ei ole piisavalt aktiivne olnud. Pean ütleva, et kriisi kestel ning eriti siis, kui see esmalt puhkes, oli väga vähe märke proteksionistlikest tendentsidest ja majanduslikust natsionalismist. Mitu kuud hiljem ei olnud teema enam nii pakiline. Minu arvates tuleks tunnustada komisjoni suuri pingutusi seoses probleemiga, mis ka kindlaid tulemusi andsid. Mis probleemi endasse puutub, siis minu kolleeg Günter Verheugen korraldas kaks kohtumist, kus ta üksikud liikmesriigid küsimuse käsitlemiseks kokku viis ning üheks tulemuseks oli see, et liikmesriigid jagasid omavahel teavet, mida eelnevate ümberkorraldamiste puhul tihti ei tehtud. Minu arvates näitas arutelu ka selgelt, et Euroopa autotööstuses toimub pikaajaline ümberkorraldamisprotsess ning seda tuleb ka arvesse võtta. Keskseks teemaks on olnud areng tulevikus ning mul on taas hea meel rõhutada, et innovatsiooni toetamiseks autotööstuses kasutatakse Euroopa Investeeringispaanga abi, et kriisiolukord tööstuse innovatsioonivõimet ei nõrgendaks.

Daamid ja härrad! Olgugi, et vastuvõetud otsus on arutletud teema jaoks väga tähtis, ei ole protsess veel lõppenud ning kahtlemata on komisjon kasutanud kõiki oma volitusi ja ressursse, et tagada protsessi nõuetekohane läbiviimine, pöörates suurt tähelepanu ka sotsiaalsele mõõtmele.

Neelie Kroes, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Mul on paljudel põhjustel hea meel peaaegu kõigi tehtud märkuste pärast. On hea võimalus avastada, kus on komisjoni roll piiratud ning kus see proovile pannakse ning mis on komisjoni poliitika selged eesmärgid. Samuti tahan teha märkuse ajakava kohta. Werner Langen oli selles osas ning ka komisjoni rolli suhtes oma lähenemises üsna selge.

Me oleme kõik teadlikud, et elame kontinendil – ja mitte ainult kontinendil –, mis ei ole asustatud ainult inglite poolt. Kiusatus kasutada riigiabi erinevates olukordades on olemas ja me teame seda. Just seetõttu on otsused riigiabi suhtes jäetud komisjoni teha. Neid otsuseid toetavad kõik liikmesriigid. Muuseas on mulle muljet avaldanud fakt, et juba 1950ndatel aastatel olid Euroopa rajajad teadlikud püünistest riigiabi valesti kasutamisel. Neil oli selles osas üsna selge ettekujutus ning see avaldus on ikka veel EÜ asutamislepingus.

Komisjoni roll on kindlustada, et riigiabiga pole seotud mingeid proteksionistlikke tingimusi ning just seal väljakutse meile ongi. Mõned teist küsivad, miks me ei kiirusta, kuid me teeme kõik, mida suudame. Muuseas, rahvus polnud pankadega koostöös kunagi küsimuseks. Meil on näiteid Saksa pangandusmaailmast, kus Sachsen LB puhul saabus abi üsna kiiresti, kuid see sõltub osapooltest. Nii on ka praegusel juhul. Meil on vaja fakte ja arve. On ütlematagi selge, et vaja on kiirustada. Seda pole vaja isegi mitte mainida, sest oleme sellest teadlikud. Me liigume edasi nii kiiresti, kui teave võimaldab. Saame aru ka teie selgest sõnumist olla väga ettevaatlik ning uurida asja tõendite leidmiseks ja ning parlamenti toomiseks. Ma soovin ja loodetavasti suudan parlament naasta heade selgitustega, kuid me peame tõendama, mida me avastanud oleme. Peame olema kindlad ning sellisel positsioonil, kust me oma leidudest teatada saame.

Kui Guy Verhofstadt tahab, et me läheksime veelgi kaugemale mitte ainult riigiabi asjus, vaid võttes arvesse ka ühinemise eeskirjad, siis hindame olukorda hoolikalt juhul, kui Magna/Sberbank peab andma aru ELi ühinemismääruse kohaselt. Saan aru, et seda austatud parlamendiliige soovib.

Peame olema väga ettevaatlikud, asendades nõrga, kuid väga konkureeriva tööstuse kartelliga, mis põhineb turujagamisel ja hindade määramisel, kuna sellisel juhul lõpetab see, mida me päästa püüame, veelgi halvemas olukorras. Võtame arvesse soovid, et me kiirustaksime, oleksime väga ettevaatlikud ja täpsed ning läheneksime asjale väga põhjalikult. On oluline kindlustada, et riigiabi juhiks sobivate ümberkorraldusteni. See on ülitähtis ning just sellega komisjon tegelebki. Liikmesriigi suurus, rahvus ega ettevõtte toimiku suurus ei mängi rolli. Me oleme objektiivsed.

Kinnitan teile, et ootan kannatamatult ettepanekut, kus me saame öelda, et tegime oma tööd korralikult ning saame teile kinnitada, et see on elujõuline ning tulevikuks on olemas stabiilsed töökohad. See on üks peamisi asju, mida võlgname inimestele, kes praegu kindlustundeta elavad.

Juhataja. – Arutelu on lõpetatud.

21. 2009. aasta suve metsatulekahjud (arutelu)

Juhataja. – Järgmiseks päevakorrapunktiks on komisjoni avaldus 2009. aasta suve metsatulekahjude kohta.

Stavros Dimas, komisjoni liige. – (EL) Austatud juhataja! Kõigepealt soovin väljendada oma toetust kõigile neile, kes kannatasid hiljutiste metsatulekahjude all.

Käesoleval suvel panustas ühendus palju erinevates liikmesriikides puhkenud suurte metsatulekahjude kustutamiseks. Olulist rolli mängis ELi metsatulekahjude vastu võitlemise taktikalise reservi pilootprojekt, pakkudes abi metsatulekahjude all kannatanud liikmesriikidele.

Erilist tänu soovin avaldada Euroopa Parlamendile nimetatud pilootprojekti rahastamise heakskiitmise eest. Pean ka mainima, et nimetatud pilootprojekt on vaid üks osa Michel Barnier' raportis esitatud ettepanekute ja ideede osalisest rakendamisest. Siinkohal soovin härra Barnier'le ka õnne.

Pilootprojekt tugevdas oluliselt ühenduse kodanikukaitse mehhanismi ning sellest tulenevalt ka meie võimet pakkuda abi teistele loodusõnnetuste all kannatanud riikidele.

Ühenduse kodanikukaitse mehhanismi kasutasid Prantsusmaa, Itaalia, Hispaania ja teised ELi liikmesriigid, et pakkuda tuletorjeõhukitega abi Kreekale, Itaaliale, Portugalile ja teistele riikidele. Tegelikult osalesid pilootprojekti raames esimest korda kaks ühenduse tuletorjeõhukit koos Kreeka, Portugali ja Prantsusmaa õhukitega tuletorjeülesannetel, et moodustada sõltumatu ühenduse tuletorjeüksus.

Nende hiljutiste tulekahjude taustal nõudsid poliitikud, teadlased, ajakirjanikud ja lihtkodanikud taas spetsiaalse Euroopa tasandil tegutseva tuletorjeüksuse loomist, mis saaks sekkuda otseselt ja tõhusalt siis, kui riigi tuletorjeressurssidest enam ei piisa.

On tehtud suuri jõupingutusi, et luua sõltumatu sekkumisjõud võitluseks metsatulekahjudega ning nagu öeldud, oli otsustavaks faktoriks Euroopa parlamendi toetus. Sellega saime tagada vahendid tuletorjeõhukite prahtimiseks ning 1. juunist kuni 30. septembrini sel suvel panime kokku ja võtsime esimest korda kasutusele Euroopa Komisjoni järelevalve all oleva õhust tegutseva tuletorjeüksuse, ELi metsatulekahjude vastu võitlemise taktikalise reservi, mille õhukid osalesid tuletorjeoperatsioonidel erinevates riikides. Kui täpne olla, siis see mobiliseeriti kuuel juhul üheksast, mil ühenduse kodanikukaitse mehhanismi raames abi paluti.

Kreeka, Portugali või Itaalia ja teiste riikide õhust tegutsevad rahvuslikud tuletorjeüksused töötasid koos ühenduse tuletorjeõhukitega, mis lendavad Euroopa Liidu lipu all, mitte liikmesriigi lipu all.

Selle pilootprojekti eesmärk oli täita lünkasid liikmesriikide tuletorjeõhukite võimetes, mitte asendada olemasolevaid riiklikke ressursse. Nagu mainisin, kasutati prahtitud õhukeid sel aastal Portugalis, Lõuna-Prantsusmaal ja Korsikal, Itaalias ning Kreekas Atika piirkonnas, kus olid suured tulekahjud. Õhukid paiknevad Korsika saarel, mis on võrdsel kaugusel sekkumisteks Vahemere piirkonnas igas suunas.

Olen arvamusel, et hädasti on vaja luua ühenduse tasandil sõltumatu võimsus loodusõnnetustega tegelemiseks. Loodame, et nimetatud pilootprojektist saab alus Euroopa metsatulekahjude ja teiste loodus- või inimese poolt põhjustatud õnnetustega tegelevate kiirreageerimisjõudude loomiseks.

Loomulikult on seoses metsatulekahjude küsimusega erinevaid vaatenurki, kus mõned inimesed toovad esile subsidiaarsuse põhimõtet metsaressursside haldamise ja kaitsmise sektoris. Kuid on ka kahtlusi seoses komisjonile täiendavate volituste andmisega kodanikukaitse sektoris. Samuti on argumente, et Euroopa tuletorjejõudude olemasolu annaks paljudele kohalikele ametivõimudele vale turvatunde, mistõttu võivad nad loobuda vajalikest investeeringutest inimressurssidesse, tuletorjeressurssidesse ning mis kõige tähtsam, tulekahjude ja muude loodusõnnetuste ärahoidmisesse.

Nendele reaktsioonidele vaatamata esineb mitmeid praktilisi ja koordineerimise probleeme, eriti seoses metsatulekahjudega. Näiteks milliseid kriteeriume ja prioriteete kasutatakse, et määrata, kuidas Euroopa tuletorjeõhukeid kasutada juhul, kui tulekahjud puhkevad mitmes riigis korraga, näiteks Portugalis ja Kreekas.

Igal juhul analüüsitakse kõiki neid probleeme Euroopa Komisjoni poolt Ministrite Nõukogule ja Euroopa Parlamendile arutamiseks esitatud raportis pilootprojekti toimimise kohta käesoleval suvel.

Nõukogu, Euroopa Parlament ja komisjon peavad antud mehhanismi loomisel üksteist veenma ja kõvasti koostööd tegema. Loomulikult ei tohi liikmesriigid vahepeal mingil juhul unustada oma kohustusi informatsiooni, hariduse ja vältimise sektorites.

Ütlen veel paar sõna ühenduse kodanikukaitse mehhanismi kohta, mis võeti 2001. aastal kasutusele ning mis algaastatel viis läbi mitmeid sekkumisi. Aastast 2005 on sekkumised viiekordistunud liidu sees ja liidust väljaspool, millest umbes pooled on liidusisised ja pooled leiavad aset liidust väljas, ning oluliselt on parandatud ka ühenduse kodanikukaitse mehhanismiga pakutavat koordineerimist ja toetust.

Igaüks teab, kui tähtis oli sekkumine tsunami ja orkaan Katrina puhul. Meie olimegi esimesed, kes saatsid mõlemal juhul õnnetuspiirkondadesse oma spetsialistid. Kuid nagu varem öeldud, on veel palju vaja ära teha

ning kõik, kes Michel Barnier' raportit loevad, näevad, kui palju saab kodanikukaitset veel arendada nii Euroopa kodanike kaitseks kui ka keskkonnakaitse tagamiseks.

Theodoros Skylakakis, *fraktsiooni PPE nimel.* – (EL) Austatud juhataja! Igal aastal hävib Lõuna-Euroopas 400 000 hektarit metsa. Tegemist on suuremõõtmelise süsteemse katastroofiga, mis muutub järgmiste aastakümnete jooksul veel halvemaks. Olenemata sellest, mida me kasvuhoonegaaside vähendamiseks teeme, peame vähemalt 30 kuni 40 aastat leppima halveneva kliimaga, mis avaldab eriti negatiivset mõju Lõuna-Euroopale, kus metsad on äärmiselt haavatavad. Peame tegelema tulevikus veel suuremate tulekahjudega ja palju tõsisemate ohtudega.

Harilikes tingimustes on tuletõrje liikmesriikide vastutus ja kohus ning Lõuna-Euroopa liikmesriigid tegelevad aastast edukalt tuhandete tulekahjudega. Kuid igal aastal puhkevad erakorralistes tingimustes väga laastavad tulekahjud, millega võitlemiseks on vaja abi ja solidaarsust väljastpoolt.

Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) fraktsiooni ettepanek tugineb nendele järeldustele ning muuhulgas illustreerib see vajadust tõhusa Euroopa kiirreageerimisjõu järele, nagu mainis ka volinik Dimas ning nagu Barnier' raportis soovitati.

Selles illustreeritakse vajadust Euroopa Solidaarsusfondi ressursside paindlikuks ja koheseks mobiliseerimiseks ja vajadust tegeleda esmajärjekorras metsatulekahjudega Lõuna-Euroopas ELi kliimamuutusega kohanemise tegevuskava raames. Illustreeritakse ka vajadust esitada võimalikult kiiresti komisjoni ettepanek seoses Euroopa poliitikaga loodusõnnetustega tegelemiseks.

Minu riigi ja eriti mõjutatud kodanike jaoks on väga tähtis, et Euroopa Parlament kõne all oleva otsuse kinnitaks. Täiskogu peab näitama oma teadlikkust seoses selle Lõuna-Euroopa jaoks olulise probleemiga.

Anni Podimata, *fraktsiooni S&D nimel.* – (EL) Austatud juhataja, härra volinik! Ka sel aastal kordus metsatulekahjude tragöödia, mis muutub üha halvamaks. Igal sügisel oleme siin taas pärast vaheaega ning arutleme mõjutatud alade taastamise ja ohvrite abistamise üle.

Ka sel aastal leinab Kreeka sadu tuhandeid põlenud hektareid ning tekkinud tohutut ökoloogilist ja majanduslikku katastroofi. Hispaania, Portugal, Itaalia ja Prantsusmaa kannatasid sarnaselt suurte katastroofide all.

Härra volinik, üks on selge ning seda te ka mainisite: me ei suuda oma mineviku vigadest õppida. Oleme vähemalt kuus aastat juba rääkinud ühisest Euroopa kodanikukaitsejõust. Euroopa Parlament on seda järjepidevalt nõudnud, kuid teatud riikide valitsused on omapoolsete eksitustega selle tähtsust vähendanud. Vigu on tehtud ennetavate programmide ja meetmete kavandamise ning rakendamise juures, valitseb suutmatus või tahtmatus kehtestada rangemaid õigusakte hävinud alade taasmetsastamise kohustuslikuks tegemiseks ning suutmatus kasutada kõiki olemasolevaid ühenduse ressursse ohvritele kompenseerimiseks.

Ühenduse tasandil peab peale kodanikukaitsejõu olema komisjoni prioriteediks Solidaarsusfondi ressursside otsene käikulaskmine ja mis kõige tähtsam, nende vabastamine bürokraatlikest mehhanismidest.

Lõpuks, härra volinik, teate teie meist kõige paremini, et seisame silmitsi uue tulekahjude tüübiga, nn suure intensiivsusega tulekahjudega, mida seostatakse otseselt kliimamuutustega ning mille all kannatavad peamiselt Vahemere piirkonna ja Lõuna-Euroopa metsad. Sel põhjusel tuleb metsade kaitsmine nii riikide kui ka ühenduse tasandil ümber kujundada, kohandades selleks tulekahjude ennetamise ja tuletõrjemeetmeid uute tingimustega ning integreerides need poliitikad võetavate meetmete raamistikku, et anda liikmesriikidele võimalus kliimamuutuste väljakutsetele vastu astuda.

Izaskun Bilbao Barandica, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (ES) Austatud juhataja, härra volinik! Täna teid antud selgituste eest.

Arvan tõepoolest, et vajame ühenduse poliitikat eeskätt nende tulekahjude ära hoidmiseks, mis on juba terve suve jooksul puhkenud.

Soovin oma sõnavõtu alguses meenutada ka nelja tuletõrjujat, kes hukkusid juunis Horta de Sant Joanis, Tarragonas, ning avaldada kaastunnet nende peredele ja kolleegidele.

Vajame poliitikat tulekahjude ennetamiseks, aga ka nendega võitlemise koordineerimiseks. Ei tohi unustada, et paljude tulekahjude suhtes on kahtlusi, et nende puhkemise põhjuseks on spekulatiivne poliitika ja arendustegevus. Seepärast arvan, et peame töötama Euroopas ka turvalisuse edendamise nimel ning uurima

ja standardiseerima karistused keskkonnakuritegude eest. Peaksime kaaluma ka võimalust, et võimaldada kurjategijate tagaotsimist Euroopa vahistamismääruse alusel.

Ekspertidele tuleb anda vajalikud ressursid innovaatiliste ilmastiku, tuulte ja temperatuuride mõõtmise mehhanismide arendamiseks, et nad saaksid töötada vajalikes tingimustes, kuna nad teevad seda lõpuks siiski meie kaitsmise nimel.

Michail Tremopoulos, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (EL) Austatud juhataja! On väga huvitav, et peamiselt just kreeklased sellest terve Lõuna-Euroopa jaoks ülitähtsast probleemist räägivad, kui võtta arvesse, et suured metsatulekahjud hävitavad korrapäraselt suuri piirkondi ning mõjutavad elukvaliteeti, bioloogilist mitmekesisust, regionaalset arengut ja kodanike tulevikku.

Tihti, nagu ka hiljuti Kreekas, on metsatulekahjude põhjuseks puudulikult kavandatud ja vastandlikud metsandus- ja elamuehituspoliitikad, mis julgustavad süütamiste ja seadusevastaste tegevuste kasutamist metsamaa omandamiseks. Kahjuks on mõlemad peamised osapooled üritanud leevendada ja vähendada metsade põhiseaduslikku kaitsmist.

Pidev surve maakasutuse muutmiseks, elamurajoonide laienemine ning loomulikult järelevalveta prügilad, mida põletatakse või mis iseenesest süttivad ning kliimamuutused, mida mõned inimesed lihtsalt alibina kasutavad, suurendavad loodusõnnetuste võimalust.

Seepärast on tähtis keskenduda rohkem ennetamisele, kaitsmisele ja kiirele riskijuhtimisele koordineeritud koostööga Euroopa tasandil. Selles raamistikus peame kaitsma jätkusuutliku Euroopa metsapoliitika rakendamist ning tagama, et Ühtekuuluvusfondi, Regionaalarengu Fondi ja Solidaarsusfondi sihtotstarbeliselt riskide ennetamiseks ja haldamiseks ning mõjutatud piirkondade taastamiseks eraldatud vahendeid kasutatakse ratsionaalselt ja säästvalt.

Vahendeid, mida eraldatakse mõjutatud alade taastamiseks, tuleb kasutada ratsionaalsetele taasmetsastamise meetmetele ja teadusuuringutele tuginedes. Soovime rõhutada, et liikmesriigid peavad need tagasi maksma juhtudel, kus tuvastatakse, et mõjutatud metsaalad on klassifitseeritud ümber elamumaaks või turismi arendamiseks.

Juba varem, lausa kaks aastat tagasi, võttis parlament vastu resolutsioone ettepanekutega looduslike riskide ärahoidmiseks ja nende puhul tegutsemiseks, mida ei ole kahjuks siiani tõhusalt kasutusele võetud. Meie arvates on metsade ja bioloogilise mitmekesisuse pikaajaline kaitsmine elluviidav ainult siis, kui riiklikul, regionaalsel ja kohalikul tasandil võetakse kasutusele hästi rakendatavad riskiennetamise ja -juhtimise poliitikad. Sealjuures on vaja kohalikke kogukondi aktiivselt kaasata, inimesi maakohtades hoida, uusi keskkonnasõbralikke töökohti luua, pakkuda elukestvat õpet ning koolitust ja toetada metsandusameteid vabatahtlikest moodustatud metsatulekahjude vastu võitlemise brigaadidega.

Lõpuks peame suurendama oma jõupingutusi tõhusamate kiirreageerimismehhanismide väljatöötamiseks loodusõnnetustega puhul ning tugevdama alalist kodanikukaitsejõudu, millest volinik Dimas rääkis, ja kasutama rohkem ära Barnier' raporti järeldusi. Selles kontekstis esitame täna Euroopa Parlamendi ees resolutsiooni lootuses, et suudame liikmesriikide ühistegevuste ja koostöö alal astuda suuri edusamme seoses loodusõnnetuste reaalse ennetamise ja haldamisega ning Euroopa Liidu vahendite vastavaks eesmärgiks eraldatud vahendite parema kasutamisega. See kohustus on meil meie laste ees.

Nikolaos Chountis, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (EL) Austatud juhataja! Minu kodumaa Kreeka on kolmandat aastat järjest näinud, kuidas tohutud maa-alad tules hävivad. 2007. aasta tulekahjud, mis olid omasuguste tragöödiade seas kõige hullemad, ning tulekahjud Kirde-Atikas näitavad, kui puudulik on tuleohutus- ning keskkonnakaitseüsteem.

Meenutan täiskogule, et Ateena on Euroopa pealinn, kus on kõige vähem rohelisi alasid elaniku kohta ning kus on kõige suurem atmosfääri saastatus. 2007. ja 2009. aasta tulekahjud teravdasid keskkonnaprobleemi veelgi.

Kliimamuutust saab teatud määran kasutada, et seletada Lõuna-Euroopas toimunud katastroofe. Siiski on riiklikes ja Euroopa Liidu poliitikates puuduseid, kuna kliimamuutust ei ole korralikult keskkonnastrateegiasse integreeritud.

Kreeka valitsus lubab põlenud aladel kinnisvaraarendusi ning riigimaa müüki. Euroopa Liidu fondid on paindumatud. Kuna olukord on selline, herra volinik, küsin ma teilt: kas Euroopa Komisjon kavatseb panustada

metsade institutsioonilisele kaitsele, võttes otsekohe kasutusele menetluse metsakaartide koostamiseks ja kinnitamiseks, mis oleksid võinud selle süüitamise ära hoida juhul, kui nad juba varem olemas oleksid olnud?

Kas komisjon kavatseb otseselt kaasrahastada üleujutuste ja erosioonivastaseid töid, et vältida mõjutatud piirkondades uusi kataastroofe? Kas komisjon kavatseb rahastada sobivat taasmetsastamist, sest praegu taasmetsastatakse kahjustuste parandamiseks liiga vähe. Kas Euroopa Komisjon kavatseb arutada järgmise ametisse astuva Kreeka valitsusega linnapargi loomist vanasse Hellenikoni lennujaama? See tooks Atikale värske õhu puhangu.

Täna väga. Palju õnne volinikule tema nimepäeva puhul.

Niki Tzavela, fraktsiooni EFD nimel. – (EL) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik, oli väga tore teid siin näha ja kuulda. Arvan, et teie öeldu on vastuseks ka kirjale, mille saatsime teile tulekahjude teisel päeval, milles tegime ettepaneku ühistegevuseks Lõuna-Euroopas ennetamaks tulekahjusid ja võitlemaks nendega. Kirjas oli ka teisi üksikasjalikke ettepanekuid.

Soovin ka lisada, et mul on hea meel näha, et kõik parlamendiliikmed Kreeka fraktsioonidest ja Hispaania fraktsioon on vastanud meie üleskutsel ühisestindatusele Euroopa Parlamendis ja ühistele jõupingutustele, et planeerida Euroopa strateegiat looduskatastroofidega tegelemiseks.

Härra volinik, ilmneb, et kliimamuutuse tagajärjeks on metsatulekahjud ning üleujutused ja see on nüüd suur struktuuriline ilming, sest tulekahjud ja üleujutused, mida kogeme, on struktuurilised ilmingud.

Me ei tohi mõelda keskpikas ja lühikeses perspektiivis. Peame rajama aluse pikaajalisele strateegiale. Seetõttu peaksid vahemereriigid oma pingutused ühendama, et veenda meie põhjajärgseid teie poolt viidatud mehhanismi vajalikkuses nii subsidiaarsuse kui ka solidaarsuse raamistikus.

Olen aru saanud, härra volinik, et subsidiaarsusega on teil eriti probleeme seoses Põhja-Euroopaga. Loodan, et looduskatastroofid mõjutavad vaid Lõuna-Euroopat, kuid ma kardan tõesti, et kliimamuutus areneb sellisel kiirusel, et meil on vaja tegeleda looduskatastroofidega, küll teiseliigilistega, ka Põhja-Euroopas. Seega oli teil õigus, kui tegite ettepaneku, et me planeeriksime strateegia looduskatastroofide ennetamiseks ja nendega tegelemiseks.

Hetkel on meil Korsikal väike üksus. Sellel suvel toimus see hästi. Keskkonnavolinikul on kindlasti vaja seda üksust edasi arendada ja seda toetada oma sellekohases soovitusel nii komisjonile kui ka nõukogule. Kutsun üles Lõuna-Euroopa parlamendiliikmeid tegema koostööd oma valitsustega ja toetama Stavros Dimase soovitusi nii komisjonile kui ka nõukogule, kuna see on kõigile Lõuna-Euroopa riikidele kasuks.

Olen näinud resolutsiooni ettepanekut, mis on tehtud Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) fraktsiooni poolt ning ma nõustun sellega. Mul on hea meel, et nad on selle resolutsiooni ettepaneku teinud. Lisaks sellele PPE fraktsiooni resolutsiooni ettepanekule veel midagi. Kuna kliimamuutus on põhjuseks ning tulekahjud ja üleujutused tagajärjeks, peaks komisjon Kopenhaageni konverentsil panema erilise rõhu looduskatastroofide ennetamisele ja nendega tegelemisele. Samuti tuleks komisjonil määrata looduskatastroofide vältimiseks vajalik eelarve ning seeläbi tugevdada eeskujulikkust ELi metsatulekahjude vastu võitlemise taktikalise reservi üksust.

Loodame näha Euroopa strateegiat looduskatastroofide ennetamiseks ja nendega tegelemiseks kui peamist prioriteeti, mis on Kopenhaageni konverentsi päevakorra esimeste punktide hulgas.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja, austatud kolleegid! Sellel suvel Kreekas toimunu ei tohiks kunagi Euroopas korduda. Ainuüksi Kreekas mõllas kokku 75 tulekahju, kuus neist olid täiesti kontrolli alt väljas ning kohutavaim neist leidis aset, nagu nüüd kuulsime, pealinn Ateena lähedal, sellest põhja pool. Vaid tänu peamiselt vabatahtlike tuletõrjeüksuste ja teiste vabatahtlike organisatsioonide julgetele ning isetutele jõupingutustele ei levinud tulekahjud paljudes regioonides kontrollimatult ning inimohvrite hulk hoiti miinimumi lähedal.

Seetõttu pean väga lugu oma kaaslastest, vabatahtlikest tuletõrjebrigaadidest, kelle varustus, kui viisakalt öelda, ei olnud sageli kõige moodsam, nagu me kuulnud oleme. Kui kasutan sõnu 'kolleegid' ja 'kaaslased'. siis teen seda seetõttu, et olen ise olnud aastakümneid Austrias vabatahtliku tuletõrjebrigaadi liige ning seetõttu mõistan igati tehtud jõupingutusi.

Kuid nüüd liigun edasi komisjoni tähelepanekute juurde. Arvan, et on suurepärane, et Euroopa tuletõrjebrigaadid tulevad appi, kui kohalikud brigaadid enam üksi hakkama ei saa. Siiski olen kindel, et ütlus

„aita ennast ja jumal aitab sind” on oluline. Seetõttu leian, et on väga tähtis, et rajataks kodanikukaitse mehhanismid. Kõik, mida ma selles suhtes teha saan, on soovitada ja nõuda, et kasutusele võetaks juba olemasolevad teadmised ja oskused, seda eriti Kesk-Euroopas, Saksamaal ja Austrias. Olemasolevateks teadmisteks ja oskusteks on riiklikud vabatahtlike süsteemid ja vabatahtlikud tuletõrjebriigaadid, mis on ennast juba üle saja aasta tõestanud.

Kuna olen ise tuletõrjuja, olen hea meelega valmis looma kontakte regionaalsete ja riiklike vabatahtlike tuletõrjeasutustega. Sellistel juhtudel on huvitav ise midagi ära teha. Kui see osutub kasulikuks, võin meie Kreeka sõpradega viia läbi katseprojekti, mille jooksul luuakse vabatahtlik tuletõrjebriigaad valitud regioonis või omavalitsusüksuses. Mul oleks ka hea meel osaleda sarnases projektis koos mu kolleegidega Ülem-Austria piirkondlikust tuletõrjehingust.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, austatud kolleegid! Soovin tänada volinik Stavros Dimast kohaloleku, vastuste ja jätkuva tähelepanu eest, mida ta osutab neile katastroofidele.

Tegime koos palju tööd, kui president Barroso palus mul koostada raporti Euroopa kodanikukaitsejõu loomise kohta, mida härra volinik samuti mainis.

Esitasin raporti 2006. aasta 9. mail. Kui ma seda uuesti lugesin ja mõtlesin kõigile neile katastroofidele, mis on toimunud, sain aru, et teema on ikka veel päevakorral.

Ilmselt pole probleemiks ainult Kreeka, proua Tzavela. Mõjutatud on iga riik. Lisaksin, et olemas pole vaid looduskatastroofid, vaid ka inimkatastroofid, mille on põhjustanud inimkond. Pean silmas merekatastroofe nagu tanker Erika uppumine ja loendamatud sarnased juhtumid ning Tšernobõli-tüüpi tööstusõnnetused. Lisaks tulekahjudele on olemas ka teistsuguseid looduskatastroofe. Pean silmas tsunamisid. Eeldatavasti tekib Vahemere piirkonnas ühel päeval tsunami, mis on sarnane sellele, mis 20. sajandi alguses hävitas täielikult Messina linna.

Ausalt öeldes, volinik ja kolleegid, vahendid, mida kasutame, ei aita selliste katastroofide vastu, mille arv suureneb globaalse soojenemise ja transpordi kahekordse mõju tõttu. Seetõttu leian, et peaksime olema rohkem ambitsioonikamad.

Olen tänulik komisjonile, Stavros Dimasele ning tema peadirektoraadi meeskondadele, kes panevad tööle kodanikukaitse mehhanismid. Usun, et peame veelgi kaugemale minema. Parema koostöö on võimalik nende liikmesriikidega, kes seda soovivad. Kui kodanikukaitsejõu loomises ei osalegi 27 liikmesriiki, siis olgu meid 12 või 15. Siis näete, et see mõjutab kõiki.

Kui koostan katastroofide nimekirja, näen, et kõik on mõjutatud – Saksamaad tabasid 2002. aastal üleujutused, mainida võib suuri pandeemiaid ja ka terrorismi. Seetõttu, härra volinik, soovin, et komisjon läheks veelgi kaugemale ning teeks ka ettepaneku, et liikmesriigid läheksid veelgi kaugemale. Meie parlament, Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon ning julgeoleku ja kaitse allkomisjon toetavad teid nendes ennetavates algatustes.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Austatud juhataja, härra volinik! Taas räägime siin tulekahjust, mis igal aastal hävitavad osa Euroopa metsadest. Arvestades ka kliimamuutuste ja globaalse soojenemisega, ei paista tulevik eriti hea olevat.

Loodusõnnetusi ei saa ära hoida, aga neid saab ennetada. Selleks saame kohe praegu vähendada oma kasvuhoonegaaside heitkoguseid ning koostada stabiilse metsanduspoliitika, milles on tunnustatud metsade mitmekülgset kasu keskkonnale, eriti seoses süsiniku talletamisega.

Kui aus olla, siis töötab Euroopa kodanikukaitse mehhanism paremini ja mitmed liikmesriigid on teinud suuri jõupingutusi ja investeeringuid tulekahjuste ennetamiseks ja kiirreageerimisrühmadesse. Näiteks minu kodumaal Portugalis kiideti heaks kava, mille juurde kuulub maa sihtotstarbe muutmine, spetsiaalse tuletõrje-eelarve koostamine, õigusaktide läbivaatamine ja programm põlenud alade taastamiseks. Kuid vaatamata sellele puhkevad ikka tulekahjud.

Kõik liikmesriigid, mis tulekahjuste all kannatanud on, peavad oma jõupingutusi suurendama ja parandama ning Euroopa Komisjon peab võtma kasutusele ettepanekud, mis Euroopa Parlament on oma erinevate resolutsioonidega esitanud. Lahendusi leiab mitmest dokumendist. Arutus on juba mainitud Barnier’ raportit ja teisi parlamendi poolt esitatud dokumente. Ma olin isiklikult raportööriks keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjonis loodusõnnetuste raporti koostamisel ning esitasin mõned ettepanekud.

Neile liikmesriikidele, mis ei ole suutnud mehhanismi piisavalt kiiresti täiustada ning süüdistavad selles finantspõhjusti, tuleb öelda, et ennetamine on odavam kui ravimine. Väga oluline on ka ambitsioonika rahvusvahelise kliimamuutuste vastu võitlemise kokkuleppe saavutamine Kopenhaageni konverentsil. Härra volinik, me ootame ikka veel tulekahjude kohta samasugust direktiivi nagu koostati üleujutuste kohta.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Nii nagu Sardiinia, Kataloonia, Kreeka, Kanaari saared ja paljud teised Euroopa regioonid, nii kannatas ka Korsika käesoleval suvel tõsiste tulekahjude all.

Mis puutub kannatanud elanikkonda, siis soovib meie fraktsioon esmalt, et Solidaarsusfondi rakendamisega garanteeritakse Euroopa solidaarsus.

Mida kavatseb komisjon selles suhtes ette võtta? See on esimene küsimus, mille soovin härra volinikule esitada.

23. juulil oli Korsikal väga kuum. Oli 44 kraadi, õhk oli väga kuiv ja puhus tugev siroko. Sellistes tingimustes, mis saginevad globaalse soojenemise tõttu veelgi, olid kohalikud ressursid viimse piirini viidud, seda vaatamata asjaolule, et eelnevatel aastatel oli ilm palju leebem ning Korsika pääses kannatustest.

Minu jaoks on õppetund selge: sellistes ennustatavates ja etteaimatavates ilmastikutingimustes peame saama loota Euroopa kodanikukaitsejõudude toetusele, nagu seda on soovitatud Barnier' raportis ning mis võimaldab võidelda tärkavate tulekahjudega enne nende kontrolli alt väljumist, sest pärast on juba hilja. Kui tulekahju metsa jõuab, lõpeb see alles siis, kui terve mets oma maha põlenud.

Seepärast on meie jaoks väga tähtis minna palju kaugemale kui teie poolt mainitud katseprojekt, härra volinik. Mida kavatseb komisjon teha, et võtta nii kiiresti kui võimalik kasutusele see kodanikukaitsejõud, mis suudab astuda vastu suurele väljakutsele kõikide eurooplaste jaoks, milleks on keskkonna kaitsmine ning eriti just tulekahjudega võitlemine Vahemere piirkonnas?

Kas vastab tõele, et 2010. aasta eelarves ei ole selle jõu jaoks midagi ette nähtud?

Esitasime sellelaadse muudatusettepaneku. Loodame, et suured fraktsioonid ja eriti härra Barnier' Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) fraktsioon on nõus aitama meid nimetatud muudatusettepaneku vastuvõtmisel.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja! Kõne all olevad tulekahjud on sügavalt poliitiline probleem, mis ilmneb väga teravalt riikides nagu Portugal, Hispaania, Prantsusmaa, Itaalia ja Kreeka ning millel on valusad tagajärjed nii sealsele elanikkonnale kui ka keskkonnale.

Nagu näitavad meie kogemused Kreekas, on Kirde-Atika, Kithairónase, Evia ning teistes Kreeka piirkondades tohutusuuri kahjustusi tekitanud tulekahjudes süüdi ELi süüitamistega seotud poliitika ja meie riigi pidevalt vahetuvad valitsused, kes ihaldavad saada enda kätte maad, metsi ning mäemassiive kui kapitalistliku majanduse kaupu.

Selline üliohtlik poliitika annab relvad süüitajate kätte, kes tegutsesid taas väga ühtselt, kui lähtuda tulekahjude puhkemistest ja nende poolt mõjutatud alade elanike kaebustest. Teeme ühe asja selgeks: kui ei käsitleta põhilist probleemi seoses maakasutuse kommersialiseerimise ja muutmisega, ei suuda ükski mehhanism, olgu see siis nii hästi ja kaasaegselt varustatud kui võimalik, teha lõppu sellele tõsisele probleemile, milleks on keskkonna hävitamine ja planeedi tulevikule hinnasildi juurde riputamine.

Sellise poliitika esimesi traagilisi tagajärgi võis näha vaid paari päeva eest, 12. septembril Evias, kus tulest rüüstatud piirkonda tabasid katastroofilised üleujutused. Ebapiisavad üleujutuste vastased tööd ja tulekahjude tagajärjel ebapüsivaks muutunud pinnas koos väga tugeva vihmaga põhjustasid ühe surmajuhtumi ning tohutuid kahjustusi küladele, teedele, sildadele ja muudele infrastruktuuridele. Järsk vihmasadu sellist ulatuslikku hävingut aga ei selgita. Pole juhus, et iga loodusõnnetuse korral on just töötajad need, kes kadunud taga leinavad ja peavad pealt vaatama, kuidas nende viletsad elud ja keskkond hävinevad.

Kiiremas korras on vaja rahastada otseseid meetmeid kahjustuste jäädvustamiseks, kannatanud töölisklassi peredele ning põlluharimise ja karjakasvatusega tegelevatele põllumajandustootjatele kompenseerimiseks ilma maakasutust muutmata ning samuti põlenud alade taasmetsastamiseks. Ka suurte mägisaladel ja metsades leiduvate eramaavalduste omandiõigus tuleks kanda üle valitsusele ja metsad ning metsanduskomisjonid tuleks ümber korraldada ja täiustada ...

(Juhataja katkestas sõnavõtu)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Kahtlemata on Euroopa Liidu poolt kasutusele võetud Solidaarsusfond väga kasulik eelarvevahend sellise tähtsa probleemi lahendamiseks, kuid samuti vastab tõele asjaolu, et oleme rõhutanud paindlikkuse küsimust juba aastast 2007, kui leidsime, et on vaja kritiseerida lähenemist, mida selle eelarvevahendiga kasutatakse.

On tähtis, et nimetatud vahendi haldamine oleks võimalikult paindlik, et sellega saaks käsitleda päevast päeva muutuvaid probleeme. Näiteks on väga õige, et liikmesriikidelt nõutakse dokumente seoses aset leidnud sündmustega lühikese aja jooksul – mitte kauem kui 10 nädalaga –, aga miks ei ole seejärel sätestatud sama lühikest aega nendele reageerimiseks?

Samas mõistame, et kuigi mõnes mõttes on oluline kahjustuste ulatus, tuleb arvestada ka sellega, millisel määral iga territoorium asjaga tegelema peab, et oleks võimalik mõista ja selgitada, mida erinevad elanikkonnad vajavad. Just sel põhjusel on parlament koos eelarvekomisjoni ja teiste komisjonidega juba pikemat aega esitanud kommentaare just nimelt nõukogule, kuid nõukogu teeskleb, et ei näe neid. Kui paindlikkuse aspekt läbi vaadata, siis tähendaks see, et Solidaarsusfondi kui vahendi saab teha paremaks ning veelgi tõhusamaks, mis seeläbi aitaks lahendada suuri probleeme, millega me üha tihemini silmitsi seisame.

Meie palve on, härra volinik, et võetaks täielikult arvesse resolutsiooni lõikeid 3 ja 11, et paindlikkuse aspekti ei saaks vaadata ainult liikmesriikide palvena teha vastuse saamise tagamiseks mida iganes nad tahavad, vaid palvena, milles tõlgendatakse muutusi arukalt, et tagada seejuures eelpool mainitud vahendi täielik tõhusus.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Ei saa kahelda selles, et hiljuti on tehtud suuri edusamme, kuid vaatamata neile edusammudele puhkeb Euroopa Liidu lõunaosas üha rohkem ja rohkem tulekahjusid. Seepärast ei tohi parlamendi poolt vastu võetud resolutsioon jääda taas järgmiseks resolutsiooniks, millega näitame üles oma sügavat muret seoses mujal toimunud katastroofidega.

Metsatulekahjud puhkevad mitmetel põhjustel, kuid keegi ei saa eitada, et kliimamuutused aitavad neile kaasa. Vaatamata vastutustele, mis on mõnedel liikmesriikidel või autonoomsetel regioonidel, on kindel, et parlament peab selgesõnaliselt nõudma komisjonilt kiiret tegutsemist ning muutma kättesaadavaks kõik selle käsutuses olevad sugugi mitte tühiressursid. Ohvrid, tekitatud kahjud ja taasmetsastamise vajadus ei hooli bürokraatiast ega eelarvepuudujääkidest.

Peame seadma prioriteete ja tegutsema, mis antud juhul tähendab strateegiate muutmist, ressursside mobiliseerimist ning suurendamist ja ennetavate poliitikate optimeerimist. Peame nõudma liikmesriikidelt vastutuse võtmist, kui nad seda ei tee, ning eeldama, et tegemist ei ole vaid mõne Lõuna-Euroopa liikmesriigi probleemiga ja et kliimamuutus ei mõjuta ainult mõnesid liikmesriike, vaid meid kõiki ning on ühiseks põhjuseks.

Seepärast peab parlament ühe oma peamise ülesandena tagama, et Euroopa Liit annab Kopenhaageni tippkohtumisel selged ja kindlad lubadused kasvuhuonegaaside heitkoguste vähendamiseks võimalikult suurel määral, kuna on selge, et need vastutavad tulekahjude ja nende põhjuste ning sellest tulenevalt ka edasiste kliimamuutuste eest.

Seega ongi pärast kõne all oleva resolutsiooni vastuvõtmist see parlamendile väljakutseks. Kuid komisjon peab sellele väljakutsele julgelt vastu astuma, kui härra volinik tahab tõepoolest hoida ära edasisi tulekahjusid liidu lõunaosas, mis on siiski reaalset olemas.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, austatud kolleegid! Kahjuks peame juba esimesel uue ametiaja täiskogu istungil tegelema selle kurva ning nüüdses juba harjumuspärase probleemiga, milleks on loodusõnnetused ja eriti just tulekahjud.

Taas kurvastame 2009. aasta suvel möllanud tulekahjude tõttu, milles mitmed inimesed hukkusid. Hukkunuid oli kakskümmend, kõik minu kodumaal. Seetõttu mõtlen kõigepealt nende katastroofide poolt põhjustatud inimkannatustele ning tunnen kannatanutele kaasa.

Soovin rõhutada, kui laastavad tagajärjed on seda laadi katastroofidel mõjutatud elanikkonnale, majandusele, tööhoivale, loodus- ja kultuuripärandile, keskkonnale ja turismile. Minu regioonis põles sel suvel 22 000 hektarit, sellest pool keskkondliku tähtsusega kaitsealadel.

Peame ilma kõhklemata nende probleemidega tegelema, seda nõuavad meilt inimesed. Euroopa institutsioonid peavad lõpuks leidma sobiva lahenduse kõikide kannatanute jaoks. Peame aitama ohvrid ja tegema kõik vajaliku mõjutatud alade taastamiseks. Peame tegema kõvasti tööd ennetamise kallal ning jätkama Euroopa kodanikukaitse teenistuse arendamisega.

Mul on kaks üleskutset: esiteks palun Euroopa Komisjonil olukorda analüüsida ning võtta tarvitusele vajalikud meetmed, et kompenseerida sotsiaalseid kaotusi, mis kaasnevad mõjutatud regioonide elanike töökohtade ja sissetulekuallikate kaotamisega. Teiseks palun, et Hispaania valitsus, mis täidab alates 2010. aasta jaanuarist eesistujariigi rolli, annaks oma tunded ja mured edasi ka teiste riikide valitsustele. On väga oluline, et järgmine eesistujariik teeks oma programmis prioriteediks Euroopa Solidaarsusfondi reformi jätkamise.

Eesistujariigina peab Hispaania ka pühenduma kindlalt ühise Euroopa strateegia väljatöötamisele. Samuti peab vaatama läbi ennetamise meetmeid ning metsanduse haldamise mudeleid, mis suurte tulekahjude puhkemist soodustavad.

Francesca Balzani (S&D). – (IT) Austatud juhataja, austatud kolleegid! Euroopa Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni liikmena Euroopa Parlamendis olen näinud suure kurbusega, kuidas üks tulekahju teise järel on laastanud suuri maa-alasid Itaalias, Liguuria maakonnas ümber Genova linna. Seetõttu leian, et Euroopa tähelepanu ja sekkumine nendesse korduvatesse katastroofidesse on väga vajalik.

Korduvaid katastroofe ei tohi olla. Me peaksime töötama iga päev, et vältida tsükliliste katastroofide teket. Seetõttu usun, et vaid Euroopa suudab ja peab siduvate õigusaktide toel tõhusalt sekkuma, et säilitada neid hindamatuid maa-alasid, mis igal aastal maha põleda võivad, kuid mis on tegelikult pärandiks meile kõigile. On tõsi, et tulekahjusid tekib Lõuna-Euroopas igal aastal järjest rohkem ja sagedamini. Kuigi see on vaid pisike osa Euroopast, mis põleb, tähendab see tegelikult, et kogu Euroopa on leekides.

Peame sekkuma ennetuspoliitikatega ja sobivate metsanduspoliitikatega. Ennetuse all pean ma silmas ka täpseid, läbimõeldud ja suunatud kampaaniaid spekulatsiooni kõigi vormide vastu, mis on nende katastroofidega otseselt või kaudselt seotud. Arvan ka, et on vaja kindlustada laiem, lihtsam ja kiirem ligipääs vajalikele vahenditele, et vähemalt leevendada katastroofide laastavaid mõjusid. Eelkõige viitan ma selles osas Solidaarsusfondile, instrumendile, mida peaks kindlasti kiiremini kasutama mõjutatud alade abistamiseks.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Austatud juhataja! 2001. aastal, pärast 11. septembri katastroofi nõudsimet, et loodaks Euroopa kodanikukaitse mehhanism.

Seejärel rajasime fondi. Siis lugesime Barnier' raportit, mis rõhutas solidaarsuse näitamise vajalikkust. Praegu solidaarsus töötab, kuid see peab olema veelgi tõhusam ning meie peame veelgi kiiremini ja paremini tööle hakkama.

Arendada tuleb kahte aspekti. Esimeseks on reageerimisvõime. Kõik need, keda õnnetuseks tulekahjud on mõjutanud, peavad kahetsust tundma fakti pärast, et menetlused on sageli liiga pikad ning nende rakendamine võtab liiga kaua aega vaatamata sellele, et kui oleme vastamisi tulekahjudega, peame väga kiiresti tegutsema. Peame kindlasti olema nende menetluste rakendamisel paindlikumad, sest selles osas on aeg hinnaline.

Teiseks on ennetus. Me ei räägi ennetamisest palju, sest see hõlmab endas subsidiaarsuse põhimõtet. Meile öeldakse, et otsustajateks on liikmesriigid. Kui aga tulekahjud hävitavad bioloogilist mitmekesisust ning keskkonda, kui tulekahjud mõjutavad inimestele kõige väärtuslikumat – nende vara ja kodusid – ning kui tulekahjude tõttu hukuvad inimesed, ei ole meil õigust ennetusele tingimusi seada. See oleks kriminaalkuritegu.

See peab lõppema ning selleks on meil vaja rahalisi vahendeid. Seega on ülioluline, et meil oleks parim eelarve, et oleksime Euroopa kodanikukaitse mehhanismi raames palju tõhusamad. Kindlustagem seega, et meie eelarve võtaks tõepoolest seda probleemi arvesse. Kõik eelnev nõuab ka, et me vaatleks hoolikamalt oma põllumajandus- ja metsanduspoliitika, kuid see on miski, millest me kahjuks eriti ei räägi.

Ennetus, operatiivsus ja rahalised vahendid on lühidalt need, mida vajame, et Lõuna-Euroopa ei peaks vaevlema nagu kass tulisel plekk-katusel.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Härra volinik, ka sellel aastal tabasid laastavad tulekahjud Lõuna-Euroopat eriti tugevalt. Samasuguses suurusjärgus tulekahjud tabasid ka Ameerika Ühendriike ning teisi riike nii arenenud kui ka arenevates piirkondades.

Ei ole kahtlustki, et kliimamuutus ohustab Vahemere piirkonna ja planeedi teiste oluliste piirkondade metsi. Vahemere piirkonna metsade häving hävitab looduslike ökosüsteemide võime olla looduslikeks süsinikdioksiidi talletamise kohtadeks. Metsatulekahjude ennetamiseks ja nendega tegelemiseks on vaja nii Euroopa poliitika kui ka Euroopa Liidu rahalist toetust riikidele nagu Kreeka, kus oli sellel aastal üks halvimaid tagasilööke selles vallas.

Ei ole kahtlust, et teatud riikides oli suuri puudusi koordinaatsioonis metsakaitse ja kodanikukaitse mehhanismide vahel. Ennetavate meetmete kasutuselevõtul ei tohi selline olukord enam kunagi korduda. Näib ka, et metsi, mis asuvad kolme tunni kaugusel suurtest linnadest või turismipiirkondadest, ohustab sageli tuli. Paljud inimesed tunnevad, et nad saavad metsade hävitamisest isiklikku kasu. Nad ehitavad põlenud maale maju ja teisi ehitisi kiiremini, kui liikmesriigid ja looduslik ökosüsteem suudab põlenud maa taasmetsastada.

Sellist hoiakut edendavad sageli riigisisised seadused, mis edastavad vale sõnumit. Absoluutselt vajalikud on Euroopa poliitika metsakaitse, põlenud maa taastamise ja taasmetsastamise kohta ning Euroopa koordineeritud tegevus metsatulekahjude ennetamisel ja nendega võitlemisel, metsade taastamisel ja uute metsade rajamisel. See kõik peab toimuma kliimamuutusega võitlemise Euroopa toetuse raamistikus.

Peame need tegevused otsekohe käiku laskma, seda eriti enne Kopenhaageni konverentsi läbirääkimiste algust, mis on meie planeedi tuleviku jaoks otsustav. Palume arenevatel riikidel kaitsta vihmametsi. Tegeleme probleemiga, kuidas metsade hävitamine tähendab 20% kasvuhoonegaaside heitkogustest. Seetõttu peame olema meie need, kes seavad eeskju kindlustades, et Euroopa ohustatud metsade jaoks, meie metsade, Vahemere metsade jaoks on olemas täielik kaitse.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Metsatulekahjude ulatus ületab tegelikult väiksemate liikmesriikide võime nendega tegeleda, seda eriti nendes regioonides, mida on mõjutanud põud. Seetõttu toetab parlament Euroopa Solidaarsusfondi. Palume nõukogult, et need vahendid lastaks lõpuks ilma takistusteta käiku. Regioonid vajavad raha ülesehitamiseks ja tulekahjude ennetamiseks kohe. Solidaarsusfond koos olemasolevate keskkonna- ja põllumajandusprogrammidega võiks aidata pikaajalises plaanis.

Siiski on tuletõrjumine peamiselt riigisisene pädevus. Tulekahjude süütajatele tuleb määrata karmimad karistused; kus on tõestatud süütamine, tuleb kinnisvaraarendus umbes 30 aastaks peatada; tuletõrjebriigaadide väljaõpe – selles suhtes saab ja tuleb teha enamat. Eelkõige peab ka Euroopa parema koostöö nimel pingutama. Euroopa tuletõrjebriigaadide teadmised ja oskused tuleb viia regioonidesse, kus on kõrgem katastroofide oht. Vajame paremaid eeskirju piiriüleseks tegevuseks. Selles osas ootame komisjoni ettepanekuid, kuid need ei tohiks häirida liikmesriikide pädevusi. Liikmesriikide pädevuste mittehäirimine on minu arvates midagi erakordselt olulist. Kindlasti on võimalik kujutleda Euroopa tuletõrjebriigaade ning -õhukeid, kuid ainult siis, kui kõik riiklikud võimed on optimeeritud ning rahaline abi on lõpuks mõjutatud piirkondadeni jõudnud.

Usun, et on liiga vara arutada katastroofide ennetamist Euroopa pädevusena. Astugem vajalikud sammud õiges järjekorras. Viigem lõpuni kõige olulisemad sammud, milleks on meetmed Euroopa abist kuni iseenda abistamiseni Solidaarsusfondi rahade, väljaõppe ja Euroopa parandatud koordineerimisega.

ISTUNGI JUHATAJA: Libor ROUČEK

Asepresident

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Austatud juhataja, ka mina tahaksin kõigepealt ohvritele ja nende perekondadele väljendada meie kaastunnet ja hoolimist, sest on tõsi, et peame sellise olukorra üle kurtma igal suvel.

Sellepärast ongi üha olulisem, et Euroopa varustaks end viimaks tõhusa instrumendiga. Volinik, me arvame, arvatavasti sellepärast, et kuulun transpordisektoris ja olen liiklusohutuse ekspert, et arvatavasti peaksime kaaluma midagi liiklusohutuse tegevuskava taolist. Euroopa tegevuskava koos eesmärkidega, koos strateegiatega, millega parandatakse kiiret sekkumist vajalikus ajalisel raamistikus, nagu seda on tehtud liiklusohutuses, võiks meid arvatavasti aidata ning samas parandada elukutseliste töötajate töötingimusi ja koolitust. Ma arvan ka, et põhiline on teadlikkuse tõstmine ja ennetuskultuuri soodustamine. Liiklusohutuses oleme seda järk-järgult saavutamas. Miks ei võiks me sedasama teha, pakkudes ohutust tulekahjude puhul?

Muidugi me tervitame fakti, et solidaarsuse tõusuga on paranenud koordineerimine. Ma arvan, et vajalike plaanide saatmisega on Hispaania valitsus osa võtnud lõunamaade teadlikkuse tõstmise protsessist, kuid see võiks samamoodi toimida ka põhja ja lõuna vahel.

Me tervitame ka fakti, et tulekahjude vastu võitlemise lennukite taktikalise reserveerimise pilootprojekt võiks tulevikus tõepoolest sekkumisevahendiks saada, mida ma pean väga oluliseks.

Siiski leidub veel õigusakte, mis on nõukogus toppama jäänud, nagu näiteks õigusaktid solidaarsusfondi kohta ning samuti maa kaitsmise kohta, mis meie arvates oleksid äärmiselt kasulikud.

Gaston Franco (PPE). – (FR) Austatud juhataja, volinik, daamid ja härrad, sellel suvel neelasid leegid taas kord Vahemeremaade metsa: Marseille'is ja Lõuna-Korsikal, aga ka Itaalias, Hispaanias ja veelgi suuremal määral Kreekas. Üle 400 000 hektari metsa ja põldu lendas suitsuna minema, põhjustades märkimisväärt materiaalselt kahju, parandamatut kahju looduslikule mitmekesisusele ja inimeste traagilisi kaotusi.

Olles jahmunud selle üle, et aasta aasta järel korratakse ikka sedasama hinnangut, ning pidades meeles globaalse soojenemise mitmekordistavat mõju tulekahjudele, kutsun ma Euroopat üles teadvustama, et on vaja paremini koordineeritud jõupingutust, ning kahjutulede vastu võitlemise ressursse ühendama.

Tahaksin näha, kuidas Vahemere Liidu juhtimisel hakkab kuju võtma Euroopa-Vahemeremaade tohutu koostööprojekt võitluseks metsatulekahjudega. Ma tervitan olemasolevaid algatusi ning eelkõige Euroopa metsatulekahjude infosüsteemi pilootprojekti.

Sellest hoolimata kutsun ma üles reformima Euroopa Liidu solidaarsusfondi nõnda, et sellest saaks tõhus vahend kriisidele vastamiseks. Samuti kutsun ma üles tugevdama Euroopa kaitsejõudu ning koostööalust EuropeAid, mille härra Barnier 2006. aastal kavandas sekkumiseks 27 liikmesriigi territooriumil, aga ka välismaal.

Ma usun, et üheks võtmelahendiks metsatulekahjude probleemiga tegelemisel on teabe ja parimate tavade vahetamine seoses katastroofide ennetamisega, ning ma tahaksin esile tõsta pionierirolli, mida mängisid metsatulekahjude vastu võitlejad mu oma osakonnas. Muidugi saan ma tuua Euroopale selle näite, millest võib edaspidi kasu olla.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Austatud juhataja, möödunud aasta on olnud metsatulekahjude osas üks kurvemaid. Oleme kaotanud sadu tuhandeid hektareid metsa, eriti Vahemere piirkonnas. Oletused metsatulekahjude põhjuste kohta viivad tuliste vaidlusteni, põlengute tagajärgedest on kahjuks kõik teadlikud. Arvatakse, et metsatulekahjude arvu tõusu on põhjustanud kliimamuutus ning et ka Euroopas peame nüüd valmistuma pikemaks metsatulekahjude perioodiks kui vaid juunist septembrini, mis on tänini tavaline olnud. Suved algavad varem ning on soojemad ja kuivemad, eriti lõunas, ning seetõttu kasvab tulekahjude oht. On tõsi, et erandkorras kannatasid Hispaania loodeosa ja Portugal tänavu tugevate metsatulekahjude all juba märtsis. Tingimused on metsatulekahjudeks seega väga soodsad, kuid probleem ise peitub mitte looduslike tingimuste jätkuvas muutumises, vaid mujal.

Keskkonnauurijad on avastanud, et metsatulekahjud ELis, Austraalias ja Californias on seletatavad peamiselt sotsiaalmajanduslike teguritega. Otsest seost kliimamuutusega ei suudeta praegu veel leida. Peamised tegurid metsatulekahjude puhkemisel on ehitamine ja asustuse laienemissurve, maaharimine, teatavad istutatud taime- ja puuliigid, teadmiste puudumine ning ametiasutuste hoolimatus. Näiteks ebapiisav hulk tuletõrjemeeskondi ning suutmatus lahendada ja ennetada võimalikke kuritegusid, mis võivad põhjustada tulekahjusid, on taustaks ka tänavuse suve tragöödiatele.

On tõsi, et koos kliimamuutusega hakkavad muutuma ka looduslikud tingimused. Siiski ei seleta see keskkonnakatastroofide tekkimist, eriti kui sama nähtus kordub mõne aasta järel uuesti, ning sellepärast peaksimegi olema paremini ettevalmistatud. Euroopa Liidu juhtimisel on liikmesriikidel nüüd aeg peeglisse vaadata, sest metsatulekahjude jätkumine tulevikus oleneb meist endist. On kaks eri asja, kas kohaneda muutuva keskkonnaga või jätkata jäigalt halbade tavadega ja olla ettevalmistamata.

(Aplaus)

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja, tahan ühineda nende kõnelejatega, kes tõdesid, et kahju ennetamine on alati odavam kui selle tagajärgede likvideerimine. Suurem osa sellest rahastamisest tuleks suunata Lõuna-Euroopa tulekahjude ja üleujutuste ennetamiseks. Lisaks satelliidijärelevalvele on tarvis niisugust metsatulekahjude häire- ja tõrjesüsteemi, mis näiteks Soomes on edukalt toiminud juba kümneid aastaid. Peale selle tuleb riiklikul tasemel hoolitseda eelkõige selle eest, et tuletõrjemeeskondadel oleks muu hulgas ka piisavalt varustust, nii et saaks tulekahjud võimalikult kiiresti kontrolli alla võtta.

Üleujutuste hulga lisandumine sõltub suuresti kliimamuutusest ning seega on parim tee nende ärahoidmiseks asjakohasele kokkuleppele jõudmine Kopenhaageni konverentsil. Ent üleujutuste ennetamiseks võib võtta ka riiklikke meetmeid. Tuleb rakendada õiget metsanduspoliitikat, kaitsta mäestike metsa, istutada õigeid puuliike, et nende juurestik suudaks siduda vett ja peatada selle liiga kiiret ärajooksu. Veekogude ümber tuleb rajada ka valle ja reservuaare ning kaevata kanaleid tõhusamaks äravooluks üleujutuste ajal. Tuleb tunnistada, et need asjad on suurel määral iga liikmesriigi enda vastutusel. EL ei suuda võtta vastutust asjade eest, mis olenevad riikide enda otsustest või sel alal ilmnenu hooletusest. Euroopa Liidu solidaarsusfond on eelkõige

hädabi vahend ja ma loodan, et eri liikmesriigid on valmis investeerima pikaajalisse metsanduspoliitikasse, tulekahjude ennetamisse ja üleujutuste eest kaitsmisesse.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Austatud juhataja, volinik, tulekahju on alati tragöödia; tragöödia inimeste jaoks ning tragöödia keskkonna, majanduse ja ühiskonna jaoks.

Mul oli ebaõnn elada väga lähedal sellele tragöödiale – tulekahjule, mis puhkes tänavu suvel La Palma saarel Kanaarides. Seepärast tervitan ma seda resolutsiooni ning olen veendunud, et suudame selle ühehäälselt vastu võtta. See on lõpule viidud resolutsioon, millesse on palju panustatud ja mis eelkõige teeb midagi tähtsat. Kõigepealt mälestatakse sellega ohvraid, kõiki ohvraid, ning makstakse tribuuti kõigile neile, kelle vabatahtliku tööga tulekahjusid kustutati.

Siiski sisaldab see teataval määral ka olulist tagasisidet põua ja kõrbestumise osa kohta tulekahjude levikul ning selle tagajärjena sadade tuhandete hektarite kadumist igal aastal.

Samuti leidub selles olulist tagasisidet põhjuste kohta, mis tulekahjusid raskendavad, nagu maakohtade järk-järguline mahajätmine, metsade puudulik hooldamine ja ebapiisavad karistused süütajatele. Peame selles osas veel tegutsema – ja tegutsema kindlalt.

Komisjon peab koostama riskienetusstrateegia ja tõhusa strateegia võitluseks loodusõnnetustega ning ühtse tegutsemise protokoll. Siiski on toetus alati oluline taastustööde ja tootmispotentsiaali taastamise puhul ning sotsiaalkulutuste ja töökohtade kaotuse kompenseerimiseks.

Nagu volinik juba ütles, on koordineerimine eluliselt tähtis. Koordineerida tuleb siiski ka ühenduse eri instrumente: struktuurifondid, sotsiaalfond – mis selgelt vajab reformimist – ja nende paindlikkus, samuti sellised instrumendid nagu Aid Plus ja muidugi kiire reageerimise mehhanism, mida oleme juba arutanud.

Peame jätkama nende probleemide lahendamist ning ma usun siiralt, et käesolev resolutsioon on selleks õige tee.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Austatud juhataja, volinik, daamid ja härrad, meil on aeg üles näidata solidaarsust, ent see on ka meie võimalus – ma ütleksin isegi, et kohustus – töötada paranduste, muudatuste ja kohanduste tegemiseks. Otsekohe on tarvis teha kohandusi seoses Euroopa Liidu solidaarsusfondiga, et seda saaks kasutada – ja viivitamatult kasutada – nende loodusõnnetustega tegelemisel, kuna parandused ja muudatused puudutavad metsanduspoliitikat.

Me vajame metsade jaoks Euroopa poliitikat, mis parandaks nende profiili ja ennetaks tulekahjusid. Paljudes liikmesriikides, näiteks minu kodumaal Portugalis, ei ole veel koostatud isegi registrit kogu maa kohta ja nii me ei tea, kes on maaomanikud. See põhjustab probleeme maa arendamise, taasmetsastamise ja tulekahjude ennetamise poliitikas.

Seoses selle ennetuspoliitikaga on mul üks küsimus, mis on ühtlasi ka soovitus: miks mitte lülitada tulekahjude ennetusmeetmed ELi majanduse taastamiskavasse, mis on kava Euroopa majanduse elluäratamiseks? Kui edendasime meetmeid oma metsade puhastamiseks – ja selliste meetmete saadusi võib kasutada näiteks energia tootmiseks biomassil töötavates elektrijaamades, mis on selleks nõuetekohaselt kavandatud – kui tegutseme sel viisil, võiksime keskkonda kaitstes seda kindlasti aidata ning looksime samas töökohti, mis praegusel hetkel on Euroopa teiseks eesmärgiks.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Austatud juhataja, on väga hea, et me täna, parlamendi istungjärgu esimesel päeval, arutame katastroofe Lõuna-Euroopas ning ma tänan ka neid kaasparlamendiliikmeid, kes on töötanud just nende tekstide koostamisel. Meil on siin üks hea resolutsioon. Kõigepealt on see muidugi küsimus isikute vahelisest suhtlemisest või lähedusest rahvale – nagu me oma valimiste kontekstis alati rääkinud oleme – ja solidaarsusest. Praegu möllavad Lõuna-Euroopas tulekahjud, aga kes teab, talvel võivad Euroopa ülejäänud osad täiesti üleujutatud olla. Me oleme regionaalarengu komisjonis solidaarsusfondi parandusi korduvalt arutanud. Meil pole mingit kavatsust nõuda uusi instrumente, pigem tahame parandada neid, mis meil juba on, neid tõhusamaks muutes. Noh, volinik Dimas, mis selles kõiges siis imelikku on? Oleme selle resolutsiooni siin parlamendis ülekaaluka toetusega sätestanud ning välja toonud, kuhu täpselt tuleks parandused teha, kuid nõukogu on selle blokeerinud. Nüüd juba kaks aastat pole nõukogu sellega midagi ette võtnud. Minu küsimus teile: kas on jäänud veel mingit lootust, et asi liikuma hakkab? Teatasite õigusega edusammudest pilootprojekti ja kasutatavate õhusõidukite osas, kuid asjaomasest toimikust, mida parlament on nii rõhutatult nõudnud, ei kuulnud me midagi. On see ikka veel päevakorral? Mis tegelikult toimub?

Seoses kodanikukaitsejõududega ütleksin, et on suurepärane, et Euroopa kasutab oma instrumente, kuid lai aluspõhi asub liikmesriikides endis. See lai aluspõhi peaks koosnema ekspertarvamuste vahetamisest, mida kasutatakse eelkõige kohapeal laiemas piirkonnas.

Lõpuks taastamisest: kahjustuste likvideerimine, uute puude istutamine ja kõik sellega seonduv. See pole tsentraliseeritud järelevalve küsimus, vaid tuleb detsentraliseerida ning jätta liikmesriikide otsustada. Meil on ikkagi olemas need fondid – struktuurifondid, põllumajandusfondid – nii et miks me siis juba peale ei hakka? See võib olla majanduskava, nagu just kuulsime, kuid samamoodi ka taastamiskava, millega tegeldakse igakülgsel viisil ja milles eriti tähtis osa on detsentraliseeritud instrumentidel. Just seda käesolev resolutsioon nõuabki ning sellepärast hakkame seda homme kõigest südamest toetama.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Austatud juhataja, volinik, daamid ja härrad, nii täpne kui Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) fraktsiooni esitatud resolutsioon pealkirjaga „Loodusõnnetused” ongi, tahaksin sellest hoolimata juhtida tähelepanu mõnede punktidele, mis on mu muudatusettepanekute teemaks ning millega on tegeldud täna õhtul, kuid ei ole tegeldud selles resolutsioonis.

Tänavu suvel esines peale tulekahjude veel muidki loodusõnnetusi, millest kõige viimased ilmnesis alles eelmisel nädalavahetusel Itaalia lõunaosas. Ma ise olen pärit Itaalia piirkonnast Venetost, mida juunis ja juulis räsivad maalihked ja keeristormid, ning võiksin siin näitena tuua Vallà di Riese ja Borca di Cadore.

Selles resolutsioonis peaksime nimetama ka muid loodusõnnetusi, mitte ainult tulekahjusid, sest suvised üleujutused pole kahjuks mingi uus nähtus; see on üks stsenaariumidest, millele peame tulevikus kahjuks vastu astuma kui globaalse soojenemise põhjustatud kliimamuutuse tagajärjele. Seetõttu peame proovima nõuda ennetusmeetmeid ja infrastruktuuri konstruktsioone, mis suudaksid ära hoida neid sündmusi või vähemalt piirata kahjustusi või midagi halvemat juhul, kui see infrastruktuur neid teravdab. Ma pean silmas reservuaare mäestikupiirkondades, roheline vööndi alades, maa- ja metsapiirkondades ning veekogude läheduses.

Teiseks, kuna enamikul juhtudel põhjustab loodusõnnetusi inimtegevus, on tähtis kindlaks teha, kes nende eest vastutab, välja selgitada süüdlased ja suurendada karistusi. Lõpetuseks tahaksin öelda, et sõltumatu sekkumisasutuse ja sellega kaasneva solidaarsusfondi kehtestamine oli hea mõte. Siiski on oluline proovida laiendada sekkumist ka muudele loodusõnnetustele, suurendada nende õnnetuste puhul eraldatavaid vahendeid eri fondide ühitamise kaudu, lihtsustada menetlusi ning tagada parem koordineerimine ja paindlikkus, nagu härra Mauro juba ütles.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja, kuulasin seda arutelu oma kabinetis. Nähtavasti ei ole me Iirimaaal kogenud selliseid tõsiseid tulekahjusid nagu meie Euroopa lõunanaabrid ning oleme selle eest tänulikud. Mind rabasid kaks mõtet. Üks neist on see, et kipume siin täiskogul rääkima sellistel teemadel, mis mõjutavad otseselt meie oma riiki ning, võttes arvesse, et meil Iirimaaal käivad Lissaboni lepingu üle arutelud, kus me kõneleme solidaarsusest Euroopa Liidus, arvan, et peaksime sellest kombest loobuma. Arvan, et rohkem inimesi meie hulgast peaks rääkima murettekitavatest probleemidest teistes liikmesriikides, millest me teame, nii et selle täiskogu liikmete seas oleks suurem solidaarsus nende kodanike murede suhtes. Näiteks mulle meeldiks küll, kui teised inimesed tunneksid muret probleemide pärast, mis võivad Iirimaa kodanike ette kerkida. Ma mõtlen, et see aitaks meil propageerida mõtet, et Euroopa hoolitseb kõigi eest ja et me ei tegele ainult iseendaga. See on olnud üks Euroopa Liidu läbikukkumistest ning just see on miski, millega me maadleme aruteludes Lissaboni lepingu üle.

Lubage mul toetada seda, mida te siin teete, ning avaldada oma solidaarsust probleemidele Lõuna-Euroopas. Tegelte nendega, kes sihilikult hävitavad. Püüdke ennetada. Juhtkond peab palju rohkem ära tegema ning viimaks – solidaarsusfondid tuleks avada neile, kes neid vajavad.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Austatud juhataja, volinik Dimas, olen parlamendisaidik esimest korda – mind valiti 7. juunil – ent praegusest arutelust on selge, et selle teema juurde pööratakse tagasi iga aasta septembris pärast laastavaid tulekahjusid, mis kahjustavad eriti Lõuna-Euroopat: Itaaliat, Prantsusmaad, Kreekat ja Hispaaniat.

Siin mainiti juba laastavat tulekahju La Palma saarel, Kanaaride kõige kaugemas piirkonnas, Hispaania autonoomses kogukonnas, kus olen sündinud ja elan praegugi. On siiski tähtis olla teadlik sellest, et kuigi olukord on eriti pingeline Euroopa lõunapiiril, on meil siinjuures võimalus suurendada kiindumust ja ühtekuuluvust, mida kodanikud tunnevad selles suhtes, mida tähendab Euroopa: lisandväärtust saadud vastustes.

See tähendab Euroopa lisandväärtust ennetamises ja Euroopa lisandväärtust institutsioonide koordineerimises: komisjon, nõukogu ja Euroopa Parlament teevad otsuseid koostöös liikmesriikidega. Siiski on tarvis Euroopa lisandväärtust ka vastustes.

Sellepärast ongi tähtis, et läheksime aruteludelt tegudele, muutes solidaarsusfondi hädaolukordadele reageerimisel paindlikumaks, ning teeksime teoks need Euroopa kodanikukaitse jõud, mis on ikka veel pooleli ning mis võiksid tõepoolest olla mõjuvaks teguriks tulevikus, kui seisame vastamisi hädaolukordadega, mis kliimamuutuse ja globaalse soojenemise tagajärjel igal suvel uuesti korduvad.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja, nende metsatulekahjude nuhtluse palge ees, mis igal aastal laastavad meie lõunariike, sealhulgas Kreekat, Itaaliat, Hispaaniat ja Portugali, on meil igasugustest solidaarsuse demonstratsioonidest rohkem tarvis võtta kiiresti vajalikud meetmed, millega see olukorda tagasi pöörata, kuna see hävitab meie allesjäänud metsi, omandit, kariloomi, bioloogilist mitmekesisust ja veelgi hullem – arvukalt inimesi.

Seepärast on aeg tegelda selle nuhtluse põhjustega, võttes arvesse maapiirkondade süvenevat mahajätmist, mis on tõsine probleem. On aeg muuta ühist põllumajanduspoliitikat, investeerides ennetamisse, mis tähendab ühtlasi investeerimist mitmeotstarbelisse põllumajandusse, sealhulgas Vahemeremaade metsandusse, toetades põllumajanduslikke pereettevõtteid ning luues tingimused väikeste ja keskmiste talupidajate ja noorte inimeste jäämiseks maapiirkondadesse ning andes sel viisil oma panuse meetmetesse selle iga-aastase nuhtluse ennetamiseks.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja, daamid ja härrad, ma olen rahul vastusega, mille volinik Dimas suutis sellele küsimusele anda ning eriti tema sõnadega, kui tähtis on abi andmine väljapoole meie kontinendi piire.

Kas lisaks Vahemere keskkonnakaitsele võiks osana Euroopa Liidu panusest Vahemeremaade projekti teha ametliku ettepaneku, et seda tulekahju puhul antavat hädaabitoetust ja sellealase metsanduseksperitiisi väljatöötamist jagataks ja arendataks ka Vahemere Liidu riikidega?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Sel suvel kannatasid Portugal, Hispaania, Prantsusmaa, Itaalia ja Kreeka suurte metsatulekahjude all. Kreekas laastasid tulekahjud umbes 21 200 hektari suuruse maa-ala, hävitades üle 2 miljoni puu ja vähemalt 150 maja.

Euroopa tasemel tehtud ühiste pingutustega saatsid Prantsusmaa, Hispaania ja Küpros Canadairi lennukid Ateena piirkonda tuld kustutama. ELi metsatulekahjudega võitlemise strateegiline reserv tõestas seega jälle oma kasulikkust. ELi solidaarsusfond võib samuti taolistes olukordades abi pakkuda, kandes osa kulutustest hädaabi meetmetele, mis on võetud infrastruktuuri taastamiseks, ajutise peavarju pakkumiseks ja looduspärandi kaitsmiseks.

Tahan juhtida teie tähelepanu faktile, et peame vähendama selle fondiga seotud bürokraatiat. Lubage mul tuua iseloomulik näide mu oma riigist. Rumeeniat tabas loodusõnnetus eelmise aasta juunis. Praegu, 2009. aasta septembris ei ole Rumeenia valitsus ikka veel rahalist toetust saanud. Ma arvan, et vajame edaspidi ka jätkusuutlikku metsanduspoliitikat ning strateegiat sedasorti loodusõnnetuste ärahoidmiseks.

Stavros Dimas, komisjoni liige. – (EL) Austatud juhataja, tahaksin tänada austatud parlamendiliikmeid nende äärmiselt konstruktiivse panuse eest tänaõhtusesse arutellusse ning suurepärase ideede eest, mida nad esitasid.

Hädaolukorrad nõuavad sageli inimestel ning majanduslikus ja keskkondlikus mõttes kõrget hinda. Nagu paljud kõnelejad rõhutasid, peame kliimamuutuse tõttu tegelema tulevikus arvatavasti rohkearvulisemate ja rängemate loodusõnnetustega – mitte ainult metsatulekahjudega, mis ei piirne enam Lõuna-Euroopaga, vaid hakkavad puhkema ka Kesk- ja isegi Põhja-Euroopas – ning teist tüüpi loodusõnnetustega, nagu näiteks üleujutused. Sellepärast on meil tarvis pidevalt tugevdada ja parandada katastroofide ohjamise Euroopa ressursse, mis on oma lisandväärtust nüüd selgelt tõestanud.

Seda on kinnitanud ka tulekahjud tänavu suvel, mis tuletasid meile meelde, et ühendus peab parandama mitte ainult oma võimet loodusõnnetustega tegelda, vaid ka suutlikkust neid ennetada, nagu arvukad kõnelejad on täna õhtul juba rõhutanud. Meenutaksin siinjuures täiskogule, et veebruaris esitas komisjon loodusõnnetuste ja inimese põhjustatud katastroofide ennetamise kohta teatise, milles sõnastas teatavad ettepanekud.

Me ootame selle teatise kohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu kommentaare. Usun, et uus parlamendikoosseis ei hakka viivitama vastusega, mille loodame saada veebruaris. Arvame, et nad annavad meile poliitilise

motivatsiooni, ning sedasama teeb ka eelseisva istungjärgu resolutsioon, et vajalikku tööd selles suunas jätkata.

Kuna arvukad kõnelejad, alustades proua Podimataga, selle teema tõstatasid, tahaksin rõhutada ka kliimamuutuse küsimust ning vajadust vastu võtta ja läbi vaadata ühenduse metsandusstrateegia, mille eesmärk on tegelda kliimaga seotud valdkondadega. Ka see annab võimaluse uurida metsatulekahjudega seotud küsimusi. Lisaksin siinkohal, et komisjoni teatis on väga oluline, nagu on ka teatis, mille esitasime eelmisel nädalal kliimamuutuse lepingu finantseerimise kohta; ootame, et see leping Kopenhaagenis sõlmitakse ning tehakse kättesaadavaks suured summad, millest finantseerida kliimamuutusega kohanemist arengumaades. Rahalised vahendid suunatakse vajalikeks töödeks, nii et riigid, mis kannatavad kliimamuutuse mõjude all, ilma et oleksid ise panustanud kasvuhooneefekti tekkimisse, oleksid suutelised nende mõjudega tegelema.

Tegelikult olen teinud ettepaneku, et me ei peaks selle meetmega alustamiseks lihtsalt 2013. aastat ootama, vaid võiksime kohe 2010. aastal peale hakata. Loodan, et Euroopa Ülemkogu kas 17. septembril või oktoobris nõustub, et tuleb eraldada raha töö viivitamatuks alustamiseks, nii et need riigid võiksid näha, et Euroopa Liit ja arenenud riigid tõepoolest seda mõtlevad, mida nad ette panevad ja ütleavad.

Siin tehti veel hulk muid väga olulisi tähelepanekuid – ja kui ma tohin öelda, siis olid need kõik õiged – ühenduse finantseerimise rolli kohta. Ühenduse maaelu arendamise mehhanism ja Euroopa Regionaalarengu Fond pakuvad võimalusi riikide ennetusmeetmete toetamiseks. Komisjon hakkab ühenduse solidaarsusfondi pakutud võimalusi kasutama taastamistöödel tehtavate jõupingutuste toetamiseks liikmesriikides.

Olles kuulnud, et komisjoni sekkumine peaks olema viivitamatu, tahaksin selgitada järgmist: meil on siin kaks küsimust ning jääb ebaselgeks, kummale neist viidati. Üks neist on ühenduse kodanikukaitse mehhanismi mobiliseerimine ja teine solidaarsusfondi aktiveerimine. Mis puutub ühenduse kodanikukaitse mehhanismi, siis võin teile öelda, et selle mobiliseerimine toimub viivitamatult, reaalselt. Tooksin hiljutise näite tulekahjude puhkemisest Kreekas: tunni aja jooksul pärast Kreeka valitsuse ametliku palve saamist lendasid Itaalia õhusõidukid välja, et olla kohapeal valmis järgmisel päeval kasutamiseks. Seega toimus mobilisatsioon viivitamatult.

Nagu ma oma esimeses kõnes ütlesin, olime esimesed, kes saatsid spetsialistid loodusõnnetuse toimumispaika tsunami ja keeristormi Katrina puhul. Saime ühenduse kodanikukaitse mehhanismi kaudu võetud meetmete eest suure tunnustuse osaliseks ning see kinnitab nii viimastel aastatel saavutatut kui ka olemasolevat potentsiaali, tingimusel, et on olemas volitused ja ressursid – eriti rahalised ressursid – et laiendada tööd, mida tehakse Euroopa Liidu, kodanike, keskkonnakaitse ja Euroopa kodanike vara heaks.

Mis puutub solidaarsusfondi, siis olen kuulnud – ja see on õige – et oleks tarvis rohkem paindlikkust. Tegelikult peaks see suutma reageerida võimalikult kiiresti, sest solidaarsusfondi mõte ongi täpselt selles, et korvata loodusõnnetuste põhjustatud kulutused või osa nendest.

Seepärast on loogiline, et komisjon peaks tegutsema viivitamatult ning et liikmesriigid saaksid oma piirkondlike või keskasutuste kaudu võtta viivitamata meetmed raha väljamaksmiseks. Peale selle on Euroopa solidaarsusfondis veel klausel, et tööd peavad olema tehtud ühe aasta jooksul pärast raha väljamaksmist. See on loogiline, kuid nõuab suuremat paindlikkust.

Lõpetuseks – ja mul on kahju, et pole rohkem aega väga konkreetsetele küsimustele vastamiseks – tahaksin lihtsalt öelda, enne kui ära unustan, kuna paljud kõnelejad viitasid majanduse taastamiskavadele, et see on muidugi väga hea mõte, kuna saab olema väga palju kasu, kui nendesse võetakse projektid loodusõnnetuste ennetamiseks, mida võime enam-vähem oodata ka järgmisel aastal – nagu enne öeldi, arutame neid teemasid ju igal aastal – sellepärast, et need tõstavad majanduslikku aktiivsust ja loovad uusi töökohti ning ka sellepärast, et need hoiavad ära kahjustused, mille taastamiseks tehtavad tööd läheksid maksma miljoneid eurosid. Sellepärast on nende investeeringute tulemused mitmekordsed ning need hoiavad muidugi ära ka inimeste hukkumise loodusõnnetustes.

Lõpetuseks tahaksin rõhutada, et kuigi pole võimalik täielikult kõrvaldada metsatulekahjude või muude loodusõnnetuste, nagu näiteks üleujutuste, maavärinate ja isegi sõjalise sissetungi ohtu – sest ühenduse kodanikukaitse mehhanism on sekkunud üleujutuste, maavärinate ja metsatulekahjude puhul ning evakueerinud elanikkonda näiteks pärast konflikti Liibanonis ja me oleme seal abiks olnud väga edukalt – saab seda kahtlemata vähendada meie koostöö kaudu ning parema kollektiivse vastusega sellistele katastroofidele. Komisjon kohustub suurendama ühenduse panust loodusõnnetuste ennetamisse, nendeks valmisolekusse ja tagajärgede likvideerimisse, et kaitsta kodanikke ja keskkonda.

Täna parlamenti veel kord tema aktiivse toetuse eest katastroofide ohjamise parandamisele kõigi Euroopa kodanike hüvanguks.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 16. septembril.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Iosif Matula (PPE), kirjalikult. – (RO) Olen üpris mures, kui suure ulatuse on viimastel aastatel omandanud need loodusõnnetused, mis on põhjustatud mitte ainult loodustingimustest, vaid ka inimtegevusest, ning kahjustavad nii majanduslikku kui ka sotsiaalset infrastruktuuri. Meie vastus sellele nähtusele Euroopa Liidu solidaarsusfondi kaudu pakub olulist toetust loodusõnnetuste tõttu kahjustatud piirkondade taastamisel ning vähendab nende võimalikke piiriüleseid mõjusid. Tahan siiski rõhutada, et on tarvis lihtsustada ja parandada kriteeriumide läbipaistvust selle fondi kasutamisel, nii et kannatada saanud piirkonnad võiksid ühenduse abi võimalikult kiiresti kasutada. Peame samuti võimaldama rohkemal piirkondadel abi saada, kehtestades fondi kasutamiseks madalama künnise. Peale selle toetan ma Euroopa strateegia loomist, et võidelda loodusõnnetustega ning tugevdada Euroopa ühendjõude, mis oleksid valmis loodusõnnetuse puhul tegutsema igas ELi nurgas.

Richard Seeber (PPE), kirjalikult. – (DE) Viimasel suvel möllasid mitmes Euroopa piirkonnas jälle laastavad metsatulekahjud, mis põhjustasid mitte ainult märkimisväärset majanduslikku kahju, vaid nõudsid ka 11 inimelu. Selliste loodusõnnetuste palge ees peab Euroopa üles näitama solidaarsust. Sedalaadi sundolukorrad annavad ühendusele võimaluse demonstreerida oma väärtusi ning võimaldavad Euroopa elanikel kogeda Euroopa Liidu poolt pakutavat otsest lisandväärtust. Praktilisel rakendamisel tuleb abi andmise eeskirju siiski täielikult järgida. Liikmesriigid on need, kes vastutavad loodusõnnetuste vastaste ettevaatusabinõude ettevalmistamise eest ja koostavad hädaolukorra juhtimiskavad ning Euroopa Liit ei tohi nendesse liikmesriikide olulistesse võimupiiridesse sekkuda. Ühenduse solidaarsusfond on usaldusväärne ja väga kasulik finantsjuhtimisvahend. Pikemas perspektiivis tuleb Euroopas sellise iseloomuga tulekahjude ennetusstrateegiat parandada ning me peame lõpetama lootmise lühiajalisele kriisijuhtimisele.

Dominique Vlasto (PPE), kirjalikult. – (FR) Seistes silmitsi traagiliste tulekahjudega, mis taas kord on laastanud Lõuna-Euroopat, peame reageerima nii, et neile talumatutele sündmustele edukalt lõpp teha. Eelkõige tuleb paremini korraldada sekkumisvahendid: härra Barnier' idee on moodustada Euroopa kodanikukaitsejõud, mis suudavad riikide jõudude toetuseks sekkuda. Tulest võitusaamiseks on tarvis laiaulatuslikku kiiret sekkumist: Euroopa solidaarsus peab olema tõhusam. Siiski jääb eluliselt tähtsaks ka ennetamine: tuleb hooldada ja puhastada metsi. Lõuna-Prantsusmaal on 75% metsadest eravalduses. Seepärast on oluline saada omanike toetus ning innustada neid metsapiirkondi hooldama. Eelkõige tähendab see, et tuleb uuendada Vahemeremaade metsad, millest saadav majanduskasu on liiga väike: struktuurifondi poolt toetatavad algatused peavad soodustama regulaarset proovide võtmist biomassist ja selle kasutamist energia tootmiseks ning jätkusuutliku metsanduse ja vastutustundliku ökoturismi arendamist. Seepärast kutsun ma Euroopa Komisjoni üles tunnustama Vahemeremaade metsa iseloomulikke jooni ning esitama tegevuskava nende kaitsmiseks ja metsa looduslike ressursside paremaks kasutamiseks. See on kõige vähem, mida saab pikaajalises perspektiivis teha tuleohu vähendamiseks ning Lõuna-Euroopa harraste ökosüsteemide säilitamiseks ja taastamiseks.

22. Vabakaubandusleping Lõuna-Koreaga: mõju Euroopa tööstusele (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni avaldus vabakaubanduslepingu kohta Lõuna-Koreaga: mõju Euroopa tööstusele.

Catherine Ashton, komisjoni liige. – Austatud juhataja, suur potentsiaal uuteks ekspordivõimalusteks peitub Aasia turgudes, millel on kõrge kasvumäär, aga juurdepääsemiseks muidugi ka kõrged tõkked. Mitmepoolsete läbirääkimiste kõrval on nendest tõketest ülesaamise oluliseks mooduseks mõjutusvahendid, mis on meile kättesaadavad vabakaubanduse läbirääkimistel.

Sellepärast ongi liikmesriigid palunud komisjonil kaubanduslepingute uut põlvkonda alustada oluliste Aasia majandusriikidega. Need vabakaubanduslepingud peaksid püüdlema uute ekspordivõimaluste loomise poole paljudes sektorites.

Koreas oleme seda juba saavutanud pärast kaht aastat intensiivseid läbirääkimisi. See on kõige ambitsioonikam vabakaubandusleping üldse, mille üle Euroopa Liit on kunagi läbirääkimisi pidanud.

Kahes meie kolmest peamisest majandussektorist on saavutatud konsensus selles, et vabakaubanduslepingutest saadav kasu on ülekaalukalt meie poolel: kõigepealt võivad lepingust tohutult meie konkureerivate teenuste osutajad. Näiteks sellistes valdkondades nagu telekomid, transport, ehitus ja keskkonnateenused on Koreas edaspidi märksa hõlpsam äri ajada.

Teiseks kõrvaldab Korea põllumajandustoodete puhul peaaegu kõik oma eriti kõrged tariifid – keskmiselt 35%! See annab hoogu põllumajandustoodete ekspordile, mille alla muu hulgas kuuluvad sealih, vein, viski ja piimatooted. Kindlustame ka selliste Euroopa geograafiliste tähistite kaitse, nagu näiteks Parma sink, Rioja või Tokay.

Aga vabakaubandusleping toob suurt kasu ka Euroopa kaupade eksportijatele. Ühtekokku säästavad Euroopa kaupade eksportijad aastas umbes 1,2 miljardit eurot, millest 800 miljoni säästetakse kohe esimesel päeval. Näiteks masinate eksportijad võiksid aastas säästa 450 miljonit eurot iga-aastastelt tollimaksudelt, aga kemikaalide eksportijad võiksid tollimaksudelt säästa 150 miljonit eurot.

Tollimaksu kaotamine võimaldab meie eksportijatel tugevdada ka oma positsiooni Korea turul ning seega müüki laiendada. Korea tarbijad ostavad igal aastal ELi kaupu umbes 25 miljardi euro väärtuses. See teeb Koreast ühe tähtsaima ekspordituru Aasias.

Peale selle pöörati erilist tähelepanu eeskirjadele. Leping hõlmab reguleerimise läbipaistvust, kohustuste tõhusat täitmist, intellektuaalomandi õiguste paremat kaitsmist ning „WTO-plus“ eeskirju subsidiumide kohta, see kõik saab olema kasuks kõigile tootjatele, kes müüvad oma kaupa Koreas.

Peale selle on kehtestatud edasipüüdlik kord tööstuse tehnilistele tōketele kaubanduses, eriti autode, elektroonika ja farmaatsiatoodete puhul; see kord põhineb Euroopa reguleerival mudelil ning vastab Euroopa äriühingute pikaajalistele nõudmistele nendes sektorites. Korea peab muutma oma siseriiklikke sätteid, et neid kohustusi täita, samas kui Euroopas pole muudatusi teha tarvis.

Tahan eriti autotööstuse puhul kõigepealt märku anda, et tunne huvi ka Euroopa autode turulepääsu suurendamise vastu Koreas. Meie autoeksportöörid on Korea turul kaugelt kõige tugevamad importijad ja neil on tugevad kasvumäärad. Nad võivad seda edasi arendada, kuna saavad kasu kombinatsioonist: tariifide kaotamine – igalt 25 000 eurot väärt autolt säästetakse 2000 eurot – ja tehniliste tōkete kõrvaldamine.

Läbiarutatud leping sisaldab mittetariifsete tōkete osas kõige ambitsioonikamat korda, mille üle kolmandate riikidega on kunagi läbirääkimisi peetud. Lepingu esimesest kehtivuspäevast alates nõustub Korea, et rahvusvahelistele standarditele vastav auto loetakse vastavaks ka nende Korea regulatsioonidele, mille kohta meie autotööstus on teatanud, et need kujutavad endast märkimisväärseid tōkkeid.

Lepingus on ka sätet, millega Korea tunnistab Euroopa ja Korea keskkonnakaitseregulatsioonide võrdväärsust. Tõepoolest, juba enne lepingu jõustumist on Korea nõustunud kohaldama teatavaid, meie eksportijatele olulisi üleminekuerandeid Korea keskkonnakaitsesstandarditest ning me jälgime väga hoolikalt Koreas toimuvaid arutelusid uute regulatsioonide üle CO₂ heidete piiramiseks, et panna neid tõendama, et need ei saa kauplemisele takistuseks.

Me oleme autotööstuse tundlikest kohtadest teadlikud. Taotlesime pikki üleminekuperioode, et liberaliseerida meie autotööstuse kõige tundlikum osa, nimelt väikeautod. Tariifid kaotatakse alles lepingu kehtimise viiendal aastal ning see annab aega kohanduste tegemiseks. Peame meeles pidama Korea märkimisväärset investeeringut Euroopa autotööstusse.

Oleme päritolueeskirju mõõdukalt muutnud, suurendades välismaise väärase lubatavat piiri Korea autodes 40 protsendilt 45 protsendile, ja me kiitsime heaks kahepoolse kaitseklausli, mis võimaldab meil kehtestada tariifid impordi äkilisel lisandumisel, mis ähvardaks meie tööstusharusid kahjustada.

Mu viimase punkti, tollimaksu tagastamise kohta, pole öelda midagi uut. Sellised poliitikad on Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames õiguspärased. Tollimaksu tagastamine ei tekita ka märkimisväärselt ebasoodsat konkurentsiolukorda meie autotootjatele, kuna meie tariifid autoosadele on üldiselt väga madalad ja neid alandatakse veelgi. Ning me oleme pidanud läbirääkimisi eriklausli üle, mis võimaldaks meil tollimaksu tagastamist tõhusalt piirata.

Ma rõhutan, et seda lepingut toetavad tugevalt Euroopa tööstussektorid, samuti põllumajandus- ja teenindusorganisatsioonid. See on oluline; ja see on selge märk meie otsusest järgida turulepääsemise huvisid tähtsamates esilekerkiva majandusega Aasia riikides.

Daniel Caspary, *fraktsiooni PPE nimel.* – (DE) Austatud juhataja, Põhja-Korea on ELi suuruselt neljas väliskaubanduspartner, ekspordimahuga umbkaudu 30 miljardit eurot aastas. Seepärast oli vabakaubanduslepingu sõlmimine vägagi Euroopa tööandjate ja Euroopa töötajate huvides.

Peale selle, volinik, ei kavatse ma teid täna õnnitleda, kuna lepingut ei ole veel alla kirjutatud, aga kui te tõepoolest praegusel kriisiajal – ajal, mil ekspordimäärad kogu maailmas on langenud nii madalale nagu ei kunagi varem ajaloos – suudate saavutada vabakaubanduslepingu lõpuleviimise, siis oleks see tohutu saavutus, millest ma kogu südamest loodan, et te selle saavutate.

Kaubanduslepingud on tihtipeale ülimalt vastuokslikud, kuid mina isiklikult ütleksin, et see Lõuna-Korea leping on väga väärt erand. Ma kuulen väga positiivseid vastukajasid peaaegu kõigist Euroopa tööstusvaldkondadest. Pean silmas masinaehitust, farmaatsiatööstust, elektrotehnikat, keemiatööstust ning arvukaid teenindusalasid. Ma pole kunagi varem juhtunud kuulma, et kaubanduslääbirääkimistele tuleks positiivseid vastukajasid põllumajandussektorist. See on kindlasti midagi uut – asi, mida minu arvates peaaegu keegi meist pole varem näinud.

Tulemused on selgelt positiivsed, isegi kui paljud sektorid oleksid tahtnud näha rohkem saavutusi. On siiski ka üks erand, nimelt sõidukiehitus. Ja isegi mitte terve tööstusharu, vaid ainult mõned tootjad, kes suhtuvad lepingusse kriitiliselt. Teised tootjad ja eelkõige paljud tarnijad on lepingu suhtes selle praegusel kujul väga positiivselt meelestatud.

Arvan, et oleks hea, kui kasutaksime võimalust tegelda mõnede kriitikat väärivate punktidega selles tööstusharus ning vabakaubanduslepingu mõningaid kahjulikke tagajärgi üksikasjade kaudu siit-sealt ehk siluda. Siinkohal pean silmas võtmevaldkondi, nagu näiteks Capital Region Act Seoul, pardadiagnostikasüsteemide standardeid, keskkondlikke standardeid, tollimaksu tagastamise kaitseklauslit jne. Peaksime siin väärarvutusi vältima või, veel parem, need täielikult selgeks tegema ning pressima lõuna-korealastele nii kõvasti peale, et nad meile antud lubadused tõepoolest täidaksid. Kindlasti oleks mõtet kehtestada selge järelevalve võimalike uute mittetariifsete kaubandustõkete üle.

Ma loodan, et leping jõustub väga varsti ning et Euroopa Liidu tarbijad ja töötajad võivad sellest väga kiiresti kasu saada. Täna teid väga ning soovin teile jätkuvalt palju edu lõpusirgele jõudmiseks.

Kader Arif, *fraktsiooni S&D nimel.* – (FR) Austatud juhataja, volinik, daamid ja härrad, mul on väga hea meel kuulda, et konservatiivsed ja liberaalsed kaasp Parlamendiliikmed on komisjoniga ühel nõul; see muudab kergemaks mu töö sotsialistina.

Igatahes loodan, et tänaõhtune arutelu teeb edaspidi vähemalt võimalikuks tegelda paljude muredega selle Euroopa Liidu ja Korea vahelise vabakaubanduslepingu tagajärgede pärast; eriti selle mõju tõttu Euroopa tööstusele.

Te rääkisite konsensusest, volinik, kuid tahaksin teile meelde tuletada, et nüüd juba mitu kuud on teavad tööstussektorid – nende hulgas autotootjad ja neid toetavad töölisühingud – teid selle lepingu võimalike traagiliste tagajärgede eest hoiatanud. Täna pole selle teemade kogumiga ikka veel tegeldud.

Võib siiski olla, et olete otsustanud Euroopa autotööstuse teene tegemiseks ohverdada.

Tõepoolest, miks lubada Koreale tollimaksu tagastamist, mis on niisugune soodustus, mida pole kunagi varem antud, isegi mitte sellistele arenenud riikidele nagu on Vahemeremaad? Millise loogika alusel te põhjendate paindlikke päritolueeskirju, mille tagajärgi tuleb karta mitte ainult autotööstusel, vaid ka Euroopa tekstiilitööstusel?

Miks lubada niisugust konkurentsi moonutamist ning veel enam – miks luua selline pretsedent?

Seistes silmitsi nende riskidega ning õnnetuseks ka veel teistega, millest ma ei saa siin pikemalt rääkida, kuid mille üksikasju te teate – just praegu mainisite neid – on komisjon teinud ettepaneku võtta lepingusse viimase abinõuna kaitseklausel. Te teate siiski, volinik, et kaitseklausel ei hakka iseenesest toimima ning et seda on väga raske rakendada ja viie aasta jooksul võimatu aktiveerida.

Toon meie kartuste illustreerimiseks kõigest ühe näite. Kui vabakaubandusleping võimaldab Koreal eksportida Euroopasse täiendavalt 100 000 sõidukit – ta ekspordib juba 600 000 aastas – kaob veel 6000 töökohta.

Seevastu Euroopal on kohutavad piirangud, kuna iga tootja saab Koreasse osana Euroopa kogukvoodist, mis on 6000 sõidukit, eksportida ainult 1000 sõidukit.

Kuidas te seletate seda, et praegusel kriisiajal, mis mõjutab eriti autotööstuse töötajaid, sõlmib Euroopa niisuguse lepingu? Kas kavatsete need vaieldavad punktid, mida just mainisin, uuesti läbi rääkida? Igatahes kutsuvad selleks üles paljud liikmesriigid ja tööstusharud, mida just mainisin.

Kas kavatsete ennast viimaks pühendada, volinik, suurema läbipaistvuse tagamisele ja meie, parlamendiliikmete, ulatuslikumale kaasamisele? Me oleme koos komisjoniga loonud tingimused negatiivse maine tekkimiseks Poola torulukkseppadele; ärgem siis loogem negatiivset mainet Korea bussiehitajatele.

Michael Theurer, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DE) Austatud juhataja, daamid ja härrad, tahaksin Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel teid kõigepealt tänada, volinik Ashton, informatsiooni eest, mida te meile täna õhtul komisjoni erakorralisel koosolekul ja siin täiskogul andsite. On selgelt näha, et vabakaubandusleping Lõuna-Koreaga saab varsti sõlmitud. Liberaalide seisukohast ja eriti mu oma Saksamaa Vaba Demokraatliku Partei seisukohast on eesmärk vaba ja ausa maailmakaubanduseni jõuda väga suure tähtsusega, eriti praegu, mil näeme majandus- ja finantskriisi käigus tendentse proteksionismi kalduda, tendentse, mille vastu Euroopa Liidu õitsengu ja töökohtade huvides tuleb resoluutselt võidelda.

Selles kontekstis tekib küsimus, millist tähtsust omistab komisjon vabakaubanduslepingule Lõuna-Koreaga, sest seal on pikka aega püütud saavutada eduasiminekut Doha arenguvoorust, kuid pole siiani ühegi lepinguni jõutud. See on põhjus, miks esitan küsimuse, volinik Ashton: kas näete vabakaubanduslepingu sõlmimist Lõuna-Koreaga kui esimest sammu edasiste kahepoolsete vabakaubanduslepingute suunas ning kas see tähendab teie arvates Doha eesmärkidest eemaldumist? Või on sellised kahepoolsed lepingud lihtsalt täienduseks Euroopa Liidu vabakaubanduspoliitikale või selle poliitika laiendamine?

Nagu te teate, on tollimaksu tagastamise klausel pealegi põhjustanud muret mitmes liikmesriigis ja tööstusharus – eriti autotööstuses. See klausel võib viia äritegevuse toetamiseni madalate tootmiskuludega riikides, nagu näiteks Indias ja Hiinas, ähvardades seega Euroopa tootmist. Kas peate võimalikuks, et paljudes liikmesriikides tekkinud murega niisuguse tollimaksude tagastamise pärast oleks võimalik veel tegelda?

Ilda Figueiredo, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (PT) Voliniku avaldusest saab selgeks, et Euroopa Liidus on majanduslikke ja finantsrühmitusi ning valdkondi, mis hakkavad sellest lepingust Lõuna-Koreaga kasu saama. Mündil on aga ka teine pool, mida te pole siinjuures arvesse võtnud, volinik. Viitan konkreetselt teatavatele tundlikumatele sektoritele, nagu tekstiili- ja rõivatooted, ning töötajate ametikohtadele.

Kuna need puudutavad meie riikide tööstusharusid ja töölisorganisatsioone, teeb muret see, et Euroopa Komisjon jätkuvalt ignoreerib tõsisid raskusi, mis seisavad tekstiili- ja rõivatööstuse ees. Pean juhtima tähelepanu olukorrale oma kodumaal Portugalis, kus tööpuudus on kasvanud ärevusttekitava tasemeni just piirkondades, kus need tööstusharud domineerivad: Põhja-Portugalis ning riigi keskosa teatavates piirkondades.

See on põhjus, miks rõhutame vajadust järjekindla, kooskõlastatud strateegia järele, millega toetada Euroopa Liidu tööstust, ja eelkõige töömahukaid tööstusharusid, kas maailmaturgude kohese reguleerimisega või siis avaliku korra vahendite kaudu, mis toetavad investeerimist, innovatsiooni, diferentseerimist, kutseõpet ning õigusi andvate töökohtade loomist.

David Campbell Bannerman, *fraktsiooni EFD nimel*. – Austatud juhataja, see on mu esimene ehk neitsilik kõne siin parlamendis. Kuna olen UKIP parlamendiliige Ida-Inglismaalt, siis peate mind mässajaks ning ma püüan mitte valmistada pettumust teile või oma valijatele.

Arutame täna ELi kaubanduslepinguid ning eriti lepingut Lõuna-Koreaga, mis peaks sel aastal alla kirjutatama. Kuna selle konkreetse lepingu kohta pole teada kuigi palju üksikasju, arvan ma, et kaks kolmandikku hüvedest langeb osaks Lõuna-Koreale ja üks kolmandik Euroopa Liidule, ning tahaksin teha mõned üldised tähelepanekud.

Paljud inimesed ei tea, et selletaoliseid eraldiseisvaid kahepoolseid ELi kaubanduslepinguid on üle saja; üks oletus, et 116. On olemas kaubanduslepingud selliste riikidega nagu USA, Kanada, Mehhiko, Brasiilia, India, Hiina, Jaapan ja Lõuna-Aafrika. Euroopas on sõlmitud kaubanduslepingud Venemaa, Ukraina, Türgi ja Liechtensteiniga.

On veel kaubanduslepingud Euroopa Liitu mitte kuuluvate Euroopa Majanduspiirkonna ja EFTA riikidega, näiteks Šveitsi ja Norraga. Norra kaubandusleping kaitseb hardalt nende kalandust ja põllumajandust ning Norra ei ole mingi tühine tegelane. See on ELi suuruselt neljas impordipartner ja kuues eksporditur.

Mida võiks siis Lõuna-Korea kaubanduslepingu taoline leping tegelikult sisaldada? Arvan, et Šveits on väga hea näide. Seal on sätteid, mis tühistavad tööstustoodete ja põllumajandussaaduste tollimaksud ja kaubanduskvoodid. Seal on sätteid, mis annavad Šveitsi kodanikele õiguse elada ja töötada ELi riikides ning ELi kodanikele õiguse elada ja töötada Šveitsis. Seal on sätteid, mis võimaldavad Šveitsil olla osaks Schengeni passivabast piirkonnast. Šveits saab osaleda Euroopa Keskkonnaagentuuris kui soovib, ELi filmi- ja haridusprogrammides, ning nad saavad taotleda ELi teadusstipendiume. Toimub lennuliinide, varjupaiga andmise ja õiguse alane koostöö. Ühesõnaga, neil on kõik ELi liikmeks olemise õigustatud hüved, aga nad ei pea nende eest tasuma.

On tõsi, et Šveits peab liitumise eest maksma 600 miljonit CHF aastas, kuid Šveitsi valitsus teatab, et ELi liikmeks mitte olles säästetakse kogusummas 3,4 miljardit CHF aastas, millest netosääst on 2,8 miljardit. Ka Šveits pole mingi tähtsusetu kaubanduspartner: 80% Šveitsi ekspordist läheb Euroopa Liitu ning ta on ELi suuruselt neljas kaubanduspartner.

Tahan öelda seda, et kaubanduslepingutega võib saada ELi kaubanduse hüvesid, ilma et peaks ennast koormama suurte reguleerimiskuludega ning sõltumatuse ja ressursside kaotamisega. Isegi komisjoni koduleheküljel tunnistatakse, et Šveits võib muudes valdkondades arendada ja säilitada oma regulatsioone, mis erinevad ELi eeskirjadest. See on Šveitsi enda huvides, näiteks seoses finantside ja tööturuga. Kuidas küll Britanniale meeldiks tööaja direktiivis, ajutiste töötajate direktiivis või uues fondihaldamisdirektiivis sätestatust samamoodi erandiks olla!

Nii et ma lõpetan küsimusega, miks mitte Britannia? Miks ei võiks Britannial täisliikme staatuse asemel olla samasugust sõbralikku kaubanduslepingut Euroopa Liiduga nagu Lõuna-Koreal? Britannia eraldi võttes on ELi suurim kaubanduspartner 40 miljardi GBP suuruse defitsiidiga aastas. Ka meil võivad olla samasugused tagatised, nagu naudib Šveits. Me võiksite ja ma usun, et peaksimegi taas kord saama sõltumatuks kaubandusrahvaks nagu Norra, Šveits või isegi Lõuna-Korea.

Peter Šťastný (PPE). – Austatud juhataja, ühena Lõuna-Koreaga sõlmitava vabakaubanduslepingu raportöridest ning selle vabakaubanduslepingu kindla eestvõtjana loodan ma, et sellest tasakaalustatud ja kõigile võrdseid võimalusi pakkuvast lepingust, millest saavad kasu mõlemad pooled, tõesti võidavad kõik.

Üks meie peamistest tööstusharudest ei ole sugugi rahul läbirääkimiste praeguse seisuga ning on oma poole võitnud palju sõpru, sealhulgas mõned liikmesriigid, tööstusharud ja parlamendiliikmed. Kõik nad arvavad, et selles lepingus on määrgeregulid ebaõiglaselt Korea kasuks kallutatud. Euroopa Komisjon ja Euroopa Ülemkogu peaksid hoolikalt läbi vaatama tülküsimused, nimelt kaitseklausli, mittetariifsed tõkked ja päritolueeskirjad. Kui saaks teha mõningaid edusamme ELi autotööstuse rahulolu suurendamiseks, siis tõepoolest võidaksid sellest tööhõive tase, tugev sisemajanduse kogutoodang ja elatustaseme eeldatavad standardid ning neid saaks säilitada.

Võrdsete võimaluste loomine ei teeks siiski paha. Saaks tekitada tugeva pretsedendi teistelegi vabakaubanduslepingutele, mis järjekorras ootavad ja lähemas tulevikus päevakorda tõusevad. Minu jaoks on selge, et see leping on ELile ja mõnele ELi eri tööstusharudele üldiselt kasulik. Väikeses mastaabis uurides leidub alati võitjaid ja kaotajaid: selline on kahepoolsete lepingute iseloom. Suuremas mastaabis võime olla lähedal tõelise tasakaalu saavutamisele. Kui aga nii oluline tööstusharu nagu autotööstus end mõnevõrra õnnetuna tunneb, tuleb rohkem pingutada. Alles siis, kui oleme täiendavaid edusamme teinud, saame rääkida tõeliselt tasakaalustatud vabakaubanduslepingust, mis on vastuvõetav ning avaldab pretsedendina positiivset mõju ka tulevikus sõlmitavatele vabakaubanduslepingutele.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Austatud juhataja, daamid ja härrad, olen tervitanud tööd, mis on tehtud selle ajavahemiku jooksul, mil proua Ashton on täitnud oma rolli volinikuna. Pean ütleva, et temaga on meil olnud paremad suhted, kui olid tema eelkäijaga, vaatamata nende ühistele poliitilistele eelistustele, mida meiega jagame, ja nende ühisele rahvusele.

Seekord ma siiski ei jaga voliniku entusiasmi selles küsimuses, sest komisjon on viimastel aastatel liiga tihti sõna võtnud ja teatavad algatused üles kiitnud ainult selleks, et siis teist rada minna. Viibime praegu erilises ajahetkes, suures majandus- ja finantskriisis, mille põhjuseks on ka liiga väike vastastikune kasu maailmas,

ja seda mitte ainult arengumaade puhul – millel on oma loogika, oma seletus – vaid ka uute maailmatahtsusega partnerite ning traditsiooniliste maailmatahtsusega partnerite puhul.

Liiga tihti tundub mulle, et komisjonil, selle presidendil ja volinikel jääb puudu teadlikkusest, milliseid algatusi tuleks rakendada, et aidata taastada Euroopa tööstusel, taastada Euroopa tootval tööstusel. Mulle tundub, et sellel lepingul – mis mõõndavasti on üks äärmiselt positiivse sisuga positiivne leping – on rohkem nagu akadeemiline väärtus; see on peaaegu nagu õpiku näidisleping, kuid sel pole puutepunkti reaalsusega.

Me ekspordime 30 miljardi USD eest kaupa Koreasse ja ainult 20 miljardi USD eest tuleb Koreast Euroopasse kaupa tagasi eksporditavate autode kujul ning 1,5 miljardit USD saab olema kaudne abi, mis lisandub Euroopas Korea autodele, rääkimata tekstiilist ja muudest sektoritest. See on kahtlemata tasakaalu puudumine, mis minu arvates tuleb esile tuua ja parandada, enne kui anda roheline tuli vabakaubanduslepingule, mis on nuhtluseks Euroopa tööstusele. Meil on kvaliteetne tööstus, mis on pühendunud innovatsiooni uutele nõudmistele, ja kindlasti pole see pankrotistunud tööstus, mis ei suuda kaasa minna meie majanduses esineva innovatsioonivajadusega.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Austatud juhataja, volinik, ka mina ei rõõmusta lepingu kummaliste muudatuste üle, nagu näiteks tollimaksude tagastamine imporditud komponentide eest juhul, kui tooted Euroopa Liitu eksporditakse, ning päritoluriigi kindlaksmääramise künnise vähendamine 60%. Üldkokkuvõttes on tulemuseks Korea impordi eelistamine Euroopa tööstuse konkurentsivõime ja tööhõive arvelt. Lõviosa sellest läheb juba importkaupadele Aasiast, kus tööjõukulud on konkurentsilt madalad, kuna sotsiaalsed ja keskkonnakaitse standardid on viletsad või puuduvad hoopis. Seepärast tuleks kaubanduslääbirääkimistes keskenduda pigem nende standardite tõstmisele, mitte Aasia tööstuse õitsengule Euroopa arvelt. Komisjon on seda Euroopa kodanikele juba pikka aega võlgnenud.

Kas komisjonil on üldse aimu lepingu negatiivsest mõjust Euroopa konkurentsivõimele ja tööhõivele auto- ja tekstiilitööstuses? Teiseks, kas komisjon teadvustab endale, et see leping loob kahetsusväärse pretsedendi edaspidistele kaubanduslepingutele? Kolmandaks, kas komisjon kavatseb eirata põhilisi vastuväiteid, mille tõstatasid Euroopa masinaehituse ametiühingud? Neljandaks, kuidas saab nii olla, et Korea meedia pühitseb juba oma autotööstuse võitu, kui komisjoni kolleegium pole lepingut isegi veel arutanud? Või kas komisjon on valmis eelnõu läbi vaatama ja hakkama läbirääkimisi pidama tasakaalustatud lepingu üle? Kas komisjonil jätkub tahtejõudu Koreale survet avaldada rahvusvaheliste kohustuste võtmiseks sotsiaalsete ja keskkonnakaitse standardite osas ning kas komisjon tahab seda teha, enne kui Korea saab kätte kõik Euroopa Liiduga vabakaubanduse hüved? Täna teid vastuse eest. Usun, et terve mõistus pääseb võidule.

David Martin (S&D). – Austatud juhataja, pean ütlema, et olen selle arutelu tooni pärast üpris mures. Kui Daniel Caspary panus ehk välja arvata, on see olnud üsna negatiivne.

Olin parlamendi raportöör Korea vabakaubanduslepingu kohta. Praeguse arutelu arenedes vaatasin tagasi sellele, mida olime otsustanud paluda – mida palusime komisjonil nendel läbirääkimiste ajal silmas pidada ja meie nimel saavutada – ning tegelikult ma arvan, et komisjon ongi saavutanud, mida me neil saavutada palusime. Tahaksin avaldada tunnustust peamisele läbirääkijale, keda näen istumas paruness Ashtoni kõrval, ning ka paruness Ashtonile endale selle viisi eest, kuidas nad on lepingu sõlmimiseni jõudnud.

Juba loomuldas on selge, et iga vabakaubanduslepingu puhul ja kõikides läbirääkimistes peavad olema võitjad ja kaotajad, aga kui te vaatate selle lepingu ülemaailmset mõju, siis leidub suuri võitjaid Euroopas ja suuri võitjaid Koreas. Seepärast on suured võitjad need, kes maailmakaubanduse käigus hoiavad. Praegusel ajal, praeguses kriisis, peab olema hea asi kõik, mis saadab positiivseid signaale kahe nii suure üksuse kohta nagu Korea ja Euroopa Liit, et me tahame kaubandust käigus hoida ja tahame kaubandust avatuna hoida.

Pean ütlema, et kui Euroopa Parlament ja ministrite nõukogu ei suuda muuta seda lepingut Korea ja ELi vahel allkirjutatud lepinguks, siis võiksime sama hästi saata teate kaubanduse peadirektoraadile, et nad peataksid kõigi ülejäänud vabakaubanduslepingute üle peetavad läbirääkimised, sest kui me ei saavuta seda Koreaga, siis võite unustada ASEANi, unustada Pärsia lahe riigid, unustada terve ülejäänud hunniku vabakaubanduslepinguid, mille üle me praegu üritame läbirääkimisi pidada, ning ausalt öeldes võite unustada ka Doha. See on oluline leping, milles Euroopa on saavutanud oma strateegilised eesmärgid. Saadame siis ülejäänud maailmale positiivse signaali, et Euroopa on avatud äritegevusele ning et isegi praeguse majanduslanguse kihvade vahel olles hoiame me oma turgusid võimalikult avatuina.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja, kõnelen väga lühidalt. Kõik see on minu jaoks väga uus ning ma leian, et see arutelu on väga stimuleeriv ja hariv. Kui leedi Ashton esimest korda kõneles, siis mõtlesin, et see on Euroopa Liidu jaoks fantastiline tehing ning imestas, kas Korea sellest üldse midagi kasu saab. Siis esitas

üks kõneleja teise järel vastupidiseid seisukohti, nii et ma loodan, et härrade Arifi, Theureri, Campbell Bannermanni ning teiste kõnelejate esitatud küsimused ja tähelepanekud saavad leedi Ashtoni lõppsõnas konkreetset vastatut ning samuti võiks ta meile rääkida, kas just praegu on kahepoolsete lepingute üle käimas mingeid muid läbirääkimisi kindlate Aasia riikidega ja kui kaugele on need arenenud.

Gerard Batten (EFD). – Austatud juhataja, tahaksin kõnelda väite toetuseks, mille esitas mu kolleeg härra Campbell Bannermann. Šveitsi föderaalvalitsus tellis 2006. aastal aruande Euroopa Liiduga kooseksisteerimise ja võimalike suhete kõigi aspektide kohta.

Nad tegid järelduse, et ELi täisliikmeks olemine läheks neile maksma kuus korda rohkem kui praegused kahepoolsed kokkulepped. Kuna Šveits on Šveits, siis nad otsustasid, et jäävad parem mängust välja ja ei ühine liiduga ega hakka täisliikme staatust taotlema.

Kui see kehtib Šveitsi puhul, siis kehtib see kindlasti ka brittide puhul, ning kui meie valitsusel ainult oleks sama mõistlik ja pragmaatiline vaatenurk briti majandusele nagu šveitslastel on šveitsi omale, siis me lahkusime, nii nagu Šveits ei hakka üldse liitumagi.

David Martin (S&D). – Austatud juhataja, te olete väga tolerantne, kuid meie kodukorras on väga selgelt öeldud, et kohapealt märkuandmise menetluse kohaselt tehtud sõnavõttud peavad käima arutusel oleva küsimuse kohta. Sellel polnud midagi pistmist Kooreaga ega ka mitte vabakaubanduslepingutega.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja, härra Martin ütles just praegu oma sõnavõttus, et on äärmiselt oluline sõlmida lepinguid, mis kiirendavad majanduskasvu ja tööhõivet ning kaotavad üldised kaubandustõkked – ja seda eelkõige käesolevas majanduskriisis. Peame siiski meeles pidama, et täna oleme just lõpetanud väga tõsise arutelu kriisist Euroopa autotööstuses ning sel nädalal hakkame veel tegelema tekstiilitööstuse probleemidega ning Euroopa globaliseerumise korrigeerimisfondi toetustega, millega kompenseerida selle sektori massilisi vallandamisi Hispaanias ja Portugalis. Niisiis, daamid ja härrad, peame tõsiselt võtma eurooplaste muret seoses meie reageeringuga niisugusele töökohtade kaotusele Euroopas ning uurima, millised on tegelikult komisjoni tervendusmeetmed. Kuigi vabakaubandus peaks üldisel tasandil hästi mõjuma tööhõivele ja majanduskasvule, kuidas saame ära hoida töökohtade kaotuse nendes traditsioonilistes Euroopa tööstusharudes?

Catherine Ashton, komisjoni liige. – Austatud juhataja, tahaksin öelda, et mõnes mõttes ei üllatanud see arutelu mind üldse, sest probleemidest, mida kolleegid tõstatasid, on muidugi räägitud kuude kaupa.

Kõigepealt tahan tunnustust avaldada David Martinile tema poolt komisjonis tehtud töö eest. On väga oluline, et tunnustaksin, kui palju on rahvusvahelise kaubanduse komisjon lepingu menetlemise kuude vältel minuga koostööd teinud ning muidugi tean ma väga hästi, et kolleegidel pole siiani võimalust olnud tutvuda lepingu üksikasjadega. Niisiis proovin tegelda murekohtadega. Kuid veel olulisem on see, et varustaksime teid edaspidi kindlasti aina suurema hulga üksikasjadega, sest on tähtis, et vaataksite pigem fakte kui väiteid, mida hakatakse esitama.

Lubage mul esimese asjana teha vaid mõned üldised tähelepanekud lähenemisviisi kohta sellele kokkuleppele. Selle kokkuleppega hakati tegelema, et saavutada parimaid tulemusi Euroopa tööstusele – sealhulgas Briti tööstusele, ütleksin kolleegidele UKIPist. Minu arvates on täiesti Euroopa huvides selle kokkuleppega edasi minna – vastasel korral ei seisaks ma siin ega soovitaks edasi minna, nii nagu olen seda teinud.

Aga seejuures oli siin selge *modus operandi*, selge lähenemisviis, mille komisjon võttis ja mida, nagu öeldud, parlament, komisjon ja nõukogu toetasid ning mis on kahtlemata viis, mismoodi oleme edasi liikunud. Arvan, et mu kolleeg härra Arif ei pane pahaks, kui ütlen, et arvamus, nagu ohverdaksin mõne tööstusharu, on minu arust ärevusttekitav või ehk pisut masendav, sest kindlasti pole see lähenemisviis, mille võiksin võtta.

Kas ma arvan, et kui tahate tõsiseltvõetavat kaubanduskokkulepet, siis peate tunnistama, et tegelikult on see kokkulepe, millest saavad kasu mõlemad pooled? Jah, arvan küll. Kui tahame sõlmida kaubanduskokkuleppeid, kui usume – ja ma mõtlen, et usume –, et kaubandus on see mootor, mis toob meid välja majanduslangusest, siis see tähendab, et tuleb pidada tõsiseid, raskeid läbirääkimisi nende tööstusharudega ja nende riikidega, kellega kokkuleppele jõudmisest hoolime. Vastasel korral saame päev otsa tegelda vaid riikidega, kellest me eriti ei hooli, ja võime avada turgusid, sest me pole tegelikult üldse huvitatud.

Korea on tõsine turg. See pakub tegelikke võimalusi kemikaalidele, farmaatsiatoodetele ja muudele tööstusharudele. Peame tunnistama selle teguviisi väärtust ja tähtsust, kui soovime tõsiseid kaubanduslepinguid. Tegelikult oleme majanduslikult ju ülivõimsad. Ma ei saaks veel vähem nõustuda

kolleegidega Ühendkuningriigist, kui nad rääkisid Šveitsist ja üritasid seda kuidagiviisi võrdsustada suhetega, mida püüame Euroopas sisse seda Koreaga – aga võib-olla sain ma lihtsalt valesti aru.

Me räägime tõsistest läbirääkimistest, mille abil saavutada tõsiseid eesmärke, ja kuna nüüd on üksikasjad teatavaks tehtud, siis loodan, et kolleegid uurivad neid lähemalt selles vaimus, mida oleme püüdnud tekitada.

Autotööstus andis meile alguses nimekirja asjadest, mida nad soovisid meid saavutavat. Nad tundsid tõesti väga suurt muret Korea turu avamise pärast ning me oleme saavutanud kõik, mida nad alguses palusid.

Tekstiilitööstus: olen kindel, et siin pole eriti millegi pärast muretseda. Tekstiilitööstus tagab, et saame Euroopa töökohtade säilimises tõepoolest kindlad olla.

Ma pole sugugi huvitatud Euroopa töökohtade kaotamisest või tööstusharude sulgemisest ning kõnealune kokkulepe seda ei põhjusta. Ja neid teie hulgast, kes arvavad, et neil on selle kohta tõendeid, palun ma need tõendid mulle esitada, sest retoorika on üks asi, tegelikkus aga hoopis midagi muud, ning meie tahame tõepoolest minna retoorikast kaugemale ja jõuda tegelikkusesse, mida see kokkulepe pakub.

Muidugi väidan ma, et see, mida oleme saavutanud, on kõigi tööstusharude jaoks väga oluline. Küsimus tollimaksude tagastamisest on minu jaoks väga lihtne. Tollimaksude tagastamine on kavatsatud nõnda, et meie reageering sellele hoiab ära konkreetse probleemi. Tekib küsimus, kas see on ainus võimalus probleemi lahendamiseks? Kui leidub muid võimalusi, mis probleemi sama hästi lahendavad, kuid võimaldavad meil tegelikult saada parema kaubanduslepingu, siis tahan neid lähemalt uurida. Aga ma tahan selle probleemi siiski lahendada ning arvan, et mehhanismid, mis oleme selles lepingus paika pannud, just seda teevadki. See pole asi, mille me vägisi igaveseks kehtestame kui ainsa viisi saavutamaks seda, mida tahame saavutada – tõhusalt vältida tagaukse kaudu toimuvat importi – ja ma usun, et oleme probleemi lahendanud teisiti.

Nii et ma ei hakka esitama parlamendile vabandusi – poliitilisi, majanduslikke või mingeid muid vabandusi – selle pärast, et oleme välja läinud ja selle olulise kaubanduskokkuleppe läbirääkimistesse investeerinud. Ma ei vabanda selle pärast ning ma ei vabanda ka selle pärast, et esitasin siin parlamendile, mida pean tõsiseltvõetavaks, 21. sajandi vabakaubanduslepingu, mis Euroopa Liidu majandusele tohutult kasu toob. Eriti ei vabanda ma selle pärast, et esitasin lepingu majanduskriisi ajal, sest kui kunagi üldse on niisugune aeg, mil mu kohustuseks on Euroopa äriühingutele ja töötajatele võimalikult rohkem toetust pakkuda, siis on see aeg minu arvates just praegu, ning just seda see kokkulepe teebki.

Ma nõuan kolleegidelt tungivalt, nagu enne juba ütlesin, et nad vaataksid kokkuleppe reaalsust. Teiega hakatakse tegema lobitööd – ka minuga on tehtud lobitööd – aga kui vaatate tegelikult seda, mida oleme saavutanud, siis usun, et see on väga konkreetne tulemus, millest Euroopa majandus tohutult kasu saab. Selle oleme lõpuks ju eesmärgiks seadnud ja selle oleme lõpuks ka saavutanud.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Tokia Saïfi (PPE), kirjalikult. – (FR) Euroopa Liidu ja Lõuna-Korea vaheline vabakaubandusleping, mis oleks pidanud sõlmitama oktoobri keskel, tekitab Euroopa tööstusharude seas palju muret. Euroopa kaubandusvolinik nimetab seda küll kõige ambitsioonikamaks lepinguks, mille üle eales on läbirääkimisi peetud, kuid eelkõige autotootjatele näib see väga tasakaalustamata. Need autotootjad kardavad Korea sõidukite massilist sissevoolu Euroopa turule Euroopa Komisjoni poolt antud tariifideelistuste tagajärjel. Pole mingit kahtlust, et teatavate tolliklauslite kehtestamine, nagu näiteks tollimaksude tagastamine, oleks ebaaus ja võiks tekitada konkurentsimoontusi, mis oleksid Euroopa autotööstusele väga kahjulikud. See on veelgi enam tõsi, kui võtta arvesse, et Euroopa Liidu suuremeelsus ei näi samaga tasutavat: Korea võimude püstitatud mittetariifseid kaubandustõkkeid (impordikvoote Euroopa bensiinimootoriga sõidukitele) ei alandata. Seetõttu on komisjoni ülesanne hakata tänasest alates läbi vaatama selle lepingu tingimusi, et taastataks ausa ja võrdse konkurentsi olukord ning tagataks meie tööstuse ja tööhõive pikaajaline püsijäämine Euroopas.

23. Ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju arengumaadele ja arengukoostööle (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu Eva Joly poolt arengukomisjoni nimel komisjonile esitatud suulise küsimuse (O-0088/2009 – B7-0209/2009) üle, mis puudutab ülemaailmse finants- ja majanduskriisi mõju arengumaadele ja arengukoostööle.

Eva Joly, autor. – (FR) Austatud juhataja, volinikud, daamid ja härrad, kuigi mul on heameel esitada teile arengukomisjoni nimel see suuline küsimus, ei ole mul kahjuks heameelt teile esitada samateemalist resolutsiooni, mis arengukomisjonis ühehäälselt vastu võeti.

Mu kolleegid arengukomisjonist ja mina oleme väsimatult töötanud tagamaks, et resolutsiooni hääletataks täiskogul ja arutataks enne G20 tippkohtumist Pittsburghis.

Siiski ei ole peale minu fraktsiooni, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni, ning Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni ükski teine poliitiline fraktsioon toetanud meie nõudmist see resolutsioon päevakorda panna, kuid siiski on see eluliselt tähtis, kui tahame, et Euroopa Parlament Euroopa Liidu välispoliitika kindlaksmääramisel suuremat rolli mängiks ning tema ettepanekute taga oleks tõeline jõud.

Daamid ja härrad, mis kasu oleks meil sellise resolutsiooni hääletamisest, mis esitab Euroopa Parlamendi nõudmised ja ettepanekud G20 liikmetele ning konkreetset just neile meie liikmesriikidest, kes osalevad, samuti Euroopa Komisjonile, oktoobrikuisel täiskogu istungil, see tähendab pärast Pittsburghi tippkohtumist?

Peale asjaolu, et see muudab väärtusetuks juba tehtud töö, ei saa me rahul olla ka praeguste sündmuste kommentaatori rolliga. See pole meie töö. Jätame selle neile, kelle töö see on ja kes teevad seda oma ametioskustega: ajakirjanikele.

Arengumaad vajavad meid praegu rohkem kui kunagi varem. Kuigi säästetud pole ka meie kaaskodanikke, on ülemaailmne majandus- ja finantskriis kaugelt püsivama mõju jätnud arengumaade elanikkonnale. Siiski ei ole finantsasutused pidanud neid rahvaid hädaabilaenude peamiseks saajateks, kuna vaid väga vähesed neist täidavad nõutud tingimusi.

Aafrika riigid on seega pärast viimast G20 tippkohtumist Londonis ja Rahvusvahelise Valuutafondi ressursside suurendamist saanud ainult 1,6% fondi antud laenudest. Ülejäänud on läinud arenenud riikidele, eelkõige Euroopas.

Euroopa majandussüsteemi säilitamine oli muidugi hädavajalik, kuid see ei tohi sundida meid unustama äärmist vaesust, mis määratleb meie piiride taga; äärmise vaesuse muudab veel hullemaks kriis, mille eest meil on kanda vastutustkoorem.

Riiklikku arenguabi tuleb kiiremas korras suurendada. Juba praegu ei vasta enamik liikmesriike OECD poolt alates 1970. aastast nõutavatele tingimustele ning me oleme vastamisi uute hädaolukordadega, omamata uusi vahendeid. Seetõttu peame leidma uusi rahastamisallikaid, mitte kõigest reformima praegust süsteemi.

Arengukomisjon palub teil võtta meetmeid, millega kaotada maksuparadiisid, maksude tasumisest kõrvalehoidmine ja arengumaadest väljuvad ebaseaduslikud kapitalivood.

Juunis avaldatud Norra raporti kohaselt on arengumaadest väljuvad kapitalivood kontrollitud andmete põhjal kümme korda suuremad kui meie arenguabi. See näitab vaid, kui suured on panused.

On tarvis rakendada uus siduv finantsleping, mis sunniks riigiüleseid äriühinguid deklareerima saadud tulusid ja makstud makse iga riigi kaupa eraldi, et tagada läbipaistvus selles suhtes, kui palju nad maksavad igas riigis, milles tegutsevad.

Peale selle peab toimuma süsteemi radikaalne reform, mis hõlmab eelkõige uusi demokraatlikke ja läbipaistvaid regulatsioone kaubanduse ja rahvusvaheliste finantsüsteemide jaoks.

Vastutus on tohutu, väljakutseid palju ning ülesanne pingutust nõudev, kuid praegu on tarvis rohkem kui kunagi varem, et Euroopa Liit esile astuks ja neid reforme juhtima hakkaks.

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Austatud juhataja, komisjon kui ELi esindaja G20 kohtumisel toetab koos eesistujariigiga tugevalt mõtet suurendada abi väikese sissetulekuga riikidele, eriti vaesimatele nende seast, kui üht kriitilisemat prioriteeti G20 kohustuste hulgas.

Selles osas on oluline, et väikese sissetulekuga riigid saaksid asjakohaselt rahastatud vastavalt vajadustele, mis kerkivad esile eelkõige vastureaktsioonina finantskriisile. Sel põhjusel me toetamegi vajadust suurendada vaeste ja nõrkade riikide, kellel sageli puudub ametkondlik haldusvõimsus, juurdepääsu rahvusvaheliste finantsasutuste ja muude doonorite poolt kättesaadavaks tehtud soodustustele ja laenudele.

Isiklikult hakkan seda lähenemisviisi kaitsma novembrikuisel arengunõukogu kohtumisel ning eelolevatel nädalatel on mu poliitilise tähelepanu keskmes ülemaailmne finantskriis. Loodan, et võin teie toetusega arvestada.

Selles kontekstis on eriti asjakohane meie Vulnerability FLEX mehhanism. Komisjon on teinud koostööd Maailmapanga ja Rahvusvahelise Valuutafondiga, et välja selgitada kriisi suhtes kõige haavatavamad riigid ning täiendada nende kahe asutuse poolt antavat laenuabi õigeaegse sihttoetusega Vulnerability FLEX raames.

Ajavahemikus 2009–2010 kulutatakse kuni 500 miljonit eurot nende AKV riikide peale, kes taotlevad abi selleks, et tagada prioriteetsed riiklikud kulutused, sealhulgas ka sotsiaalsektoris. Lubage mul taas teile kinnitada, et haavatavate riikide rahastu FLEX-mehhanismi kaudu tehtavad eelarvetoetuse ettemaksed ei tekita rahastamises lünki seni, kui komisjon kasutab ettenägematud reserve.

Riigid, kes Vulnerability FLEX raames abikõlblikud ei ole, saavad kasutada ka muid komisjoni aprillikuises teatises kavandatud meetmeid, näiteks ümberjaotamist pärast läbivaatamisi riigis kohapeal ja täiendavat vaheläbivaatust, toetust traditsioonilise FLEX-mehhanismi raames, ettemakse kui võimalik jne.

Seoses eelarvetoetuse eesmärgiks seadmisega olen veendunud, et juba selles instrumendis sisalduv paindlikkus võimaldab vastuvõtvatel riikidel kasutada rahalisi vahendeid viisil, mis nende hinnangu põhjal aitab neil majanduslikke ja sotsiaalseid probleeme kõige paremini lahendada.

Lisaks pakub kümnenda EAFi täiendav vaheläbivaatamine head võimalust kindlaks teha uued vajadused ja otsustada, kas nendega oleks parem tegelda üldise eelarve või mõne selle valdkonna toetamise kaudu.

Täiendav vaheläbivaatamine annab ka lisavõimaluse uuesti vaadata eelarvetoetuse profiile kõigis AKV riikides ning kaaluda muudatusi, ümberjaotamist või täiendavate toetuste andmist reservist.

Kui rääkida Bretton Woodsi asutuste reformimisest, siis meie roll nende reformi edendamisel on muidugi piiratud. Hääle ja esindamise küsimusi hakatakse arutama Rahvusvahelise Valuutafondi Maailmapanga iga-aastastel kohtumistel Istanbulis, millest volinik Almunia ja mina käesoleva aasta oktoobris osa võtame. Sellega seoses me tervitame Sahara-taguse Aafrika riikide jaoks kolmanda koha lisamist Maailmapanga juhatajate nõukokku ning vaatame huviga jätkuvate reformide kohta esitatud ettepanekuid.

Seoses ebaseaduslike rahavoogudega tahaksin proua Jolye kinnitada, et olen juba andnud juhtnöörid komisjoni talitustele uurida võimalusi fiskaal- ja finantshalduse parandamiseks arengumaades, et ebaseaduslikke rahavoogusid piirata. See kriis on näidanud ka seda, et peame ametliku arenguabi kättetoimetamise mehhanisme tugevdama.

Pariisi Deklaratsioonis sisalduv rahvusvahelise abi tõhususe kava ning Accra tegevuskava on praegu tähtsamad kui kunagi varem. Sellistel majanduslikult rasketel aegadel vastutame eelkõige maailma vaeste ees, et tagada meie arenguabi tõhus kättetoimetamine.

Oma 8. aprilli teatises rõhutas komisjon ka uuenduslike rahastamismehhanismide kasulikkust ametlikku arenguabi täiendava ja vastastikku tugevdava vahendina. Oleme innustanud liikmesriike kasutama kõiki nende vahendeid ja mõjutama mitteametlikku arenguabi ametliku arenguabiga, näiteks tuginedes sellistele jätkuvatele vabatahtlikele solidaarsusmaksudele nagu seda on lennupiletite maksustamine terviseprogrammide finantseerimiseks. Sel teemal hakkavad toimuma kõrgetasemelised arutelud, sealhulgas ka Prantsusmaa poolt 2010. aastal korraldataval suurel konverentsil, kus osaleb ka komisjon.

Enrique Guerrero Salom, fraktsiooni S&D nimel. – (ES) Austatud juhataja, volinik, see juhtus täna täpselt aasta tagasi, kui olime tunnistajaiks finantsasutuse Lehman Brothers kokkuvarisemisele. Pärast seda seisime ekspertide arvamuse kohaselt finantskatastroofi äärel ning järjekordse suure majanduslanguse künnisel.

Finantskriis tugevnes ja laienes tegelikku majandusse ning me oleme üle elanud perioodi, mille vältel meil valitses negatiivne majanduskasv ja tööhõive langus.

Arenenud maad hakkavad nüüd kriisist siiski välja tulema. Seda on teinud näiteks Prantsusmaa ja Saksamaa ning komisjon esitas täna oma majandusprognoosid, mis näitavad, et Euroopa Liit tuleb majanduslangusest välja aasta teisel poolel.

Vähem arenenud riigid on siiski kriisi keskspaigas ja jätkavad seal olemist veel pikka aega. Nemad küll kriisi ei põhjustanud, kuid kannatavad selle tagajärgede all rohkem kui keegi muu. Nad kannatavad tagajärgede all, milleks on väiksem majanduskasv, kiiremini kasvav tööpuudus, vähem otseseid investeeringuid, vähem

välislaene, vähem immigrantide poolt kodumaale saadetud raha, vähem ametlikku arenguabi ning muidugi rohkem kaubanduspiiranguid.

Meie oleme läbi elanud perioodi, mille jooksul meie stabiilsus on kahanenud ja meie mõnus olukord mõneks ajaks halvenenud, aga neid ähvardab oht, et nad kaotavad kümme aastat võitluses vaesuse vastu ning kümme aastat tähendab seda, et kaotsi on läinud terve põlvkond.

Saame nende jaoks mitmes mõttes väga palju ära teha ja ma tahaksin eriti rõhutada vastu astumist proteksionismile. Eelmisel nädalal esitas komisjon oma neljanda raporti kaubanduse piiramise meetmete kohta, mis näitab, et paljud riigid võtavad vastu uusi piiramismetmeid, ja see on arengumaade jaoks hukatuslik.

Samuti ei täida paljud arenenud riigid oma kohustusi ametliku arenguabi andmise osas just praegu, mil vajame värskeid ressursse rohkem kui kunagi varem, et vastu astuda kriisi tõsidusele.

Sellepärast teen ettepaneku, et tugevdaksime selle arenguabi koordineerimist laiemate lepingutega doonorriikide, finantsasutuste ja partnerite vahel ning haldaksime seda tõhusamalt ja läbipaistvamalt, nii et see ei toodaks kulusid ega oleks bürokraatlikuks koormaks.

Ma käin komisjonile ja volinikule tungivalt peale, et nad meile esitatud tegevuskava ellu viiksid, ja olen kindel, et volinik Almunia on sellega nõus.

Louis Michel, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Austatud juhataja, härra De Gucht, proua Joly, ma olen muidugi täiesti teadlik sellest, et sedalaadi aruteludes kuuleme vältimatult rida kõnesid, mis kõik ütlevad sama asja. See mind siiski ei häiri. Usun, et on oluline üha uuesti üle korrata, et Euroopa Parlamendi kohus on saavutada tugev konsensus, ja veel enamgi – seda tuleb teha koostöös komisjoniga. Seda sellepärast, et kuigi on kinnitatud, et arengumaid finantskriisi vaevalt küll mõjutab, on kõik eksperdid praegu ühel meelel, et otse vastupidi, kriisi mõju saab olema laastav enamikule arengumaadest.

Kõik vaeste riikide sotsiaalsektorid seisavad varsti eriti ühiskondlike vajaduste järsu tõusu ees, samuti tõuseb vajadus teenuste järele ning toimub märkimisväärne tagasilangus majanduskasvus. Peale selle hindan sellest vaatevinklist väga teie vihjet, volinik, et on tähtis vastata neile vajadustele märksa paindlikumalt, ning ma arvan, et teate, kuidas see oleks võimalik – nähtavasti piisava järelevalve kontekstis – ma olen alati olnud riigiabi ja otsese abi suur pooldaja, kas siis otsese või valdkondliku, aga eelarvetoetuse pooldaja igatahes. Ma usun, et siin on sihtannetuse mõju ja veel midagi seoses respektiga, millel on palju suurem mõju, ning see annab liikmesriikidele võimu.

Kõigele sellele vaatamata märkan ma, et G20 ei ole tegelenud rahvusvaheliste finantsasutuste reformimisega – pean silmas Rahvusvahelist Valuutafondi ja Maailmapanka – et vaeste lõunamaade huvisid rohkem arvesse võtta.

Nagu proua Joly ütles, läks 80% äsjastest Valuutafondi laenudest Euroopa riikidele ja ainult 1,6% nendest uutest laenudest anti näiteks Aafrika riikidele. Arengumaadele G20 pakettis lubatud rahalistest vahenditest ei piisa – ka see on teada – ja need pole piisavalt koondatud kõige nõrgematele riikidele. Veel halvem, need vahendid ei jõua piisavalt kiiresti kohale.

Tõeline väljakutse, nagu olete nähtavasti juba mõistnud, volinik, on sundida liikmesriike austama oma 2005. aastal võetud kohustusi. Miski ei õigusta riikliku arenguabi vähendamist. Aga nagu juba ütlesin, on mitu Euroopa riiki siiski teatanud drastilistest vähendamisest. Pean silmas Iirimaad (–10%), Itaaliat (–50%) ja Lätit (–100%). Selline suhtumine on ilmselgelt täiesti lubamatu. Lisaks on see vastutustundetud.

Tahaksin kuulda teie seisukohta terves reas küsimustes. Olen kuulnud teie positiivsest reageeringust seoses haavatavate riikide fondiga, mille loomise kohta Maailmapank on ettepaneku teinud. Te olete ka maksuparadiisidega võitlemise poolt. Lõunamaad kaotavad igal aastal 1000 miljardit dollarit, mis ebaseaduslikult põhja üle kantakse, ja sellest 350 miljardit liigub maksuparadiiside kaudu.

Rahvusvahelise halduse küsimust on juba arutatud.

Veel üks küsimus, mis minu arvates tuleks esile tuua, on muidugi kaubandusega seonduv abi. Olen majanduskoostöölepingute tuline toetaja – vastupidiselt mõnele teisele, keda tean – muidugi tingimusel, et võetaks arvesse konkreetset olukorda ja rakendataks üleminekuperioodi ning eelkõige tingimusel, et liikmesriigid täidavad oma kohustust anda see kurikuulus 1 miljardi euro suurune summa aastas kaubanduse toetamiseks. Minu arvates on see silmnähtavalt oluline, nagu teisedki on öelnud.

See, mida täna vajatakse, on hukkamõist kahetistele sõnumitele teatavatest liikmesriikidest, kes kõnelevad tuliseid lauseid arengumaadest ja annavad tohutuid lubadusi, ent ise on samal ajal oma riiklikku arenguabi küüniliselt vähendanud.

Gabriele Zimmer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Austatud juhataja, proua Joly poolt arengukomisjoni nimel esitatud küsimus tõstatab probleemi, mida meie kui poliitikakujundajad püüame tegelikult siin sellel arutelul saavutada.

Viimaste G8 ja G20 tippkohtumiste lubadused on viimaks jäänud ainult paberile. Need on lubaduste hulgas, mida ikka ja jälle antakse, kuid mis ei jõua iialgi asjakohase konkreetse abini. Selles osas ei saa ma tõesti aru, miks me ei aruta Euroopa Parlamendi resolutsiooni enne Pittsburghi, et saaks avaldada asjakohast poliitilist survet. Voliniku täpsete analüüside ja Louis Micheli tähelepanekute valguses paistab mulle siiski selge olevat, et me teame, millega siin tegemist on. Siiski pole me positsioonil, et avaldada poliitilist survet, millega sundida liikmesriike lõpuks loobuma nende poliitikast, et „oma särk on kõige ligem”. Pidades silmas Pittsburghi võiks see minu arvates tunduda suure ohuna. Kui meil ei õnnestu survet avaldada ja selgeks teha, et vajame uusi institutsioone konkreetset selleks, et maailma kõige vaesemaid riike toetada, siis istume ka pärast Pittsburghi endiselt siin ja räägime, et lõppkokkuvõttes pole midagi muutunud.

See on ka mu palve teile, volinik. Ma palun teil kohe praegu siin parlamendis taas konkreetset kommenteerida tulemusi ja öelda meile, mida tegelikult nõuda saab ja milliste liikmesriikide toetusel ning kui suuri edusamme me oleme siin tegelikult teinud.

See, mida me vajame, on kiire ja tõhus tegutsemine, sest inimesed surevad otse meie silme all ning see toimub olukorra tagajärjel, mida me ise oleme aidanud tekitada! Sellepärast palun, et me sellega ühiselt tegeleksime!

Corina Crețu (S&D). – Austatud juhataja, sissemaksed hädaabifondi, nagu teate, on 4,8 miljardi euro võrra väiksemad summast, mis kavandati humanitaarkriiside reguleerimiseks kõige vaesemates maades. See on ajaloo suurim puudujääk vajaminevate rahaliste vahendite ja doonorvalitsustelt kogutud vahendite vahel ning neid numbreid nähes ei saa me midagi parata, et mõtleme tohututele rahasummadele, mis kulutati pankade hädast päästmiseks.

Iga valitsus vastutab ise oma riigi probleemide lahendamise eest, kuid samas on ebaaus ja ebaväärikas mööda vaadata faktist, et arengumaad on majanduskriisist tabatud kõige rängemalt, kuigi need maad on selle kriisi eest kõige vähem vastutavad.

Maailm meie ümber õpetab, et me ei loodaks humanitaarabi palvetest liiga palju, eriti mitte majanduslanguse ajal. Tahaksin seetõttu juhtida teie tähelepanu ohule jätta arengumaad tähelepanuta ning kiirendada vaesuse kasvu ja bumerangiefekti tekkimist suurenenud sisepingete, veriste kokkupõrgete, inimlike tragöödiade ja massilise migratsiooni kujul, mille üle arenenud riigid jälle arutlevad. Seda olukorda arvestades usun ma, et meie kohustuste täitmiseks on tarvis teha ühiseid jõupingutusi. See nõuab rahvusvahelise abi hoogustamist ja vajadust tõhusama arenguabi järele.

Ma usun ka, et mõnede kasusaajate puhul peaksime keskenduma sellele, et vähendada nende sõltuvust humanitaarabist. Tahaksin veel volinikult küsida – võttes arvesse, mida eelmine volinik Michel on varem öelnud vajaduse kohta suurendada Maailmapanga ja IMFi kaasatust – kas ta kavatseb teha ettepaneku eelolevaks Istanbuli tippkohtumiseks.

Ma ei taha lõpetada seda sõnavõttu, ilma et oleksin tunnustust avaldanud teie volinikuaja algusele. Pean silmas USA-Lõuna-Aafrika tippkohtumist, teie külaskäiku Zimbabwesse sel nädalal ning hädaabitoetust, mis äsja anti 100 000 üleujutuse ohvrile Lääne-Aafrikas. Samas tahan rõhutada, et loodusõnnetuste all kannatab mitte ainult Burkina Faso, vaid rahvusvahelist abi vajab ka Niger. Inimelusid ähvardavad mitte ainult üleujutused, vaid ka salakaval ja püsiv põuaohu. Hindan samuti seda, et eraldasite eelmisel nädalal 53 miljonit eurot võitluseks põuaga Sahara-tagustes riikides. Need on julgustavad märgid, mis loodetavasti mõjutavad läbirääkimisi G20 tippkohtumisel Pittsburghis ja Kopenhaageni konverentsil, sest need kohtumised on kriitilise tähtsusega praegusel ajal, mil aastatuhande arengueesmärke ähvardab tõsine nurjumisoht.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Volinik, ka mina tahaksin öelda, kui pettunud ma olen, et G20 lubadusi seoses kõige vaesemate riikide abistamisega majanduskriisi ajal ei mõeldud ilmselt tõsiselt. Tegelikult on see, et IMFi abi on siiani olnud tühine. Tahaksin üles kutsuda ka otsustusmenetluse reformimisele nii, et kõige vaesematel riikidel oleks otsuste langetamisel rohkem sõnaõigust, eriti Bretton Woodsi süsteemi raames. Samal ajal tahaksin teilt küsida, volinik, kas AKV riikides on olnud võimalik säilitada eelkõige tervisekaitset ja haridust vähemalt kriisieelsel tasemel? Küsin peamiselt seetõttu, et rahaline abi paljudele

riikidele, sealhulgas Euroopa riikidele, on drastiliselt vähenenud. Lõpetuseks soovin teile, volinik, edu teie uues ametis.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Volinik, küsimus, mida arutame, on väga tähtis ja päevakajaline mitte ainult sellepärast, et EL vajab selget ideed praeguse hetke arengupoliitika kohta, vaid ka sellepärast, et meil on tarvis see oma kaaskodanikele selgelt ja arusaadavalt ära seletada. Rohkem kui kunagi varem võib arenguabi suurus nüüd hakata mõjutama ebaseaduslikku immigratsiooni, avalikku korda, epideemiaid ning – nagu IMF on rõhutanud – ka erasektori võlgade suurenemist arengumaades.

Tahaksin rõhutada, et finantse peavad korrapäraselt kontrollima nii doonorid kui ka rahaliste vahendite saajad. Me elame igaiks oma riigis ja kuuleme kriitikat ELi arengupoliitika kohta. Konsensus Euroopa Parlamendis, millest härra Michel rääkis, pole ELi riikides alati nii silmnähtav. Üksnes arenguabi tõhususe ja läbipaistvuse kaudu saame inimesi vanda, et see abi on põhjendatud, ning piirata kärpeid.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja, on äärmiselt tähtis, et Euroopa praeguses staadiumis näitaks moraalselt juhtimisvõimet, ja liikmesriikidel tuleb kinni pidada kõigist kohustustest ning ka aastatuhande arengueesmärkidest. Muidugi kannatame ka meie praegusel majanduslanguse ajal suhtelist vaesust, kuid tuleb meeles pidada, et arengumaades kannatatakse absoluutset vaesust ning inimesed surevad nälga ja haigustesse. Üle kümne liikmesriigi Euroopa Liidus on siiski teatanud, et kärbivad arengukoostöö osamakse või aeglustavad nende suurendamise tempot. Muidugi tuleb meeles pidada, et sama oluline kui suurendada osamakse on hoolitseda nende töhuse kasutamise eest paremini kui praegu. Selle abi koordineerimiseks on juba olemas mitmesuguseid töövahendeid, nagu näiteks ODA arvutiprogramm, mida on väga edukalt katsetatud Mosambiigis, ja loodangi, et panustatakse eelkõige sedalaadi koordineerimisse. Sel kombel on meil väga kerge oma edu suurendada niisuguses olukorras, kus abi määrad on vähenemas.

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Austatud juhataja, jah, kriis on kõige valusamini tabanud kõige vaesemaid riike ja tegelikult ei saa me selles suhtes suurt midagi ette võtta. Saame rääkida vaid heastamisvahenditest, mille abil neid järje peale tagasi aidata, ning nähtavasti võtab see rohkem aega kui arenenud maailmas, sest nendes riikides on uue majanduskasvu tootmise mehhanismid hoopis vähem arenenud.

Üks märkustest, mille tegid mitu parlamendiliiget, puudutab tõsiasja, et paljud liikmesriigid taganevad tegelikult praegu oma ametliku arenguabi (ODA) kohustustest. ELi liikmesriigid kiitsid 2005. aastal heaks individuaalsed abiandmise miinimumeesmärgid EL-15 jaoks 0,51% ja EL-12 jaoks 0,17%, mille uued liikmesriigid pidid saavutama 2010. aastaks, ning vastavalt 0,7% ja 0,33% 2015. aastaks.

Riigid, kes olid juba saavutanud nendest eesmärkidest kõrgema abiandmise taseme, lubasid seda hoida. Nende kinnituste ning mõnede liikmesriikide kõrgemate riiklike lubaduste alusel peaks EL üheskoos saavutama 0,56% ODA 2010. aastaks.

Ma arvan, et kriis ei tohiks saada ettekäändeks doonoriabi lubaduste lahjendamisel ning hakkan nõudma, et nii ELi liikmesriigid kui ka ülejäänud doonorid jääksid oma kohustuste juurde anda lubatud abisummad.

Aastal 2008 on ELi ODA suurenenud umbes 4 miljardi euro võrra 0,40%-ni ODast ning eeldatakse, et ELi kollektiivne ODA jätkab suurenemist.

Liikmesriikidest saadud teabe põhjal ennustame ELi kollektiivse ODA tõusu 53,4 miljardi euroni 2009. aastal, mis on 0,44%, ning 58,7 miljardi euroni 2010. aastal, mis on 0,48%.

See tähendab ühtlasi ka seda, et liikmesriikide täiendava pingutuseta nende individuaalsete eesmärkide täitmiseks me kollektiivseid eesmärke 2010. aastaks ei saavuta. ELi ODA prognoositud jätkuv tõusutendents põhineb nendel liikmesriikidel, kes püüavad oma kohustusi täita, kuid pingutama peavad kõik ning ma jätan selle nõudmist vastavatelt liikmesriikidelt. See on nende vastutus. See on kohustus, mille nad on võtnud, ning kriis ei tohiks olla vabandus oma kohustuste lahjendamiseks. Ütleksin isegi, et vastupidi.

Mitu liikmesriiki on tungivalt nõudnud ka rahvusvaheliste finantsasutuste reformimist. See on eesmärk, mida võin täielikult toetada. G20 on kehtestanud Bretton Woodsi institutsioonide haldusreformiks täpse ajakava, soovitudes neil kiiremini rakendada nende enda kavasid reformiks, mis eelneb Londoni tippkohtumisele. Osa väljunditest oodatakse juba järgmise aasta aprilliks ning ma olen kindel, et lahendamata küsimustele leitakse lahendused.

Võttes arvesse praegust olukorda G20 loodud IMFi reformis, rõhutab komisjon Maailmapanga reformimise teise etapi edenemise tähtsust, väljavaatega viia see lõpule 2010. aasta kevadeks.

Londoni 2. aprilli 2009. aasta tippkohtumine läheb G20 ajalukku kohtumisena, mil arenguküsimusi käsitleti iseseisva teemana ja arengumaade esindajate juuresolekul. Järgmise G20 korraldamisel on nendel viimastel kuudel intensiivselt tegutsenud asutused, kellele see ülesandeks tehti.

Augustis kiitis IMFi juhatajate nõukogu heaks Valuutafondi arvestusühikute 250 miljardi dollari suuruse üldise eraldise, millest 18 miljardit dollarit läheb madala sissetulekuga riikidele, ning Pittsburghis palutakse Rahvusvahelisel Valuutafondil eraldada madala sissetulekuga riikidele veel muidki vahendeid. Nii et minu arvates on see positiivne areng.

Mu eelkäija Louis Michel on tungivalt nõudnud ka paindlikkust, kinnitades, et eelarvetoetuse mehhanism on kõige paindlikum, mis meil praegu on, ja nähtavasti on see tõsi, kuid muidugi tähendab see ka seda, et peame olema arengumaade täiendavaks vastandiks ning asuma positsioonil, millel meil oleks nendega poliitiline dialoog ja ka järelevalvemehhanismid, nii et see eeldab nende poolt minimaalset koostööd, aga kui see on kord paika pandud, siis arvan ka, et just valdkondlik eelarvetoetus on väga asjakohane menetlus.

Ma ei saa päris hästi aru, miks seda resolutsiooni, mille arengukomisjon esitas ja milles viidatakse G20 kohtumisele Pittsburghis, ei hääletata enne G20 kohtumist. Ma ei mõista seda. Sellele on arvatavasti mingi tehniline põhjendus, kuid ma arvan, et see annab siit värskelt valitud parlamendist vale signaali, kui hakkame sellist resolutsiooni arutama pärast G20 kohtumist Pittsburghis, mis peaks toimuma, kui ma õigesti mäletan, 22.–24. septembril, enne meie järgmist oktoobrikuist Strasbourgi istungjärku.

See pole küll minu asi, kuid pean siiski ütleva koos parlamendiliikmetega, kes selle poolt kõnelesid, et taunin väga asjaolu, et me ei suutnud seda resolutsiooni hääletada praegusel osaistungjärgul.

President. – Lubage mul lihtsalt mainida, et otsuse hääletamiseks oktoobrikuu esimesel osaistungjärgul tegi presidentide konverents sellepärast, et sellel osaistungjärgul toimub ka G20 kohtumise arutelu. See on mu selgitus teie küsimusele.

Arutelu on lõppenud. Hääletus toimub oktoobri esimesel osaistungjärgul.

24. Parlamendiliikme puutumatus (vt protokoll)

25. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

26. Istungi lõpp

(Istung lõpetati kell 22.55)